

KRAJSKÝ ÚŘAD

MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ

Odbor územního plánování, stavebního řádu a kultury

28. října 117, 702 18 Ostrava

Čj: MSK 82001/2012
Sp. zn.: ÚPS/56431/2007/Kol
328.1 A5
Vyřizuje: Ing. Renáta Koláčková
Odbor: Odbor územního plánování, stavebního
řádu a kultury
Telefon: 595 622 434
Fax: 595 622 263
E-mail: renata.kolackova@kr-moravskoslezsky.cz
Datum: 2012-06-15

Rozhodnutí

Magistrát města Frýdku-Místku, stavební úřad, jako správní orgán příslušný podle ust. § 13 odst. 1 písm. e) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a na základě stanovení Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 20. 1. 2003 podle ust. § 119 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, vydal dne 1. 10. 2007 pod č. j. SÚ/18/2003/06/Ra územní rozhodnutí, kterým k návrhu Ředitelství silnic a dálnic ČR, správy Ostrava, se sídlem Mojmírovců 5, 709 81 Ostrava - Mariánské Hory, podle ust. § 39 téhož zákona a § 4 vyhlášky č. 132/1998 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona, ve znění vyhlášky č. 492/2002 Sb., umístil stavbu: „Silnice I/48 Rychaltice - Frýdek-Místek“ na pozemcích v katastrálních územích Rychaltice, Fryčovice, Chlebovice, Lysůvky a Místek.

Proti vydanému rozhodnutí podali odvolání Dionysius Konvička a Marie Konvičková, bytem Rychaltice 181, 739 46 Hukvaldy, právně zastoupeni JUDr. Jiřím Rakem, advokátem, se sídlem Štefánikova 58/31, Kopřivnice, Zdeňka Konvičková, bytem Rychaltice 36, 739 46 Hukvaldy, právně zastoupena taktéž JUDr. Jiřím Rakem, obchodní společnost KATAJAN s.r.o., se sídlem 739 23 Stará Ves nad Ondřejnicí 610, Ing. Ludmila Hrochová, bytem Stará Ves nad Ondřejnicí 590, Ladislav Vojkovský, bytem Nošovice 103 a Miroslav a Božena Gebauerovi, bytem Rychaltice 106, 739 46 Hukvaldy. Po provedení úkonů podle ust. § 56 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, postoupil Magistrát města Frýdku-Místku, stavební úřad, všechna odvolání spolu se spisem k rozhodnutí odvolacímu správnímu orgánu.

Výrok

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor územního plánování, stavebního řádu a kultury, jako orgán příslušný podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů a podle ust. § 11 a § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podle ust. § 90 odst. 5 téhož zákona **zamítá odvolání** Dionysia Konvičky a Marie Konvičkové, bytem Rychaltice 181, 739 46 Hukvaldy, právně zastoupených JUDr. Jiřím Rakem, advokátem se sídlem Štefánikova 58/31, Kopřivnice, Zdeňky Konvičkové, bytem Rychaltice 36, 739 46 Hukvaldy, právně zastoupené JUDr. Jiřím Rakem, advokátem, se sídlem Štefánikova 58/31, Kopřivnice a obchodní společnosti KATAJAN s.r.o., se sídlem

739 23 Stará Ves nad Ondřejnicí 610 **a napadené rozhodnutí** vydané Magistrátem města Frýdku-Místku, stavebním úřadem, dne 1. 10. 2007 pod č. j. SÚ/18/2003/06/Ra, kterým byla k návrhu Ředitelství silnic a dálnic ČR, správy Ostrava, se sídlem Mojmírovců 5, 709 81 Ostrava - Mariánské Hory, podle ust. § 39 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a ust. § 4 vyhlášky č. 132/1998 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona, ve znění vyhlášky č. 492/2002 Sb., umístěna stavba: „Silnice I/48 Rychaltice - Frýdek-Místek“ na pozemcích v katastrálních územích Rychaltice, Fryčovice, Chlebovice, Lysůvky a Místek, **potvrzuje.**

Účastník řízení podle ustanovení § 27 odst. 1 zákona číslo 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů:

Ředitelství silnic a dálnic ČR, správa Ostrava, se sídlem Mojmírovců 5, 709 81 Ostrava-Mariánské Hory.

Odůvodnění

Dne 6. 1. 2003 obdržel Městský úřad Frýdek-Místek, stavební úřad, nyní Magistrát města Frýdku-Místku, stavební úřad, (dále jen „stavební úřad“), návrh Ředitelství silnic a dálnic ČR, správy Ostrava, se sídlem Mojmírovců 5, 709 81 Ostrava - Mariánské Hory (dále jen „navrhovatel“), tehdy zastupovaného společností GIS-STAVINVEX a.s., se sídlem Bučinská 1733, Petřvald, na vydání územního rozhodnutí o umístění stavby nazvané „Silnice I/48 Rychaltice - Frýdek-Místek“ na pozemcích v katastrálních územích Rychaltice, Fryčovice, Chlebovice, Lysůvky a Místek (dále jen „stavba“). Po projednání návrhu v územním řízení vydal stavební úřad dne 26. 5. 2003 pod č.j. SÚ/18/2003/Kup rozhodnutí, kterým stavbu v požadovaném rozsahu umístil. Dne 22. 11. 2005 a 12. 12. 2005 obdržel Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, podněty k přezkoumání citovaného rozhodnutí. V této souvislosti zjistil, že předmětné rozhodnutí nebylo doručeno dle ust. § 26 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 71/1967 Sb.“), všem účastníkům řízení dle ust. § 34 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), takže nenabývalo právní moci. V návaznosti na tuto skutečnost vyzval Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, opatřením č. j. MSK 12742/2006 ze dne 20. 1. 2006 stavební úřad k provedení nápravy, tzn. k řádnému doručení rozhodnutí. Po jejím provedení bylo rozhodnutí napadeno včas podanými odvoláními účastníků řízení, Dionysia Konvičky a Marie Konvičkové, oba bytem Rychaltice 181, 739 46 Hukvaldy, zastoupených advokátem JUDr. Jiřím Rakem, se sídlem advokátní kanceláře Štefánikova 58/31, 742 21 Kopřivnice a společnosti KATAJAN s. r. o., se sídlem 739 23 Stará ves nad Ondřejnicí č. p. 610. Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, z pozice příslušného odvolacího orgánu, přezkoumal napadené rozhodnutí v celém rozsahu, jak mu ukládá ust. § 59 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb., a protože zjistil v postupu stavebního úřadu při vydání rozhodnutí věcné a procesní vady, rozhodnutím č.j. MSK 63313/2006 ze dne 5. 6. 2006, napadené územní rozhodnutí zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání a rozhodnutí. Zjištěná pochybení ve svém rozhodnutí podrobně specifikoval. Rozhodnutí o odvolání nabylo právní moci dne 21. 6. 2006 a opatřením ze dne 3. 7. 2006 by spis vrácen stavebnímu úřadu.

V souladu s právním názorem vysloveným v rozhodnutí o odvolání stavební úřad opatřením ze dne 19. 7. 2006 vyzval navrhovatele, aby ve lhůtě do 29. 12. 2006 návrh doplnil o náležitosti, které ve výzvě podrobně specifikoval (pod body 1 - 18). Současně stavební úřad územní řízení podle ust. § 29 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb. přerušil. Navrhovatel v průběhu stanovené lhůty postupně doplňoval požadované údaje a doklady a rovněž upravil projednávaný návrh, co se týče rozsahu umísťovaných stavebních objektů.

Opatřením ze dne 10. 11. 2006 oznámil stavební úřad podle ust. § 36 odst. 1 stavebního zákona účastníkům předmětného řízení a dotčeným orgánům, že byl návrh na vydání územního rozhodnutí doplněn, a že pokračuje v územním řízení. Účastníky řízení tímto opatřením upozornil, že své námítky a připomínky k návrhu mohou uplatnit nejpozději do 15 dnů ode dne doručení opatření, jinak k nim nebude přihlédnuto. Stejnou lhůtu ponechal dotčeným orgánům ke sdělení jejich stanovisek. Současně stavební úřad tímto opatřením oznámil účastníkům řízení, že podle ust. § 33 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb. se mohou před vydáním rozhodnutí vyjádřit k jeho podkladu i ke způsobu jeho zjištění, popř. navrhnout jeho doplnění, a to ve lhůtě do 5 dnů po skončení lhůty pro podání připomínek a námitek. Současně stavební úřad v uvedeném opatření upozornil účastníky řízení, že v předmětném řízení je uplatňována zásada koncentrace řízení, podle které mohou účastníci řízení uplatnit své připomínky a námítky v předem stanovené lhůtě, a že z uvedeného důvodu toto ustanovení neslouží k tomu, aby účastníci řízení mohli uplatnit k předmětu řízení nové námítky.

Stavební úřad doručoval oznámení v souladu s ust. § 36 odst. 4 stavebního zákona a ust. § 48 vyhlášky č. 132/1998 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona, ve znění vyhlášky č. 492/2002 Sb. (dále jen „prováděcí vyhláška“), veřejnou vyhláškou. Písemnost byla vyvěšena po dobu 15 dnů na úřední desce Magistrátu města Frýdku-Místku, Obecního úřadu Hukvaldy a Obecního úřadu Fryčovice. V souladu s poučením stavebního úřadu, že za den doručení se považuje poslední den 15 denní lhůty vyvěšení oznámení na úřední desce Magistrátu města Frýdku-Místku, byl dnem doručení písemnosti čtvrtek 30. 11. 2006. Následující den započala běžet lhůta pro podání námitek, přičemž posledním dnem této lhůty byl pátek 15. 12. 2006.

Dne 30. 11. 2006 obdržel stavební úřad stanovisko Ministerstva vnitra, odboru bezpečnostní politiky, ze dne 27. 11. 2006, k územnímu řízení, v němž tento orgán souhlasí s umístěním stavby, mimo jiné za podmínky, že šířkové uspořádání rychlostní silnice R 48 bude v souladu s platnou ČSN 73 6101 Projektování silnic a dálnic, tedy v kategorii alespoň R 25,5. Uvedená norma totiž byla v říjnu 2004 změněna a kategorie R 22,5/120, ve které je navržena projednávaná stavba, byla z normy vypuštěna. Navrhovatel na stanovisko reagoval dne 8. 12. 2006 doložením nových situačních výkresů, ve kterých byla provedena úprava šířkového uspořádání rychlostní silnice, tak, aby parametry odpovídaly kategorii silnice dle platné normy (R 25,5/120), a současně zůstal zachován soulad se záborovým elaborátem, který slouží jako podklad pro zjištění pozemků, které mají být určeny jako stavební.

Stavební úřad ve stanovené lhůtě pro uplatnění námitek obdržel následující námítky (vzhledem k obsáhlosti námitek je odvolací orgán zestručnil tak, aby jejich věcná podstata zůstala zachována):

1. Společnosti KATAJAN s. r. o., se sídlem Stará Ves nad Ondřejnicí 610 (dne 5. 12. 2006):

- nesouhlasí s vydáním územního rozhodnutí, jelikož doprovodná komunikace (obj. 106 u motorestu Hroch) nerespektuje stávající dočasnou čerpací stanici společnosti KATAJAN s.r.o. na pozemku parc. č. 2041/2 v k.ú. Fryčovice, takže žádá, aby trasa byla posunuta a byla tak v souladu s vyjádřeními Ředitelství silnic a dálnic ČR, která byla vydána v rámci projednávání umístění a povolení stavby čerpací stanice a umožní převedení dočasné stavby čerpací stanice na stavbu trvalou,
- požaduje, aby napojení doprovodné komunikace na stávající točnu u motorestu Hroch, bylo v souladu s platnými ČSN, co se týče sklonu napojení,
- požaduje, aby motorest s parkovištěm a čerpací stanice byly přímo připojeny na rozšířenou silnici I/48 ve směru Frýdek-Místek - Olomouc,

- požaduje, aby podle územního plánu obce, kde je prostor části lesa Žebrák určen pro motoristickou veřejnost, bylo v projektu vypracováno napojení těchto ploch na komunikační síť,
- požaduje řádné dopravní značení, jak doprovodné komunikace, tak rozšířené I/48, pro provozovnu čerpací stanice.

2. Ing. Ludmily Hrochové, bytem Stará Ves nad Ondřejnicí 590 a Ladislava Vojkovského, bytem Nošovice 103, podané jako společné námítky (dne 4. 12. 2006):

- požadují, aby stavby, motorest s parkovištěm a čerpací stanice PHM, byly přímo napojeny na rozšířenou silnici I/48 ze směru Frýdek-Místek - Olomouc,
- požadují, aby napojení doprovodné komunikace na stávající točnu u motorestu Hroch, bylo v souladu s platnými ČSN, co se týče sklonu napojení,
- požadují, aby podle územního plánu obce Fryčovice, kde je prostor části lesa Žebrák určen pro motoristickou veřejnost, bylo v projektu vypracováno napojení těchto ploch, kde předpokládají, že vznikne parkoviště dle předpisů EU pro osobní automobily, autobusy i nákladní automobily, na komunikační síť,
- požadují, aby komunikace, jak doprovodná, tak rozšířená I/48, byly řádně a dostatečně označeny dopravními značkami pro provozovny motorest HROCH a ČS PHM,
- požadují, aby v případě, kdy se bude rozšiřovat most přes potok Košice, bylo protaženo zpevnění stěny potoka až ke konci budovy motorestu, protože již dnes z neudržovaného potoka dochází k odnosu hlíny a odkrývání základů budovy,
- žádají, aby přeložka elektrického vedení, která má být ukončena asi 100 m před motorestem, byla provedena i kolem motorestu do vzdálenosti k obslužné komunikaci, z důvodu budoucí přestavby motorestu,
- požadují, aby veškeré budoucí přeložky vedoucí po jejich pozemcích byly s nimi předem konzultovány.

Z uvedených důvodů s návrhem na umístění stavby v projednávaném rozsahu nesouhlasí a požadují jej přepracovat.

3. Ladislava Foldyny, bytem Horní Sklenov 65, 739 46 Hukvaldy (dne 4. 12. 2006), který požaduje:

- opravu stávající příjezdové komunikace na parcelách č. 523 a 1523/4, tak, aby splňovala požadavky pro provoz vozidel nad 12 tun nosnosti, a plynule navazovala na stávající sjezdovou/výjezdovou rampu (přitom odkazuje na stanovisko Ministerstva vnitra č.j. SC-8-82/2003 ze dne 26. 3. 2003),
- zachování přístupu k hlavnímu vchodu rodinného domu č.p. 81 z jeho severní strany, tak, aby byl dosažitelný osobním vozidlem z výše zmíněné místní komunikace,

- protihlukovou stěnu mezi rodinným domem č.p. 81 a rychlostní komunikací realizovat z průhledných materiálů z důvodu poklesu světlosti v místnostech bytových prostor situovaných na severní stranu rodinného domu,
- vyjádření k možné realizaci odpočívky na parcelách č. 521, 49, 227/8 a 520/3.

4. Miroslava a Boženy Gebauerových, bytem Rychaltice 106, 739 46 Hukvaldy, podané jako společné námitky (12. 12. 2006), kteří jako vlastníci nemovitostí ležících na pozemcích mezi objektem 102 – jižní rampa a silnicí I/48, uvádějí, že důvodem jejich námitek je odmítnutí jejich návrhu na zalesnění pozemku. Dle jejich názoru jim navrhovaná protihluková zeď nepomůže, protože jejich byt v 1. patře rodinného domu je nad její úrovní. Poukazují na to, že vlivem zrušení omezené rychlosti v obci se zvětší množství prachu a zplodin, zhorší se hluk a otřesy. Upozorňují na to, že již ze současného provozu mají popraskané zdivo a narušenou statiku domu. Trvají na výkupu jejich nemovitosti.

5. Václava a Danuše Foldynových, bytem Slunečná 291, Frýdek-Místek, podané jako společné námitky (12. 12. 2006). Namítají, že záborem části jejich pozemku jim bude zcela znemožněn příjezd na pozemek parc. č. 520/3 v k.ú. Rychaltice, a proto požadují vybudovat samostatný příjezd na tento pozemek z nově budované jižní rampy a tuto skutečnost zařadit do stavebního řízení projednávané stavby jako změnu projektové dokumentace.

Dne 14. 12. 2006 obdržel stavební úřad vyjádření Magistrátu města Frýdku-Místku, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 23. 11. 2006, ve kterém tento orgán uvádí, že k územnímu řízení nemá připomínek.

Podáním ze dne 19. 12. 2006 se k námitkám Ladislava Foldyna, společnosti KATAJAN s.r.o., Ing. Ludmily Hrochové a Ladislava Vojkovského písemně vyjádřil navrhovatel. Mimo jiné vysvětlil, jak je zajištěno napojení rodinného domu pana Ladislava Foldyna na komunikační síť a za jakých podmínek je možné realizovat odpočívku na pozemcích, které pan Foldyna vyjmenoval. K námitkám společnosti KATAJAN s.r.o. navrhovatel, mimo jiné, uvedl, že trvá na podmínce, kterou vyjádřil již k územnímu řízení stavby čerpací stanice, a to, že bude fungovat jako stavba dočasná do doby realizace stavby silnice I/48 Rychaltice – Frýdek-Místek. Popisuje i jaká písemná jednání v této záležitosti se společností KATAJAN s.r.o. probíhala, z jakých důvodů nelze měnit trasu doprovodné komunikace a proč není možné napojit čerpací stanici ani motorest Hroch, přímo na rychlostní silnici

Z důvodu výše uvedené změny dokumentace vyvolané změnou ČSN 73 6101, stavební úřad opatřením ze dne 15. 12. 2006 oznámil účastníkům předmětného řízení a dotčeným orgánům, že byl v řízení předložen nový podklad a ten v opatření blíže specifikoval. Účastníky řízení upozornil, že své námitky a připomínky k novému podkladu mohou uplatnit nejpozději do 15 dnů ode dne doručení opatření, jinak k nim nebude přihlédnuto a stejnou lhůtu ponechal dotčeným orgánům ke sdělení jejich stanovisek. Současně stavební úřad tímto opatřením oznámil účastníkům řízení, že podle ust. § 33 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb. se mohou před vydáním rozhodnutí vyjádřit k jeho podkladu i ke způsobu jeho zjištění, popř. navrhnout jeho doplnění, a to ve lhůtě do 5 dnů po skončení lhůty pro podání připomínek a námitek. Rovněž účastníky řízení upozornil, že v předmětném řízení je uplatňována zásada koncentrace řízení. Stavební úřad doručoval oznámení v souladu s ust. § 36 odst. 4 stavebního zákona a ust. § 48 prováděcí vyhlášky veřejnou vyhláškou. Písemnost byla vyvěšena po dobu 15 dnů na úřední desce Magistrátu města Frýdku-Místku, Obecního úřadu Hukvaldy a Obecního úřadu Fryčovice. V souladu s poučením stavebního úřadu, že za den doručení se považuje poslední den 15 denní lhůty vyvěšení oznámení na úřední desce Magistrátu města Frýdku-Místku, byl dnem doručení písemnosti pátek

5. 1. 2007. Následující den začala běžet lhůta pro podání námitek, přičemž posledním dnem pro podání námitek bylo pondělí 22. 1. 2007.

V této lhůtě obdržel stavební úřad níže uvedená stanoviska dotčených orgánů:

- stanovisko Magistrátu města Frýdku-Místku, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 4. 1. 2007, vydané z hlediska požadavků zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, obsahující upozornění, že pokud by v souvislosti se změnou kategorie silnice došlo k navýšení trvalého (dočasného) záboru pozemků, které jsou součástí zemědělského půdního fondu, je nutno požádat o udělení souhlasu k odnětí půdy ze ZPF podle ust. § 9 odst. 6 citovaného zákona Ministerstvo životního prostředí podáním žádosti u Magistrátu města Frýdku-Místku, odboru životního prostředí a zemědělství,

- stanovisko Ministerstva vnitra, odboru bezpečnostní politiky, ze dne 4. 1. 2007, v němž požaduje, aby kromě mimoúrovňových křižovatek cca v km 14,2 a 18,9 nebylo vybudováno jiné připojení na rychlostní silnici R 48, aby délka připojovacích a odbočovacích pruhů mimoúrovňových křižovatek byla v souladu s ČSN 73 6102, a aby přístup k nemovitostem byl vyřešen jiným způsobem, než z větví MÚK Rychaltice,

- stanovisko Krajské hygienické stanice Moravskoslezského kraje se sídlem v Ostravě (dále též „KHS“) ze dne 8. 1. 2007, ve kterém tento orgán sděluje, že od doby vydání stanovisek KHS k DÚR stavby v roce 2002 a 2004 došlo ke změně právních předpisů na úseku ochrany zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, a proto požaduje předložit upravenou projektovou dokumentaci a aktualizovanou hlukovou studii, která zohlední technické změny projektu i nové nařízení vlády č. 148/2006 Sb., a současně, že předkládaná DÚR musí obsahovat garance dodržení stávajících požadavků na úseku ochrany zdraví před hlukem a vibracemi,

- stanovisko Vojenské ubytovací a stavební správy Olomouc ze dne 5. 1. 2007, ve kterém požaduje, aby v případě, že se změny návrhu dotknou zájmů Ministerstva obrany ČR, byla projektová dokumentace předložena vojenské správě k posouzení.

Navrhovatel na stanovisko KHS reagoval předložením hlukové studie zpracované v červenci 2004 společností Ecological Consulting, a.s. v rámci přípravy projektové dokumentace pro stavební povolení, která měla za úkol prověření hlukové studie z dokumentace pro územní rozhodnutí, spolu s vyjádřením zpracovatele studie, že nové nařízení vlády č. 148/2006 Sb., nemá vliv na hlukovou studii z července 2004. KHS reagovala stanoviskem ze dne 27. 2. 2007, že s vyjádřením společnosti Ecological Consulting, a.s. nesouhlasí, a trvá na svém požadavku na předložení aktualizované hlukové studie.

Stavební úřad ve stanovené lhůtě pro uplatnění námitek obdržel následující námítky (vzhledem k obsáhlosti námitek je odvolací orgán zestručnil tak, aby jejich věcná podstata zůstala zachována):

1. Společnosti KATAJAN s. r. o., se sídlem Stará Ves nad Ondřejnicí 610 (dne 15. 1. 2007):

- znovu vznáší požadavek na úpravu trasy doprovodné komunikace, tak, aby respektovala stavbu čerpací stanice,
- v návaznosti na změnu podkladů požaduje, aby na doprovodnou komunikaci byla napojena i točna u motorestu Hroch, jak bylo navrhováno v původní dokumentaci,

- nesouhlasí s výškovým uspořádáním doprovodné komunikace ve vztahu ke stávajícím zpevněným plochám parkoviště a točny u motorestu, a požaduje, aby byla doprovodná komunikace v daném úseku realizována tak, aby technické parametry napojení točny na tuto komunikaci (včetně poloměru zakřivení R) splňovalo platné ČSN,
- nadále trvá na svých námitkách ze dne 4. 12. 2006.

2. Ing. Ludmily Hrochové, bytem Stará Ves nad Ondřejnicí 590 a Ladislava Vojkovského, bytem Nošovice 103, podané jako společné námitky (dne 15. 1. 2007) doplněné grafickou přílohou:

- namítají, že oproti původnímu návrhu změněná dokumentace neobsahuje napojení točny u motorestu na doprovodnou komunikaci, a pokud nebude točna napojena, budou trvat na neplatnosti kupní smlouvy, kterou odprodali pozemek v době, kdy dokumentace napojení točny řešila,
- dle jejich názoru, navrhované připojení parkoviště neumožní vjezd kamionů (jejich zatočení u rohu motorestu),
- žádají, aby po uzavření stávajícího vjezdu ze silnice I/48 na parkoviště k motorestu byl tento vjezd zpevněn ze strany silnice opěrnou zdí, srovnán do výškové úrovně parkoviště a na vzniklé ploše byla zaválcována živičná hmota,
- nadále trvají na svých námitkách ze dne 4. 12. 2006.

3. Dionysia Konvičky a Marie Konvičkové, oba bytem Rychaltice 181, 739 46 Hukvaldy, podané jako společné námitky (dne 18. 12. 2006). Namítají a navrhují:

- aby namísto dosavadního břehu od silnice směrem k jejich pozemku parc. č. 1748/26 v k. ú. Rychaltice, byla vybudována opěrná zeď a dle jejich názoru by na takto vzniklé ploše bylo možné vybudovat jízdní pruh na rozšíření dosavadní silnice,
- na opěrné zdi vybudovat protihlukovou stěnu z průhledného materiálu, aby byl zajištěn průnik světla a slunce směrem k jejich domu a zahradě,
- zásadně odmítají, aby před jejich domem č.p. 181 byla na úkor jejich zahrady vybudována příjezdová cesta pro soukromé účely, tj. pro stávající stolárnu - toto považují za zásah do jejich vlastnických práv a tento postup je, dle jejich názoru, v rozporu s ústavou a porušením Listiny základních práv a svobod,
- nesouhlasí s tím, že nájezdový pruh ze severní rampy je navržen tak, že má končit až před mostem – navrhují vybudování severní rampy blíže směrem k Frýdku-Místku nebo zkrácení nájezdového pruhu, tak, aby končil v místě stávající autobusové zastávky,
- namítají, že v projektu nebylo přihlédnuto k jejich dříve uplatněným námitkám a připomínkám,
- navrhují, aby stavební úřad důsledně posoudil předložený návrh především z hlediska péče o životní prostředí a potřeb požadovaného opatření a z hlediska vlivu na jejich zdraví a kvalitu a pohodu jejich bydlení,

- nesouhlasí s dělením jejich pozemků v důsledku navrhované stavby a jejich spekulativním využitím v budoucnosti ve prospěch konkrétních osob,
- s navrženým umístěním stavby nesouhlasí a žádají, aby jejich námítky a připomínky byly promítnuty do změny projektu stavby silnice.

4. Zdeňky Konvičkové, bytem Rychaltice 36, 739 46 Hukvaldy, (dne 18. 12. 2006):

- nesouhlasí, aby na jejím pozemku parc.č. 1748/34 v k.ú. Rychaltice vedla příjezdová cesta pro stávající stolárnu – provoz stolárny není v obecném zájmu a nemůže být důvodem pro vyvlastnění části její zahrady, tento postup považuje za porušení jejich ústavních práv na ochranu vlastnictví a práv vyplývajících z Listiny základních práv a svobod,
- namítá, že na její pozemky za cestou nebude žádná příjezdová cesta a k dalším pozemkům povede cesta přes příčnici, což je 4 km tam a 4 km zpátky – navrhuje provedení změny projektu a navržení příjezdové cesty z jižní rampy,
- navrhuje, aby stavební úřad důsledně posoudil předložený návrh především z hlediska péče o životní prostředí a potřeb požadovaného opatření a z hlediska vlivu na její zdraví a kvalitu a pohodu jejího bydlení,
- nesouhlasí s dělením jejich pozemků v důsledku navrhované stavby a jejich spekulativním využitím v budoucnosti ve prospěch konkrétních osob,
- s navrženým umístěním stavby nesouhlasí a žádá, aby její námítky a připomínky byly promítnuty do změny projektu stavby silnice.

K námítkám paní Hrochové a pana Vojkovského se podáním ze dne 22. 1. 2007 písemně vyjádřil navrhovatel. Uvádí, že dokumentace se musí zabývat řešením dopravního napojení na silniční síť tam, kde bylo toto napojení přerušeno nebo zrušeno, a že v případě motorestu je toto řešeno napojením na budovanou doprovodnou komunikaci. K požadavku úpravy současného vjezdu sděluje, že toto je v kompetenci vlastníka v rámci jeho potřeb. Rovněž uvádí zákonné důvody (ust. § 36 odst. 7 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, v platném znění), pro které nelze provést přeložku vedení vysokého napětí nad rámec vyvolaný projednávanou stavbou.

S ohledem na požadavky dotčených orgánů uvedené v jejich výše zmiňovaných stanoviscích, stavební úřad opatřením ze dne 31. 1. 2007 znovu vyzval navrhovatele, aby ve lhůtě do 30. 4. 2007 návrh doplnil o náležitosti, které ve výzvě podrobně specifikoval (pod body 1 – 6), a současně územní řízení podle ust. § 29 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb. přerušil.

Dne 23. 4. 2007 navrhovatel stavebnímu úřadu předložil novou studii – Modelový výpočet hladin akustického tlaku z dopravy na silnici I/48 v úseku Rychaltice – Frýdek-Místek - zpracovanou dne 19. 3. 2007 RNDr. Jiřím Matějem, Machátova 13, Olomouc, spolu se závazným stanoviskem KHS č.j. HOK/OV-3474/215.1.3/07-002 ze dne 20. 4. 2007, ve kterém orgán ochrany veřejného zdraví s uvedeným modelovým výpočtem souhlasí a souhlas váže na splnění podmínek (měření hluku ke kolaudaci, provedení zkušebního provozu a provedení případných dodatečných protihlukových opatření na základě výsledků měření). Dále bylo doloženo stanovisko

Ministerstva životního prostředí, odboru zvláště chráněných částí přírody, č.j. MŽP 21394/ENV/07-979/620/07 ze dne 22. 3. 2007, k zásahu do základních podmínek ochrany zvláště chráněných druhů živočichů (rysa ostrovida, vlka, medvěda hnědého) a nezbytnosti povolení výjimky dle ust. § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, v souvislosti s navrhovanou stavbou. Migrační prostupnost pro uvedené živočichy posoudil tento orgán jako dostatečnou a povolení výjimky považuje za nadbytečné.

Stavební úřad opatřením ze dne 27. 6. 2007 oznámil účastníkům předmětného řízení a dotčeným orgánům, že byl v řízení předložen nový podklad, který v opatření blíže specifikoval. Účastníky řízení upozornil, že své námítky a připomínky k novému podkladu mohou uplatnit nejpozději do 15 dnů ode dne doručení opatření, jinak k nim nebude přihlédnuto, a současně jim oznámil, že podle ust. § 33 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb. se mohou před vydáním rozhodnutí vyjádřit k jeho podkladu i ke způsobu jeho zjištění, popř. navrhnout jeho doplnění, a to ve lhůtě do 5 dnů po skončení lhůty pro podání připomínek a námitek. Stejnou lhůtu ponechal stavební úřad také dotčeným orgánům ke sdělení jejich stanovisek. Současně stavební úřad v uvedeném opatření upozornil účastníky řízení, že v předmětném řízení je uplatňována zásada koncentrace řízení. Stavební úřad doručoval oznámení v souladu s ust. § 36 odst. 4 stavebního zákona a ust. § 48 prováděcí vyhlášky veřejnou vyhláškou. Písemnost byla vyvěšena po dobu 15 dnů na úřední desce Magistrátu města Frýdku-Místku, Obecního úřadu Hukvaldy a Obecního úřadu Fryčovice. V souladu s poučením stavebního úřadu, že za den doručení se považuje poslední den 15 denní lhůty vyvěšení oznámení na úřední desce Magistrátu města Frýdku-Místku, byl dnem doručení písemnosti pátek 13. 7. 2007. Následující den započala běžet lhůta pro podání námitek, přičemž posledním dnem této lhůty bylo pondělí 30. 7. 2007.

Stanoviska v dané lhůtě uplatnily následující dotčené orgány:

- dne 18. 7. 2007 Ministerstvo vnitra, odbor bezpečnostní politiky, které potvrdilo platnost svého stanoviska ze dne 4. 1. 2007,
- dne 18. 7. 2007 Obvodní báňský úřad v Ostravě - k územnímu řízení nemá připomínky
- dne 20. 7. 2007 Ministerstvo životního prostředí, odbor zvláště chráněných částí přírody – upřesnění stanoviska ze dne 22. 3. 2007.
- dne 27. 7. 2007 vydal závazné stanovisko Magistrát města Frýdku-Místku, odbor životního prostředí a zemědělství, ve kterém udělil souhlas podle ust. § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, k zásahu do krajinného rázu v souvislosti s realizací předmětné stavby - úpravy protihlukových opatření. Souhlas byl správním orgánem podmíněn ozeleněním protihlukových stěn popínavými rostlinami v maximální míře s tím, že projekt ozelenění bude předložen v dalším stupni projektové dokumentace k odsouhlasení.

Stavební úřad ve stanovené lhůtě obdržel námítky (vzhledem k obsáhlosti námitek je odvolací orgán zestručnil tak, aby jejich věcná podstata zůstala zachována):

1. Společnosti KATAJAN s. r. o., se sídlem Stará Ves nad Ondřejnicí 610 (dne 10. 7. 2007):

- znovu vznáší požadavek na úpravu trasy doprovodné komunikace, tak, aby respektovala stavbu čerpací stanice a dává na vědomí, že pokud nedojde v tomto směru k dohodě se společností ŘSD bude se odvolávat dle možností, a to třeba i k mezinárodnímu soudu,
- na dříve uplatněných námitkách trvá.

2. Jiřího Kozla a Ludmily Kozlové, oba bytem Ke Kůtám 136, Chlebovice, zastoupených Ing. Pavlem Veličkou, podané jako společné námitky (dne 23. 7. 2007), kteří namítají, že předložená dokumentace nerespektuje skutečnost, že cca v km 17,7 – 18,0 se na pozemku PK 874, k.ú. Chlebovice, připravuje stavba oboustranné odpočívky jako jediné odpočívky na trase v úseku Rychaltice – Český Těšín, se kterou vyjádřili souhlas Ministerstvo dopravy, Ministerstvo vnitra a Ředitelství silnic a dálnic ČR (kopie vyjádření jsou přílohou podaných námitek). Požadují zapracovat do podmínek územního rozhodnutí povinnost investora stavby silnice R 48 koordinovat zpracování dalšího stupně projektové dokumentace pro stavební povolení s projektem pro územní rozhodnutí předmětné odpočívky.

3. Dionysia Konvičky a Marie Konvičkové, oba bytem Rychaltice 181, 739 46 Hukvaldy, právně zastoupených advokátem JUDr. Jiřím Rakem, advokátem, se sídlem Štefánikova 58/31, Kopřivnice, podané jako společné námitky (30. 7. 2007 faxem, 1. 8. 2007 potvrzeny písemně):

- rekapituluji a žádají řešení svých předchozích námitek,
- ke studii RNDr. Matěje namítají, že uvádí současný naměřený stav, kdy je vzdálenost jejich domu od osy silnice 36 m, ale po realizaci stavby s rozšířením vozovky o další pruhy, výstavbou protihlukové zdi, výstavbou břehu a výstavbou nové příjezdové komunikace ke stolárně bude situace zcela jiná, což předmětná studie neřeší. V této souvislosti poukazují na to, že již stávající hluk omezuje kvalitu jejich života a důrazně odmítají vybudování komunikace pro soukromé účely (ke stolárně) na jejich pozemku pod okny jejich rodinného domu.

Těmto námitkám předcházela společná písemná žádost Dionysia Konvičky, Marie Konvičkové a Zdeňky Konvičkové podaná dne 18. 7. 2007, o prověření a vyřízení jejich připomínek v Rychalticích na místě samém

V návaznosti na závěry výše zmiňované studie – modelového výpočtu hladin akustického tlaku z dopravy, stavební úřad opatřením ze dne 19. 7. 2007 vyzval navrhovatele k úpravě dokumentace – k zakreslení polohy navržených protihlukových stěn v souladu s touto studií, a s ohledem na obsah uplatněných námitek, k předložení rozptylové studie, která byla podkladem pro stanovisko o hodnocení vlivů podle ust. § 11 zákona č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů, které vydalo Ministerstvo životního prostředí dne 26. 2. 2003 pod č.j. NM700/328/538/OIP/03e.o. Požadované podklady navrhovatel předložil dne 23. 7. 2007.

Stavební úřad dále zajistil aktuální vyjádření vlastníků (provozovatelů) dotčených inženýrských sítí v těch případech, kdy vyjádření předložená k návrhu měla časově omezenou platnost a s ohledem na dobu trvání územního řízení (od 6. 1. 2003) jejich platnost vypršela. Ze stejného důvodu si stavební úřad vyžádal i nové stanovisko Vojenské ubytovací a stavební správy Olomouc.

S těmito podklady měli účastníci řízení možnost se seznámit v souladu ust. § 33 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb. ve lhůtě stanovené výše citovaným opatřením ze dne 27. 6. 2007 (lhůta započala běžet dne 31. 7. 2007, konec lhůty připadl na pondělí 6. 8. 2007).

Na základě požadavku stavebního úřadu se k námitkám manželů Gebauerových ze dne 30. 4. 2007, Zdeňky Konvičkové ze dne 18. 12. 2006, Dionysia a Marie Konvičkových ze dne 18. 12. 2006 a 30. 7. 2007 a Jiřího a Ludmily Kozlových ze dne 23. 7. 2007 dopisem ze dne 3. 9. 2007 vyjádřil navrhovatel. Mimo jiné vysvětlil, s odkazem na ČSN 73 6101 a ust. § 33 zákona č. 13/1997 Sb., proč nelze realizovat zalesnění prostoru mezi vnitřní stranou jižní rampy a silnice I/48, jak požadovali manželé Gebauerovi. K námitce Zdeňky Konvičkové týkající se přístupu na její pozemky uvedl, že jsou součástí jednoho celku, na který je přístup po komunikacích obce Hukvaldy parc. č. 1555/2, 1577, 23/3 a 1576/2, a že nelze zřídit sjezdy z jižní rampy z důvodu dodržení ČSN 73 6101 a zejména z důvodu bezpečnosti silničního provozu, což ve svých stanoviscích k projednávanému návrhu opakovaně zdůraznilo Ministerstvo vnitra. Dále uvedl, že projektant stavby prověřil požadavky manželů Konvičkových na posunutí SO 129 směrem k rychlostní silnici, posunutí severní rampy a vybudování opěrné zdi namísto svahování, a shledal je jako technicky nemožné. K požadavku manželů Kozlových na respektování připravované stavby oboustranné odpočívky navrhovatel sdělil, že mu nebyla k dnešnímu dni předložena dokumentace odpočívky k posouzení.

Po posouzení návrhu a po provedeném správním řízení vydal stavební úřad dne 1. 10. 2007 pod č. j. SÚ/18/2003/06/Ra podle ust. § 39 stavebního zákona a ust. § 4 prováděcí vyhlášky územní rozhodnutí o umístění navrhované stavby, v jehož výroku uvedl všechny stavební objekty, které stavba obsahuje, stanovil podmínky pro umístění a projektovou přípravu stavby, které vyplývaly jak z vyjádření účastníků řízení, tak z podmínek dotčených orgánů, a stanovil dobu platnosti územního rozhodnutí. Stavební úřad rovněž rozhodl o námitkách účastníků řízení (s výjimkou námitek Dionysia Konvičky a Marie Konvičkové zastoupených JUDr. Jiřím Rakem podaných dne 30. 7. 2007, které vyhodnotil jako podané po lhůtě), a to tak, že je zamítl.

Stavební úřad doručoval rozhodnutí v souladu s ust. § 42 odst. 2 stavebního zákona veřejnou vyhláškou. Písemnost byla vyvěšena po dobu 15 dnů na úřední desce Magistrátu města Frýdku-Místku, Obecního úřadu Hukvaldy a Obecního úřadu Fryčovice. V souladu s poučením stavebního úřadu, že za den doručení se považuje poslední den 15 denní lhůty vyvěšení rozhodnutí na úřední desce Magistrátu města Frýdku-Místku, byl dnem doručení rozhodnutí čtvrtek 18. 10. 2007. Následující den započala běžet lhůta pro podání odvolání, přičemž posledním dnem pro podání odvolání byl pátek 2. 11. 2007.

Proti vydanému rozhodnutí podali účastníci řízení odvolání (vzhledem k obsáhlosti podaných odvolání je odvolací orgán zestručnil tak, aby jejich věcná podstata zůstala zachována):

Dionysius Konvička a Marie Konvičková, bytem Rychaltice 181, 739 46 Hukvaldy, právně zastoupeni JUDr. Jiřím Rakem, advokátem, advokátní kancelář Štefánikova 58/31, Kopřivnice (odvolání podáno osobně dne 30. 10. 2007):

Napadené rozhodnutí považují za rozhodnutí vydané v rozporu s Ústavou České republiky, Listinou základních práv a svobod, stavebním zákonem a příslušnými právními normami v oblasti životního prostředí a péče o zdraví lidí. Dle jejich názoru není rozhodnutí řádně odůvodněno, zejména nejsou uvedeny konkrétní důvody a skutečnosti, proč se zamítají jejich námitky. Z těchto důvodů považují rozhodnutí za nepřezkoumatelné.

1. Nesouhlasí se zajištěním přístupu ke stolárně přes jejich nemovitosti a trvají na tom, ať je pro stolárnu zajištěn jiný přístup. Není jim jasné, pro které čtyři nemovitosti bude příjezd sloužit. Namítají, že dosud měli každý svůj příjezd a jsou toho názoru, že takto by to mělo být zachováno a nikoli napláňovat příjezd pro stolárnu přes jejich zahradu, pod jejich okny.

2. Nesouhlasí s odůvodněním námítky týkající se zachování pohody bydlení. Namítají, že se nikdo nebyl podívat na místo samé, aby zjistil, kde svítí slunce, kolik a které venkovní prostory jsou osluněny, kde je návětrná a závětrná strana, na kterých venkovních prostorech žijí, které nejvíc využívají pro to, aby se jim zde žilo v pohodě, tzn., aby neměli pocit jako v paneláku, ale měli kolem svého domu dostatek prostoru se sluncem, tichem a čistým vzduchem, aby se mohli v tomto prostoru volně nadechnout a být zde spokojeni a že žijí právě v tomto svém domě, kolem kterého mají dostatek výše popsaného prostoru, aby se oni sami i jimi chované zvířectvo cítili volně, svobodně a v klidu, nikoli svázaně, stísněně, nesvobodně, a aby nebyli neustále obtěžováni provozem směřujícím k soukromému podnikateli a zpět se vším, co s tím souvisí, tedy i s možností přijít k úrazu či přímo o život, včetně chovaných zvířat (slepice, kočky, psi). Namítají, že pohoda bydlení je však podle stavebního úřadu pouze hluchost, která, dle jejich názoru, bude mnohem větší než dosud. Poukazují na to, že nyní je jejich dům od silnice vzdálen cca 36 m a podle návrhu bude před tímto domem ve vzdálenosti cca 13 m silnice s hustým provozem i nákladních automobilů projíždějících pod všemi okny domu č.p 181 (s výjimkou okénka v místnosti WC) do stolárny a zpět, za cestou bude břeh, který dosud nikdo neudrzuje a plevel tam rostoucí se přenáší na jejich zahrádku, kde pěstují biopotraviny, a na vrcholu břehu bude postavena protihluková stěna, která se jim jeví zbytečná, když cca 13 m pod okny bude vést cesta do stolárny. Dle jejich názoru se rodinný dům a veškeré související pozemky stanou neprodejnými a dojde k úplnému znehodnocení celoživotní práce a budování a zvelebování bydlení, ke krádeži a fyzické likvidaci jeho obyvatel. Žádají, aby jim bylo zachováno právo na relativně důstojný život v pohodě.

3. Nesouhlasí s dělením a vyvlastněním svých pozemků.

4. Trvají na námítce týkající se posunutí příjezdové komunikace k rychlostní silnici, vybudování opěrné zdi a posunutí severní rampy, neboť dle jejich názoru je to technicky řešitelné. Mají za to, že v odůvodnění zamítnutí této námítky není uveden žádný konkrétní důvod. Příjezd ke stolárně z opačné strany považují za daleko jednodušší, kratší a levnější, nehledě k tomu, že ke stolárně jezdí mnoho nákladních automobilů denně, čímž vznikne stav, kdy pro hluk, emise, ohrožení života a další negativní vlivy nebudou moci své nemovitosti řádně užívat. Příjezdovou komunikaci ke svému domu chápou jako náhradní řešení vzhledem k tomu, že jejich současný příjezd má být zrušen. Pokud by však měla sloužit i jako příjezd ke stolárně, tvrdí, že tak dojde k zásadní změně poměrů v jejich neprospěch a k jejich vážné újmě - jednak zabráním značného kusu stávající zahrady a plotu a jednak k totálnímu zhoršení podmínek jejich bydlení vlivem emisí a hluku z nákladních aut, která jim budou celý den jezdit pod okny, přičemž vedle cesty se nadá ani nic pěstovat, takže ze zahrady se stane pozemek, který nebude možné jako zahradu nijak využít. V souvislosti s příjezdovou komunikací dále namítají, že její vybudování není ve veřejném zájmu, že pozemky vlastníka stolárny zůstanou nedotčeny a že v řízení nebyla zjišťována žádná jiná varianta příjezdu s využitím jiných, zcela volných pozemků, které by bylo možné k vybudování této příjezdové cesty využít, aniž by došlo k tomu, že jejich dům se stane neobyvatelným a zahrada bude zcela znehodnocena. Jsou toho názoru, že za takové situace by jako náhrada přicházelo v úvahu jen poskytnutí nového bydlení o stávající kvalitě a rozsahu, což učiněno nebylo.

5. Nepovažují za porušení zásady rovnosti postavení účastníků předmětného řízení, pokud by jejich připomínky byly projednány na místě samém, jak odůvodnil zamítnutí tohoto požadavku stavební úřad. V této souvislosti poukazují na to, že i když navrženým záměrem budou nejvíce postiženi, protože v dané lokalitě žijí, byly jejich

připomínky, na rozdíl od připomínek vlastníků technické infrastruktury, které jsou v rozhodnutí akceptovány, bez dalšího zamítnuty.

6. Nesouhlasí s tím, aby přes jejich pozemky byly vedeny inženýrské sítě, čímž by bylo znemožněno řádné užívání pozemků, a aby v hranici jejich pozemku byla vybudována neprůhledná protihluková stěna, která znemožní přístup slunce a světla na jejich pozemky. Trvají na vybudování opěrné zdi namísto svahu. Nesouhlasí s odmítnutím jejich námitek s odkazem na technické důvody a zvýšené náklady. Postup, kdy investor bude ve veřejném zájmu šetřit na veřejně prospěšné akci, ale občan utrpí nevratnou a nenahraditelnou újmu, je dle jejich názoru v rozporu s Listinou základních práv a svobod a Ústavou České republiky. Nesouhlasí s tím, že případná měření hluku, zhoršení životního prostředí apod., mají být provedena až po provedené výstavbě, protože případná nápravná opatření budou vyžadovat nová správní řízení a nové nemalé investice. Měření a posudky požadovali učinit již nyní, před vydáním napadeného rozhodnutí, což považují za logické a v souladu s právními předpisy. Odmítnutí provedení těchto měření je, dle jejich názoru, porušením stavebního zákona, neboť zde není žádný důvod, aby byli neprůhlednou zdí připraveni o průnik světla a přirozený sluneční svit.

Namítají tedy, že vybudováním stavby dojde ke značnému snížení pohody jejich bydlení a ke znehodnocení jejich nemovitostí, což jsou práva chráněná ústavou a občanským zákoníkem. Závěrem uvádějí, že argumenty, na základě kterých byly jejich připomínky zamítnuty, považují za formální, nikoli věcné, a proto je odmítají. Na svých námitkách trvají a jsou toho názoru, že jejich zamítnutí není řádně zdůvodněno. Navrhují proto, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání.

Zdeňka Konvičková, bytem Rychaltice 36, 739 46 Hukvaldy, právně zastoupena JUDr. Jiřím Rakem, advokátem, advokátní kancelář Štefánikova 58/31, Kopřivnice, (podáno osobně dne 30. 10. 2007):

Stejně jako manželé Konvičkovi považuje napadené rozhodnutí za rozhodnutí vydané v rozporu s Ústavou České republiky, Listinou základních práv a svobod, stavebním zákonem a příslušnými právními normami v oblasti životního prostředí a péče o zdraví lidí. Dle jejího názoru není rozhodnutí řádně odůvodněno, zejména, nejsou uvedeny konkrétní důvody a skutečnosti, proč se jednotlivé její námitky zamítají. Z těchto důvodů považuje rozhodnutí za nepřezkoumatelné.

1. Trvá na svém nesouhlasu s umístěním příjezdové cesty pro stolárnu, protože, dle jejího názoru, není provoz stolárny v obecném zájmu, a proto nemůže být část její zahrady pro tento účel vyvlastněna.

2. Namítá, že ke svému pozemku, který se nachází na druhé straně stávající silnice za autobusovou zastávkou má jediný přístup a příjezd přímo z této silnice, což po realizaci stavby nebude možné. Nesouhlasí s tím, aby na základě navrženého řešení stavby byla nucena obcházet 4 km při cestě k nim a 4 km při cestě zpět. Tvrzení, že žádný předpis neupravuje přístup k zemědělským pozemkům považuje za administrativní. Dle jejího názoru dojde navrženým řešením ke stavu, kdy nebude schopna tyto pozemky řádně obhospodařovat.

3. Nesouhlasí se zamítnutím námítky, že navrhovanou stavbou dojde ke značnému zásahu do jejich vlastnických práv, ke zhoršení životního prostředí a ke zhoršení kvality a pohody bydlení.

4. Nesouhlasí s dělením a vyvlastněním svých pozemků.

5. Nepovažuje za porušení zásady rovnosti postavení účastníků předmětného řízení, pokud by její připomínky byly projednány na místě samém, jak odůvodnil zamítnutí tohoto požadavku stavební úřad. V této souvislosti

poukazuje na to, že i když navrženým záměrem bude nejvíce postižena, protože v dané lokalitě žije, byly její připomínky, na rozdíl od připomínek vlastníků technické infrastruktury, které jsou v rozhodnutí akceptovány, bez dalšího zamítnuty.

Zdůrazňuje, že nikdo z příslušných úředníků se nepřišel podívat na místo samé a prověřit způsob, jakým se bude po realizaci stavby dostávat na své pozemky za cestou. Argumenty, na základě kterých byly její připomínky zamítnuty, považuje za formální, nikoli věcné, a proto je odmítá. Na svých námitkách trvá a je toho názoru, že jejich zamítnutí není řádně zdůvodněno. Navrhuje proto, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání.

Obchodní společnost KATAJAN s.r.o., se sídlem Stará Ves nad Ondřejnicí 610, 739 23 (podáno dne 2. 11. 2007 k poštovní přepravě):

Odvolatel shrnuje podstatné skutečnosti, které předcházely vydání napadeného rozhodnutí. Popisuje postup při vydání územního rozhodnutí, stavebního povolení a kolaudačního rozhodnutí pro stavbu čerpací stanice a obsah vyjádření a stanovisek Ředitelství silnic a dálnic ČR, která byla v souvislosti s touto stavbou vydána (z vyjádření k podnikatelskému záměru v roce 2002 dle odvolatele vyplývalo, že navrhovaný záměr na pozemku parc. č. 2041/2 respektuje trasu budoucí silnice I/48 a její doprovodné komunikace). Jak odvolatel uvádí, územní rozhodnutí o umístění stavby „Dočasná čerpací stanice pohonných hmot“ na pozemku parc.č. 2041/2 v k. ú. Fryčovice bylo vydáno Městským úřadem Brušperk, stavebním úřadem, dne 30. 6. 2003 pod č. j. výst.328/1254/2002/Br, s odůvodněním, že stavební úřad posuzoval stavbu čerpací stanice jako dočasnou do doby realizace budoucí rychlostní komunikace a její doprovodné komunikace, nejdéle však na dobu 10 let, ale že tuto stavbu lze povolit i jako stavbu trvalou, pokud bude zajištěn jiný vyhovující příjezd. Odvolatel podotýká, že původní příjezd je zajištěn přes parkoviště u motorestu sjezdem ze stávající silnice I/48, který bude po rozšíření komunikace zrušen a nový přístup měl být zajištěn napojením točny u parkoviště na nově budovanou doprovodnou komunikaci (SO 106). Toto není dle odvolatele v napadeném rozhodnutí respektováno. Z výše uvedeného odvolatel dovozuje, že Městský úřad Brušperk, stavební úřad, měl dle vyjádření ŘSD za to, že stavbou čerpací stanice nedojde ke střetu zájmů, jak s výstavbou silnice I/48, tak i doprovodné komunikace. Stavební povolení pro dočasnou stavbu čerpací stanice vydal Městský úřad Brušperk, stavební úřad, dne 12. 2. 2004 pod č. j. výst. 330/26/2004/Br. Ve výroku stavebního povolení v podmínce č. 21 je dočasnost stavby omezena „do realizace budoucí rychlostní silnice I/48 a její doprovodné komunikace“, což je dle odvolatele pojem neurčitý, který zákon nepřipouští, a v další části této podmínky je uveden termín „nejdéle však na dobu 10 let od kolaudace stavby“, což odvolatel považuje za termín určitý a závazný. Poukazuje na odůvodnění stavebního povolení, kde stavební úřad konstatoval, že v případě, že bude možno po realizaci rychlostní komunikace zajistit jiný vyhovující příjezd ke stavbě, bude možno požádat o prodloužení doby trvání stavby, popřípadě ji povolit jako trvalou. Dle názoru odvolatele, z vyjádření ŘSD, kde byla uvedena, mimo jiné, podmínka, že stavba čerpací stanice bude jako dočasná do doby realizace budoucí rychlostní silnice I/48 a její doprovodné komunikace, nevyplývá důvod časového omezení, pojem do realizace je podle platných předpisů neurčitý a takový termín zákon nepřipouští, a proto i nadále v dobré víře uskutečňoval svůj podnikatelský záměr s tím, že se stavba dočasné čerpací stanice po realizaci doprovodné komunikace na tuto napojí a čerpací stanici bude možno užívat jako stavbu trvalou. Dále odvolatel uvádí, že stavba čerpací stanice byla zkolaudována rozhodnutím ze dne 8. 6. 2004, a že kolaudační řízení bylo sloučeno s řízením o změně stavby před dokončením z důvodu změny v uložení nádrží (venkovní byly nahrazeny podzemními). Městský úřad Brušperk, stavební úřad, stanovil v kolaudačním rozhodnutí podmínku trvání dočasnosti stavby na dobu 10 let, s možností prodloužení doby trvání stavby. Dále odvolatel uvádí, že stavba byla zapsána v katastru nemovitostí, pozemek pod stavbou užívá na podkladě nájemní smlouvy uzavřené s obcí Fryčovice na dobu

určitou – od 1. 4. 2004 na dobu 10 let nebo do doby vybudování doprovodné a servisní komunikace v souvislosti s rozšířením silnice I/48. Odvolatel uvádí, že dle návrhu, který je podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí, SO 106 – Doprovodná komunikace, nerespektuje stavbu čerpací stanice – roh podzemní nádrže přímo zasahuje do silničního tělesa této komunikace, a námítky a připomínky, které v této souvislosti podal byly zamítnuty s odkazem na dočasnost stavby čerpací stanice.

K důvodům zamítnutí jeho námitek odvolatel sděluje, že stavba čerpací stanice bude do realizace R 48 a doprovodné komunikace užívána jako dočasná a po realizaci silnice požádá o povolení trvalého užívání, čímž bude, dle jeho názoru, splněna připomínka ŘSD uvedená ve vyjádřeních při povolení stavby čerpací stanice. V této souvislosti žádá o úpravu projektu tak, aby doprovodná komunikace stavbu čerpací stanice respektovala. Dále odvolatel nesouhlasí s tím, že z doprovodné komunikace není přímo napojena točna u motorestu, jak bylo řešeno v první dokumentaci z roku 2003. Je toho názoru, že projekt by měl respektovat stávající stav v dané lokalitě, tzn. napojení motorestu a čerpací stanice přímo ze silnice I/48. Za neopodstatněné považuje i zamítnutí námítky týkající se požadavku na dopravní značení. Nesouhlasí s tím, že stavební úřad v podmínkách napadeného rozhodnutí zohledňoval požadavky orgánů státní správy a organizací v plném rozsahu, ale požadavky ostatních namítajících účastníků zamítl. Dle názoru odvolatele, měl navrhovatel jako jeden z podkladů předložit zápis, že s ním, jako s účastníkem řízení, záměr stavby doprovodné komunikace projednal. Odvolatel dále popisuje jednání s navrhovatelem, která měla, dle jeho názoru, vést k vyřešení střetu zájmů. Jako možný způsob řešení je navrhovatelem naznačeno vybudování ochranné zídky a svodidla u dotčené nádrže. Odvolateli však připadá podivné, že ŘSD, které vydáním opačných stanovisek k téže věci způsobilo tuto situaci, požaduje po odvolateli úhradu všech nákladů s tímto řešením souvisejících. Odvolatel má zato, že je možné provést změnu trasy doprovodné komunikace v daném úseku nebo najít jiné vhodné řešení vzniklé situace, vzhledem k tomu, že bylo prozatím vydáno pouze územní rozhodnutí, které není pravomocné. Protože stavba silnice I/48 nerespektuje stavbu čerpací stanice, požaduje buď její respektování, nebo uložení povinnosti navrhovateli podzemní nádrže na své náklady přeložit. Požaduje, aby se s ním navrhovatel spojil a dohodl se na případných opatřeních, jinak žádá, aby bylo územní rozhodnutí zrušeno. V závěru žádá, aby odvolacím orgánem bylo přímo ministerstvo, jelikož se domnívá, že krajský úřad bude v odvolacím řízení podjatý s ohledem na stanovisko, které ve věci dočasnosti čerpací stanice zaujal v dopise v roce 2005.

Ing. Ludmila Hrochová, bytem Stará Ves nad Ondřejnicí 590 a Ladislav Vojkovský, bytem Nošovice 103 (společné odvolání - podáno osobně dne 5. 11. 2007):

Popisují význam jejich motorestu pro danou lokalitu a nesouhlasí s tím, že nebude přímo napojen na silnici I/48, protože pak bude pro ně velmi obtížné vytvořit nové dopravní značení ve vzdálenosti několik kilometrů od motorestu, kde budou křižovatky. Toto považují za likvidační z důvodu výrazného snížení tržeb. Jsou toho názoru, že ani projektant ani stavební úřad nemají zájem najít nějaké řešení a domnívají se, že je stavební úřad vůči nim podjatý. Proto žádají o přezkoumání dané věci jinou nezávislou institucí.

Miroslav a Božena Gebauerovi, bytem Rychaltice 106, 739 46 Hukvaldy (společné odvolání - podáno osobně dne 5. 11. 2007):

Jsou toho názoru, že navržená protihluková opatření neřeší problém jejich bytu v 1. patře jejich rodinného domu. Proto trvají na změření hlučnosti a vibrací v jejich bytě po spuštění provozu, aby bylo zjištěno, zda navrhovaná protihluková stěna bude řešit jejich problém. Trvají na řešení jejich problému nebo vykoupení jejich nemovitosti. Žádají o vyjádření, jak bude řešen problém hlučnosti přesahující povolenou normu.

Stavební úřad opatřením ze dne 8. 11. 2007 vyrozuměl podle ust. § 56 zákona č. 71/1967 Sb. účastníky řízení o podaných odvoláních a ponechal jim lhůtu 5 dnů od doručení tohoto vyrozumění, ve které se mohli k odvoláním vyjádřit. Opatření bylo účastníkům řízení doručováno veřejnou vyhláškou. Svého práva využil pouze navrhovatel, který se písemně vyjádřil k námitkám manželů Gebauerových. K ostatním podaným odvoláním uvedl, že se k námitkám v nich uvedeným již dříve několikrát vyjadřoval, a že na svých stanoviscích trvá. Následně stavební úřad postoupil spis Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, odboru územního plánování, stavebního řádu a památkové péče (od 1. 1. 2009 odbor územního plánování, stavebního řádu a kultury - dále též „odvolací orgán“).

Ten nejprve zkoumal, zda jsou naplněny podmínky řádně podaného odvolání, pokud jde o jeho přípustnost a včasnost. V této souvislosti zjistil, že všechna odvolání jsou ve smyslu ust. § 53 zákona č. 71/1967 Sb. přípustná, protože byla podána účastníky řízení, ale že v případě manželů Gebauerových a Ing. Ludmily Hrochové a Ladislava Vojkovského se jedná o odvolání opožděná, protože nebyla podána v zákonem stanovené lhůtě, která dle ust. § 54 zákona č. 71/1967 Sb. činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, nestanoví-li jinou lhůtu zvláštní právní předpis. Jak již bylo výše uvedeno, posledním dnem lhůty pro podání odvolání byl pátek 2. 11. 2007. Odvolání výše uvedených účastníků řízení však byla podána osobně u stavebního úřadu teprve v pondělí 5. 11. 2007. Je nutno konstatovat, že o způsobu a lhůtě pro podání odvolání byli účastníci řízení v rozhodnutí řádně poučeni. Ostatní odvolání posoudil odvolací orgán s ohledem na datum jejich podání jako včasné.

Na podkladě přípustných a včas podaných odvolání přezkoumal odvolací orgán napadené rozhodnutí v celém rozsahu, jak mu ukládalo ust. § 59 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb. a dne 4. 2. 2008 pod č.j. MSK 188029/2007 vydal rozhodnutí, ve kterém výrokem I. za použití ustanovení § 59 odst. 1 a 2 zákona č. 71/1967 Sb. zamítl odvolání Dionysia a Marie Konvičkových, paní Zdeňky Konvičkové a obchodní společnosti KATAJAN s.r.o. a napadené územní rozhodnutí potvrdil a výrokem II. za použití ust. § 60 zákona č. 71/1967 Sb. zamítl odvolání Ing. Ludmily Hrochové a Ladislava Vojkovského a Miroslava a Boženy Gebauerových jako odvolání opožděná. Rozhodnutí odvolacího orgánu nabylo právní moci dne 19. 2. 2008.

Dionysius a Marie Konvičkoví a Zdeňka Konvičková podali prostřednictvím právního zástupce, JUDr. Jiřího Raka, proti rozhodnutí krajského úřadu žalobu. Krajský soud v Ostravě rozsudkem č.j. 22Ca 87/2008-47 ze dne 26. 3. 2009 napadené rozhodnutí pro vady řízení zrušil a věc vrátil žalovanému - Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, k dalšímu řízení. Shledal důvodnou žalobní námitku, že se žalovaný dostatečně nevypořádal s odvolacím bodem odvolání Dionysia a Marie Konvičkových týkajícím se nepřiměřeného zásahu do pohody bydlení, a to z hlediska umístění příjezdové komunikace (v návrhu označena jako *SO 129 Příjezdová komunikace ke stolárně*) z části zasahující do jejich zahrady, včetně nadměrného hluku, a námitek ohledně oslunění a průniku světla. Dle krajského soudu žalovaný vysvětlil důvod zřízení uvedené obslužné komunikace, nikoliv však již to, proč má vést právě v daném místě a jaký bude její dopad na bydlení manželů Konvičkových a v této souvislosti nevyhodnotil dodržení ust. § 8 odst. 1 vyhlášky č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu (dále též „vyhláška OTP“), vztahující se právě k namítané pohodě bydlení. Dále se dle krajského soudu žalovaný nevypořádal s návrhem řešit příjezd jiným způsobem, konkrétně prodloužením sjezdu ze severní rampy. Vytýkal žalovanému, že pouze převzal tvrzení navrhovatele uvedené v jeho vyjádření k námitkám manželů Konvičkových, a to ve velmi obecné formě, v podstatě vyjádřené jednou větou, že takové řešení je podle vyjádření projektanta stavby technicky nemožné. Krajský soud zdůraznil, že závěry správního orgánu uvedené v meritorním rozhodnutí musí být vyústěním jeho vlastní správní úvahy, neboť je to správní orgán, kterému je svěřena pravomoc vydat správní rozhodnutí, takže má zákonnou povinnost posoudit předložený návrh v mezích, které mu stanoví zákon, včetně vypořádání se se vznesenými námitkami

jednotlivých účastníků řízení, a že je to správní orgán, od něhož se očekává odborné posouzení a odůvodnění rozhodnutí nejen v meritu věci, ale také ohledně jednotlivých dílčích námitek vznesených účastníky řízení. Dle názoru krajského soudu obecně nelze připustit, aby se správní orgán v rámci rozhodování o námitkách účastníků řízení stal tlumočnickem či interpretem názorů jednotlivých účastníků, aniž by připojil své vlastní odborné posouzení. Krajský soud dále uvedl, že v posuzovaném případě nastala fakticky situace, kdy se s námitkou žalobců – *návrhem stavebních úprav, jež by byly vůči nim šetrnější* – vypořádal navrhovatel a nikoliv správní orgán, a že i kdyby byl názor navrhovatele správný a z odborného hlediska opodstatněný, nelze jej oprostít od logické snahy prosazovat v řízení vlastní zájem, a proto takový názor nikdy nemůže být vnímán jako objektivní. Krajský soud měl za to, že úvaha správního orgánu, jež by vyjadřovala jeho vlastní názor a odůvodňovala jeho vlastní rozhodnutí o vznesené námitce je proto zcela nezastupitelná a její absence vede k nepřezkoumatelnosti rozhodnutí. Podle krajského soudu nemohl obstát ani další závěr žalovaného, že je vázán předloženým návrhem a posuzuje jeho soulad s právními předpisy, a že v daném případě neshledal důvody, aby tento návrh zpochybnil, jelikož zvolené řešení není v rozporu s žádným z hledisek, které je povinen podle ust. § 37 stavebního zákona zkoumat. V této souvislosti krajský soud uvedl, že podle ust. § 37 odst. 2 stavebního zákona je stavební úřad povinen mimo jiné posoudit, zda navrhovaná stavba vyhovuje obecným technickým požadavkům na výstavbu, které jsou vyjádřeny také v ust. § 8 odst. 1 a ust. § 4 odst. 1 vyhlášky OTP, kde je stavebnímu úřadu uloženo zabývat se otázkou pohody bydlení. Dle krajského soudu nebylo umístění stavby z pohledu těchto ustanovení dostatečně vyhodnoceno a rozpor s tímto hlediskem byl manžely Konvičkovými od počátku správního řízení tvrzen, takže byl závěr žalovaného, že neshledal rozpor s žádným z hledisek, které je povinen podle ust. § 37 stavebního zákona zkoumat, nepřezkoumatelný. S odkazem na judikát Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2006, č. j. 2 As 44/2005-116, který se zabývá otázkou pohody bydlení, měl krajský soud za to, že vypořádat se s náhledem na pohodu bydlení způsobem uvedeným v tomto judikátu, předpokládá seznámit se se způsobem života osob, jichž se má stavba dotýkat a teprve na základě takových zjištění vyhodnotit, zda způsob jejich života odpovídá obecným standardům a zohlednit lokální specifika. V této souvislosti krajský soud shledal odůvodněným požadavek vznesený manžely Konvičkovými na uskutečnění jednání na místě samém. Krajský soud považoval odůvodnění stavebního úřadu, že k požadovanému místnímu šetření nepřikročil, neboť by tím porušil zásadu rovnosti účastníků řízení, za nepřijatelné a v rozporu se zásadami správního řízení a vytykal žalovanému, že ačkoliv se manželé Konvičkovi proti této argumentaci stavebního úřadu ve svém odvolání ohradili, žalovaný v napadeném rozhodnutí na tuto skutečnost nijak nereagoval a s touto odvolací námitkou se nevypořádal, takže je v tomto směru rozhodnutí nepřezkoumatelné. Totéž platilo pro stejnou žalobní námitku paní Zdeňky Konvičkové. Dále krajský soud uvedl, že je rovněž třeba ve vztahu k zamýšlené obslužné komunikaci vyhodnotit otázku hluku a vlivu imisí a stejně tak i otázku zastínění, kdy krajský soud dospěl k závěru, že s odvolací námitkou manželů Konvičkových ohledně zastínění obytných místností jejich rodinného domu se žalovaný nevypořádal přezkoumatelným způsobem, neboť správní spis neobsahuje žádný graf zastínění a ze závěrů žalovaného, že proslunění bytů nebude v rozporu s požadavky ust. § 24 odst. 2 vyhl. OTP, nebylo zřejmé, proslunění kterých bytů měl na mysli, zda tedy konkrétně obytných místností v rodinném domě manželů Konvičkových. Nedostatečným pak krajský soud shledal způsob, jakým se správní orgány obou stupňů vypořádaly s námitkou paní Zdeňky Konvičkové, že nebude mít přístup ke svým pozemkům umístěným na protější straně silnice I/48, k nimž se doposud dostávala přímo z této komunikace z místa autobusové zastávky a proto současně navrhla změnu projektu zřízení cesty z jižní rampy. Stavebnímu úřadu vytkl, že se s návrhem na zřízení sjezdu z jižní rampy vypořádal pouze odkazem na citaci zákonných předpisů, tedy způsobem nepřezkoumatelným a nekonkrétním a pokud uvedl, že z žádného právního předpisu nevyplývají podmínky upřesňující zajištění přístupu k zemědělským pozemkům, nelze rozhodně souhlasit s tím, že absence výslovné právní úpravy znamená, že takovou situaci, vyskytne-li se v konkrétní podobě jako v případě pozemků paní Zdeňky Konvičkové, není třeba v rámci územního řízení řešit. Argumentace žalovaného, že z doložených podkladů je

zřejmé, že tento přístup je zajištěn po stávajících místních a účelových komunikacích, nemohla dle krajského soudu obstát z důvodu naprosté obecnosti tvrzení, které nebylo podloženo žádnými důkazy, když žalovaný neuvedl, z jakých mapových a jiných podkladů vycházel ve svém hodnocení a ani neoznačil komunikace, po nichž je podle jeho mínění přístup k pozemkům paní Zdeňky Konvičkové možný. Způsob, jakým se žalovaný vypořádal s touto odvolací námitkou, byl dle krajského soudu zcela formalistický a nepřezkoumatelný.

Rozhodnutí krajského soudu nabylo právní moci dne 30. 4. 2009 a dne 25. 5. 2009 byl spis vrácen odvolacímu orgánu, který byl povinen o podaných odvoláních znovu rozhodnout. Je nutno uvést, že dne 1. 1. 2006 nabyly účinnosti zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, kterým byl zrušen zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení, ve znění pozdějších předpisů. Protože územní řízení bylo zahájeno za účinnosti zákona č. 71/1967 Sb. a do nabytí účinnosti zákona č. 500/2004 Sb. nebylo pravomocně ukončeno, postupoval stavební úřad v prvoinstančním řízení i odvolací orgán v předchozím odvolacím řízení ve smyslu ust. § 179 zákona č. 500/2004 Sb. podle dosavadního předpisu, tj. podle zákona č. 71/1967 Sb. Protože rozsudek soudu, kterým bylo zrušeno pravomocné rozhodnutí odvolacího orgánu, byl vydán a nabyly právní moci již za účinnosti zákona č. 500/2004 Sb. a tento zákon neobsahuje žádná přechodná ustanovení, která by upravovala postup správního orgánu v novém projednání věci poté, co bylo jeho pravomocné rozhodnutí zrušeno soudem, musel odvolací orgán v dalším řízení postupovat podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). S účinností od 1. 1. 2007 vstoupil v platnost zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), z jehož ust. § 190 odst. 3 vyplývá, že se řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí podle dosavadních právních předpisů. V souladu s citovaným ustanovením tedy odvolací orgán v řízení postupoval podle zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

V případě, že i přes řádné poučení účastníka bylo odvolání podáno po lhůtě k podání odvolání, jedná se o odvolání opožděné, které je odvolací správní orgán povinen v souladu s ust. § 92 odst. 1 správního řádu zamítnout, aniž by je přezkoumával postupem podle ust. § 89 odst. 2 téhož zákona. V rozsudku soudu nebyly vytýkány žádné vady, které by měly vliv na okolnosti posuzování opožděnosti odvolání, tzn., že nebyly zjištěny nedostatky v poučení účastníků o způsobu a lhůtě k podání odvolání, ani ve způsobu doručení rozhodnutí stavebního úřadu a ani nevyšly najevo nové skutečnosti týkající se data podání odvolání. Odvolacímu orgánu tedy nezbylo, než postupovat striktně podle ust. 92 odst. 1 správního řádu a odvolání paní Hrochové, pana Vojkovského a manželů Gebauerových znovu zamítnout jako odvolání opožděná, což učinil samostatným rozhodnutím č.j. MSK 137987/2009 ze dne 10. 8. 2009, které nabylo právní moci dne 19. 8. 2009.

Předmětem dalšího řízení pak byla pouze včas podaná odvolání účastníků řízení, Dionysia a Marie Konvičkových, Zdeňky Konvičkové a obchodní společnosti KATAJAN s.r.o.

Aby se mohl odvolací orgán s námitkami Dionysia Konvičky a Marie Konvičkové vypořádat tak, jak to požadoval krajský soud, bylo nezbytné odborně posoudit některé namítané skutečnosti, přičemž toto posouzení nemohl provést sám odvolací orgán a ani je nebylo možné zajistit u jiného správního orgánu. Z tohoto důvodu odvolací orgán využil možnosti, které mu dává ust. § 56 správního řádu a usnesením č.j. MSK 138836/2009 ze dne 11. 8. 2009 ustanovil v řízení znalce v oboru stavebnictví, odvětví stavby dopravní, obytné a stavební odvětví různá, pana Ing. Tomáše Malinu, Na Kamenci 5/1486, 710 00 Slezská Ostrava, kterému uložil vypracování znaleckého posudku, který měl obsahovat posouzení vlivu stavby příjezdové komunikace na zachování pohody bydlení v rodinném domě č.p. 181 z hlediska hluku a imisí, posouzení proslunění rodinného domu č.p. 181 a oslunění přilehlé zahrady a posouzení možnosti řešení příjezdu ke stolárně tak, jak navrhovali odvolatelé, tj. ze severní rampy MÚK Rychaltice, včetně posouzení jejich požadavku na úpravu návrhu, co se týče posunutí

severní rampy a řešení rozšíření silnice I/48 v úseku podél jejich rodinného domu. Pan Ing. Tomáš Malina je znalcem zapsaným do seznamu znalců Krajského soudu v Ostravě, tedy soudu, v jehož obvodu má odvolací orgán své sídlo, a pro zpracování posudku má odpovídající odbornost, neboť je znalcem v oboru stavebnictví, a to jak pro stavby dopravní se specializací na stavbu a údržbu pozemních komunikací, tak i pro stavby obytné, a mohl tedy celou problematiku posoudit komplexně. Účastníci řízení byli v souladu s citovaným ustanovením správního řádu o ustanovení znalce vyrozuměni opatřením č.j. MSK 139351/2009 ze dne 12. 8. 2009. Požadovaný znalecký posudek byl odvolacímu orgánu předán dne 30. 9. 2009.

Ochrana proti hluku spadá do kompetence orgánu ochrany veřejného zdraví, a proto zásadním podkladem pro vypořádání se s námitkami, které se týkaly hluku, bylo stanovisko Krajské hygienické stanice Moravskoslezského kraje se sídlem v Ostravě (dále jen „KHS“) ze dne 20. 4. 2007, č.j. HOK/OV-3474/215.1.3/07-002, kterým tento orgán vyjádřil souhlas s projednávanou stavbou za splnění určitých podmínek (předložení výsledků měření hluku ke kolaudaci, provedení zkušebního provozu, vyhrazení si práva požadovat na základě výsledků měření dodatečná protihluková opatření). Odvolací orgán proto dopisem ze dne 24. 8. 2009 požádal KHS o odborné vyjádření, zda nedošlo ke změně podmínek, za kterých bylo výše citované závazné stanovisko vydáno, tzn., zda platí závěr, že protihluková opatření navržená v souvislosti s předpokládaným provozem na silnici I/48 jsou dostačující, a že není důvod samostatně posuzovat z hlediska hluku doplňkové a obslužné komunikace, které jsou součástí stavby, mimo jiné i *SO 129 Příjezdová komunikace ke stolárně* v Rychalticích. Požadované vyjádření odvolací orgán obdržel dne 4. 9. 2009.

Aby odvolací orgán odstranil krajským soudem vytýkaný nedostatek, týkající se požadavku manželů Konvičkových a paní Zdeňky Konvičkové na uskutečnění jednání na místě samém, nařídil opatřením ze dne 25. 8. 2009 na pátek 11. 9. 2009 ústní jednání se srazem zúčastněných u rodinného domu č.p. 181 v Rychalticích. K jednání přizval navrhovatele, Dionysia a Marii Konvičkovy a paní Zdeňku Konvičkovou (prostřednictvím jejich právního zástupce, JUDr. Jiřího Raka) a také znalce, Ing. Tomáše Malinu. O průběhu jednání byl sepsán protokol, přičemž zástupci navrhovatele a JUDr. Jiří Rak si vyhradili, že podají k projednávané problematice písemná vyjádření ve lhůtě, která byla dohodnuta na 10 dnů ode dne jednání. Po obdržení vyjádření odvolací orgán tato připojil k protokolu a kopii protokolu včetně jeho obsahu zaslal znalci a účastníkům řízení - manželům Konvičkovým a paní Zdeňce Konvičkové (prostřednictvím jejich právního zástupce) a navrhovateli. S ohledem na průběh ústního jednání, kde byla projednávána i poloha stavby *SO 129 Příjezdová komunikace ke stolárně* ve vztahu k rodinnému domu manželů Konvičkových, poskytl navrhovatel odvolacímu orgánu grafický podklad - výřez koordinační situace část 1, kde je okótována vzdálenost rodinného domu č.p. 181 od uvedené příjezdové komunikace (od osy této komunikace, jejího okraje, paty svahu a od sjezdu na pozemek manželů Konvičkových). Odvolací orgán ho zařadil do spisu.

Protože byl odvolací orgán toho názoru, že shromáždil potřebné podklady pro vydání nového rozhodnutí o odvoláních, opatřením ze dne 6. 10. 2009 pod č. j. MSK 165198/2009 sdělil tuto skutečnost účastníkům řízení a dal jim možnost podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu se k těmto podkladům vyjádřit ve dnech 22. – 23. 10. 2009 a 26. – 27. 10. 2009. Toto opatření bylo účastníkům řízení doručeno veřejnou vyhláškou dle ust. § 25 správního řádu (písemnost byla vyvěšena po dobu 15 dnů na úřední desce Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, Magistrátu města Frýdku-Místku, Obecního úřadu Hukvaldy a Obecního úřadu Fryčovice a současně na elektronických úředních deskách uvedených úřadů, s poučením, že účinky doručení má vyvěšení písemnosti na úřední desce krajského úřadu). Dané možnosti žádný z účastníků řízení nevyužil.

Následně tedy odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu, jak ukládá ust. § 89 odst. 2 správního řádu a rozhodnutím ze dne 4. 11. 2009 pod č.j. MSK

180393/2009 podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu odvolání Dionysia a Marie Konvičkových, paní Zdeňky Konvičkové a obchodní společnosti KATAJAN s.r.o. zamítl a napadené územní rozhodnutí potvrdil. Rozhodnutí odvolacího orgánu nabylo právní moci dne 21. 11. 2009.

Dionysius a Marie Konvičkovi a Zdeňka Konvičková podali prostřednictvím právního zástupce, JUDr. Jiřího Raka, proti rozhodnutí odvolacího orgánu žalobu. Krajský soud v Ostravě rozsudkem č. j. 22A 2/2010-84 ze dne 29. 2. 2012 žalobu Dionysia Konvičky a Marie Konvičkové zamítl. V návaznosti na žalobní námítky manželů Konvičkových neshledal krajský soud v postupu odvolacího orgánu pochybení. Rozsudkem č. j. 22A 3/2010-78 ze dne 29. 2. 2012 však krajský soud k žalobě paní Zdeňky Konvičkové napadené rozhodnutí pro nezákonnost zrušil a věc vrátil žalovanému - Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, k dalšímu řízení. Krajský soud ve zrušujícím rozsudku č.j. 22A 3/2010-78 ze dne 29. 2. 2012 vyslovil názor, že se žalovaný nevypořádal s odvolací námítkou paní Zdeňky Konvičkové, že nebude mít přístup na svůj pozemek nacházející se u stávající silnice za autobusovou zastávkou (tj. na pozemek parc. č. 197/4, k.ú. Rychaltice), neboť dosud jediný přístup a příjezd přímo z rychlostní komunikace bude umístěním stavby zrušen. Žalovaný při vypořádání odvolací námítky paní Zdeňky Konvičkové týkající se přístupu na její pozemky (nejen pozemku parc. č. 197/4) „za cestou“ (tj. po pravé straně stávající komunikace I/48 ve směru na Frýdek – Místek), vycházel ze skutečnosti, že pozemky paní Zdeňky Konvičkové jsou součástí jednoho celku, a že podle stavu evidovaného v katastru nemovitostí tvoří pozemky souvislý pruh v délce cca 1,2 km, který začíná u silnice I/48 a končí u komunikace (polní cesty charakteru veřejně přístupné účelové komunikace) parc. č. 1555/2, přičemž polní cesta probíhá i v souběhu s jejími pozemky až po silnici I/48. Žalovaný vyslovil v napadeném rozhodnutí názor, že přístup na pozemky paní Zdeňky Konvičkové je zajištěn po stávajících komunikacích, a že není nutno řešit přístup na každý pozemek jednotlivě, neboť pozemky spolu navzájem sousedí. Krajský soud tento názor žalovaného nesdílí, když má za to, že v posuzované věci je v rozporu s obecným principem ochrany vlastnického práva. Krajský soud je toho názoru, že stanovisko žalovaného by bylo akceptovatelné za situace, kdy by možnost přístupu mezi pozemky byla jednoznačná a nezpochybnitelná. Dospěl k závěru, že v posuzované věci tomu tak není, neboť dle tvrzení zástupce paní Zdeňky Konvičkové přístup na pozemek parc. č. 197/4 z nejbližšího (sousedního) pozemku ve vlastnictví žalobkyně parc. č. 191/1, který je dostupný z místní komunikace, resp. z pozemku parc. č. 194, není možný, protože na hranici pozemků se nachází strž s lesním porostem a velká nerovnost terénu, což vytváří přirozené překážky přístupu. Krajský soud v odůvodnění rozsudku uvedl, že dle podkladů ve spise pozemek parc. č. 197/4 sousedí také s dalším pozemkem ve vlastnictví paní Zdeňky Konvičkové, a to s pozemkem parc. č. 197/3, ale že možnost tohoto přístupu posuzovaná nebyla.

Rozhodnutí krajského soudu č. j. 22A 2/2010-84 ze dne 29. 2. 2012 nabylo právní moci dne 14. 3. 2012 a rozhodnutí č. j. 22A 3/2010-78 ze dne 29. 2. 2012 nabylo právní moci dne 29. 3. 2012. Dne 12. 4. 2012 byl spis vrácen odvolacímu orgánu k dalšímu řízení. Jelikož rozhodnutí odvolacího orgánu o zamítnutí opožděných odvolání Ing. Ludmily Hrochové, Ladislava Vojkovského a Miroslava a Boženy Gebauerových zůstalo v platnosti, předmětem dalšího řízení jsou pouze odvolání Dionysia a Marie Konvičkových, Zdeňky Konvičkové a obchodní společnosti KATAJAN s.r.o.

S ohledem na výše uvedený právní názor krajského soudu, že stanovisko odvolacího orgánu v otázce přístupu na pozemek parc. č. 197/4 by bylo akceptovatelné za situace, že by možnost přístupu mezi pozemky byla jednoznačná a nezpochybnitelná, považoval odvolací orgán za nezbytné provést pro potřeby dalšího řízení důkaz ohledáním předmětných pozemků právě za účelem zjištění možností přístupu na pozemek parc.č. 197/4. Odvolací orgán proto usnesením č.j. MSK 65319/2012 ze dne 14. 5. 2012 uložil podle ust. § 54 správního řádu paní Zdeňce Konvičkové povinnost strpět dne 16. 5. 2012 ohledání jejich pozemků zapsaných na LV 112,

katastrální území Rychaltice, které se nacházejí po pravé straně stávající komunikace I/48 ve směru na Frýdek-Místek a tvoří již zmiňovaný souvislý pruh v délce cca 1,2 km, který začíná u silnice I/48 a končí u komunikace na parc. č. 1555/2, s tím, že ohledání se mělo týkat zejména pozemků parc. č. 191/1, 194, 197/4, 197/3 (PK 197/3, 195, 196, 198, 197/2, 197/1), 187, 1547/1, 1547/3 a 1547/4. Usnesení bylo oznámeno dne 14. 5. 2012 právnímu zástupci paní Zdeňky Konvičkové, JUDr. Jiřímu Rakovi. Dne 15. 5. 2012 obdržel odvolací orgán od paní Zdeňky Konvičkové prostřednictvím JUDr. Jiřího Raka odvolání proti tomuto usnesení a žádost o zrušení jednání a změnu jeho termínu, neboť paní Konvičková považovala v dané věci za nutnou svou osobní účast, resp. účast svého právního zástupce, který však měl v daný den a čas nařizeno ústní jednání u Krajského soudu. I když odvolací orgán nepovažoval účast vlastníka pozemku při ohledání za nutnou, rozhodl se žádosti vyhovět a stanovit v dané věci nový termín ohledání. Původní termín 16. 5. 2012 využil odvolací orgán pouze k provedení obhlídky lokality, při které si upřesnil místo, kde bude s ohledáním započato, tedy místo, kde je vstup na pozemky jako celek možný z veřejné komunikace (nalezl jej v místě, kde se veřejná komunikace kříží s vodotečí, v blízkosti společné hranice pozemků PK 197/3 a 187, k. ú. Rychaltice). Z obhlídky si odvolací orgán pořídil fotodokumentaci a úřední záznam.

Protože povinnost strpět ohledání je podle ust. § 54 odst. 1 správního řádu ukládána vlastníkovu pozemku, odvolací orgán si před nařízením nového ohledání ověřil stav evidovaný v katastru nemovitostí a zjistil, že došlo k převodu vlastnických práv k pozemkům paní Zdeňky Konvičkové zapsaných na LV 112 (s výjimkou pozemků parc. č. 1748/27 a 1748/32, ty však nejsou předmětem ohledání). Nabyvatelem se stal pan Milan Konvička, bytem Rychaltice 181, 739 46 Hukvaldy. Pravomocné rozhodnutí o povolení vkladu bylo v katastru nemovitostí vyznačeno dne 16. 5. 2012. Odvolací orgán proto usnesením č. j. MSK 67702/2012 ze dne 17. 5. 2012 uložil podle shora citovaného ustanovení správního řádu panu Milanu Konvičkovi povinnost strpět ohledání nemovitých věcí v jeho vlastnictví - pozemků v katastrálním území Rychaltice, zapsaných na LV 440, které se nacházejí po pravé straně stávající komunikace I/48 ve směru na Frýdek-Místek a tvoří souvislý pruh v délce cca 1,2 km, který začíná u silnice I/48 a končí u komunikace na parc. č. 1555/2, s tím, že se ohledání týká zejména pozemků parc. č. 191/1, 194, 197/4, 197/3 (PK 197/3, 195, 196, 198, 197/2, 197/1), 187, 1547/1, 1547/3, 1547/4 v k. ú. Rychaltice. Stanovil, že ohledání bude provedeno ve středu 30. 5. 2012 od 10 hodin a zahájeno bude u vstupu na pozemky v místě křížení veřejné komunikace s vodotečí (v blízkosti společné hranice pozemků PK 197/3 a 187). V odůvodnění usnesení panu Konvičkovi sdělil, že je povinen toto ohledání strpět a že je na jeho úvaze, zda se ohledání zúčastní. Usnesení bylo panu Milanu Konvičkovi doručeno dne 21. 5. 2012 a byl o něm uvědoměn i JUDr. Jiří Rak. Dne 28. 5. 2012 obdržel krajský úřad podání Milana Konvičky učiněné prostřednictvím JUDr. Jiřího Raka (součástí podání je plná moc, kterou pan Milan Konvička JUDr. Jiřímu Rakovi udělil dne 18. 5. 2012), ve kterém požadoval zrušení jednání a změnu jeho termínu, neboť při ohledání považoval za nezbytnou účast svého právního zástupce, který však měl již dříve nařizeno na stejný den a hodinu ústní jednání u Krajského soudu v Ostravě, sp. zn. 11Co 568/2011, kde byla jeho účast nezastupitelná. Předvolání k jednání u Krajského soudu v Ostravě se sídlem Havlíčkovo nábř. 14, Ostrava, v místnosti č. dv. 5, v přízemí budovy A, na den 30. 5. 2012 v 8:30 hodin, bylo k podání přiloženo.

I když odvolací orgán nepovažoval účast Milana Konvičky či jeho právního zástupce při ohledání pozemků za bezpodmínečně nutnou, respektoval jeho právo se ohledání zúčastnit. Aby vyloučil shora popsanou kolizi v časech konání soudního jednání a zahájení ohledání na místě, která znemožňovala, aby se ohledání zúčastnil právní zástupce povinného, odvolací orgán odložil začátek ohledání pozemků na 15 hodin, neboť si telefonicky ověřil u krajského soudu, že další jednání v místnosti č. dv. 5 v přízemí budovy A krajského soudu je svoláno na 9:45 hod, takže považoval za důvodné předpokládat, že jednání sp. zn. 11Co 568/2011 bude do té doby ukončeno a nebude právnímu zástupci pana Milana Konvičky bránit v účasti na odpoledním ohledání pozemků. Odvolací orgán o všech těchto skutečnostech Milana Konvičku prostřednictvím jeho právního zástupce

vyrozuměl dopisem č.j. MSK 72637/2012 ze dne 28. 5. 2012 (právnímu zástupci bylo vyrozumění doručeno tentýž den prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky). Pan Milan Konvička v podání dále zmiňoval, že ohledání je svoláno na neurčité místo. I když odvolací orgán jeho názor nesdílel, neboť místo počátku ohledání bylo dáno existencí veřejné komunikace, vodoteče a společné hranice pozemků PK 197/3 a 187 v k.ú. Rychaltice, aby byly vyloučeny jakékoliv pochybnosti, zaslal v příloze citovaného dopisu o odložení začátku ohledání kopii mapového podkladu s vyznačením předmětného místa.

Avizované ohledání se dne 30. 5. 2012 uskutečnilo, a to za účasti pana Milana Konvičky i jeho právního zástupce, JUDr. Jiřího Raka. O průběhu ohledání byl sepsán protokol a se souhlasem pana Konvičky a jeho právního zástupce byla při ohledání pořízena fotodokumentace, která je součástí spisu. Pro orientaci byla přibližná trasa ohledání vyznačena do kopie katastrální mapy, kterou odvolací orgán připojil jako přílohu protokolu. Protokol byl v rámci úkonu přečten, podepsán všemi zúčastněnými a námítky proti jeho obsahu nebyly podány. Dle dohody zaznamenané do protokolu byl JUDr. Jiřímu Rakovi následně zaslán opis protokolu a také kopie úředního záznamu ze dne 16. 5. 2012.

Dnem 1. 11. 2011 nabylo účinnosti nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací. Tento právní předpis nahradil nařízení vlády č. 148/2006 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, podle kterého bylo postupováno při posuzování předmětné stavby z hlediska hluku. Odvolací orgán proto požádal opatřením č. j. MSK 77167/2012 ze dne 6. 6. 2012 KHS o vyjádření, zda tato změna v právních předpisech má na výsledek tohoto posouzení z hlediska požadavků na ochranu veřejného zdraví vliv. Sdělení KHS v této záležitosti vydané dne 7. 6. 2012 pod č. j. KHSMS 17782/2012/HOK/OV odvolací orgán obdržel dne 7. 6. 2012.

Jak vyplývá z rozsudku krajského soudu č. j. 22A 2/2010 ze dne 29. 2. 2012, v souvislosti se stavbou *SO 129 Příjezdová komunikace ke stolárně* žalobci při ústním jednání před krajským soudem předkládali fotografie ze kterých bylo zřejmé, že se na místě stolárny nachází sběrna kovového odpadu. I když tato okolnost neměla vliv na výsledek řízení, neboť soud považoval za dostačující posouzení dle výchozího stavu, jaký existoval ke dni vydání územního rozhodnutí, odvolací orgán si opatřil u Městského úřadu Brušperk, jako příslušného stavebního úřadu, doklad, že tento správní orgán opatřením č.j. SÚ/330/420/2011/St ze dne 4. 3. 2011 vydal souhlas se změnou užívání části stavby - 1. NP stávajícího objektu dřevovýroby na pozemku parc. č. 161/2 k.ú. Rychaltice na sklad a sběrnou kovových odpadů a papíru. Tento doklad spolu s oznámením o změně v užívání, výkresem situace a výkresem půdorysu dotčeného objektu odvolací orgán založil dne 8. 6. 2012 do spisu.

Protože odvolací orgán předpokládal, že ukončí shromažďování potřebných podkladů pro vydání nového rozhodnutí o odvoláních ke dni 8. 6. 2012, dal opatřením č. j. MSK 70699/2012 ze dne 24. 5. 2012 účastníkům řízení možnost podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu se ve dnech od 11. do 13. 6. 2012 k podkladům rozhodnutí vyjádřit. Toto opatření bylo účastníkům řízení doručeno veřejnou vyhláškou dle ust. § 25 správního řádu (písemnost byla vyvěšena po dobu 15 dnů na úřední desce Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, Magistrátu města Frýdku-Místku, Obecního úřadu Hukvaldy a Obecního úřadu Fryčovice a současně na elektronických úředních deskách uvedených úřadů, s poučením, že účinky doručení má vyvěšení písemnosti na úřední desce krajského úřadu). Dané možnosti žádný z účastníků řízení nevyužil.

Následně tedy odvolací orgán přezkoumal rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, v rozsahu, jak ukládá ust. § 89 odst. 2 správního řádu, a v souladu s právním názorem krajského soudu a dospěl k níže uvedenému závěru:

Jak odvolací orgán uvedl již ve svém předchozím rozhodnutí o odvoláních, územní rozhodnutí je významným operativním aktem rozhodování o území, kterým se umísťují stavby, mění využití území nebo chrání důležité zájmy v území. Podle toho jsou rozlišovány jednotlivé druhy územních rozhodnutí, u kterých jsou následně upraveny, vzhledem k jejich povaze, některé požadavky, podmínky pro jejich vydání apod. V případě územního řízení o umístění stavby jsou náležitosti pro podání návrhu na vydání územního rozhodnutí stanoveny v ust. § 3 odst. 1, 2, 3 a 4 prováděcí vyhlášky. V odst. 1 a 2 citovaného ustanovení je specifikován obsah vlastního návrhu, v odst. 3 a 4 pak grafické a listinné podklady, které se k návrhu přikládají. Jejich rozsah je v jednotlivých případech závislý na složitosti navrhovaného opatření, jeho účincích a na území, ve kterém má být realizováno. Smyslem územního řízení je projednání návrhu stavebníka v rozsahu, jak ukládá stavební zákon, což znamená, že je posuzováno, zda konkrétní návrh splňuje požadavky stavebního zákona a souvisejících předpisů, a tudíž je v území přípustný. Pokud všem zákonným požadavkům návrh vyhovuje, nemá stavební úřad důvod žádost zamítnout, i kdyby bylo možné stavbu v území umístit jiným než navrhovaným způsobem. Pokud účastníci řízení požadují jiné umístění stavby v území, nelze tyto požadavky v územním řízení řešit, neboť variantní řešení umístění staveb je možné posuzovat pouze v rámci návrhu urbanistické koncepce území při pořizování územně plánovacích dokumentací a jiných územně plánovacích podkladů, či v rámci posuzování vlivů na životní prostředí procesy EIA, které do 31. 12. 2001 upravoval zákon č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů, a od 1. 1. 2002 je upravuje zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů. Účelem tohoto procesu je získat objektivní odborný podklad pro vydání rozhodnutí, popřípadě opatření podle zvláštních právních předpisů, tedy i pro vydání územního rozhodnutí o umístění stavby podle stavebního zákona.

V projednávaném případě se jedná o umístění liniové stavby dopravní infrastruktury nadmístního významu a rozsahu a významu této stavby odpovídá i rozsah přikládaných podkladů, které jsou pro posouzení návrhu nezbytné. Jedním z důvodů, pro který odvolací orgán zrušil předchozí rozhodnutí o umístění této stavby, bylo zjištění, že návrh neobsahoval potřebné náležitosti vyplývající z citovaných ustanovení prováděcí vyhlášky. Je nutno konstatovat, že stavební úřad při novém projednání věci respektoval právní názor odvolacího orgánu vyslovený v rozhodnutí ze dne 5. 6. 2006 a podle ust. § 35 odst. 3 stavebního zákona vyzval navrhovatele k doplnění a úpravě návrhu. Ten byl doplněn, mimo jiné, o údaje o souladu návrhu s územně plánovací dokumentací, o údaje o stavebním pozemku a o údaje o splnění požadavků dotčených orgánů státní správy získaných podle zvláštních předpisů, které si vyžádalo i úpravu výkresové dokumentace (v souladu se stanoviskem Ministerstva vnitra byly upraveny parametry silnice, tak, aby odpovídaly aktuálnímu znění ČSN 73 6101 Projektování silnic a dálnic, a v souladu s obsahem nové hlukové studie, ke které vydala závazné stanovisko KHS, byla v dokumentaci zakreslena protihluková opatření, a to bez odvolacím orgánem vytykávaných variantních řešení). Návrh byl zúžen vypuštěním těch stavebních objektů, které sice souvisí s projednávaným návrhem, ale podle stavebního zákona nevyžadují územní rozhodnutí o umístění stavby, takže nemohou být projednány v tomto územním řízení. Jedná se např. o objekty SO 001 Příprava území, zahrnující demolice a kácení zeleně, SO 002 Technická rekultivace, zahrnující rekultivaci starých koryt vodotečí a těles komunikací, které zůstanou po přeložkách, SO 151 Dopravní opatření, řešící dopravní značení a úpravy komunikací během provádění stavby, SO 152 Oprava komunikací po dokončení stavby, SO 801 Vegetační úpravy apod.

Co se týče procesu územního řízení odvolací orgán ve svém rozhodnutí č.j. MSK 63313/2006 ze dne 5. 6. 2006 upozorňoval, že je stavební úřad povinen v územním řízení stanovit okruh účastníků řízení i v případě, že v řízení postupuje dle ust. § 36 odst. 4 stavebního zákona, tzn. že zahájení územního řízení a následně i územní rozhodnutí oznamuje účastníkům řízení veřejnou vyhláškou. Podle ust. § 34 odst. 1 stavebního zákona je účastníkem územního řízení o umístění stavby a o využití území navrhovatel a dále osoby, jejichž vlastnická

nebo jiná práva k pozemkům a stavbám na nich, včetně sousedních pozemků a staveb na nich, mohou být rozhodnutím přímo dotčena. Z odst. 3 téhož ustanovení stavebního zákona dále vyplývá, že účastníkem každého územního řízení je obec a dále ten, komu zvláštní zákon toto postavení přiznává. Vzhledem k tomu, že dle ust. § 3 odst. 2 prováděcí vyhlášky není navrhovatel v případě liniové stavby povinen dokládat seznam a adresy všech známých účastníků územního řízení, stavební úřad při novém projednání věci správně vymezil okruh účastníků řízení obecně tak, jak vyplývá z ust. § 34 odst. 1 stavebního zákona, posoudil okruh účastníků řízení dle odst. 3 téhož ustanovení a tento procesní krok v rozhodnutí řádně odůvodnil. Je tedy možné konstatovat, že stavební úřad při novém projednání věci správně úkony doručoval veřejnou vyhláškou správně všem účastníkům řízení.

Dále je nutno uvést, že stavební úřad v souladu s právním názorem odvolacího orgánu splnil povinnost, která mu vyplývá z ust. § 33 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb. a dal účastníkům řízení možnost, aby se před vydáním rozhodnutí mohli vyjádřit k jeho podkladům i ke způsobům jejich zjištění, popřípadě navrhnout jejich doplnění, čímž účastníkům řízení zachoval jejich procesní práva.

Samotné rozhodnutí ve věci obsahovalo základní náležitosti vyplývající z ust. § 47 zákona č. 71/1967 Sb. a ust. § 39 stavebního zákona. Ve výroku napadeného rozhodnutí stavební úřad správně aplikoval právní předpisy, na jejichž základě rozhodoval a výrokem rozhodnutí umístil předmětnou stavbu s tím, že vyjmenoval její jednotlivé stavební objekty. Podmínky pro umístění a projektovou přípravu stavby stanovil tak, že vycházel z podaného, a jak již bylo výše uvedeno, i z odpovídajícím způsobem doplněného návrhu, čímž respektoval dispoziční zásadu, jejíž porušení mu bylo odvolacím orgánem vytýkáno. Součástí výroku je i výrok o všech námitkách účastníků řízení uplatněných v jím stanovených lhůtách. V této souvislosti odvolací orgán shledal jediné pochybení, když stavební úřad nesprávně vyhodnotil datum podání posledních uplatněných námitek manželů Konvičkových zastoupených JUDr. Jiřím Rakem, když nevzal v úvahu, že byly podány u Magistrátu města Frýdku-Místku faxem již dne 30. 7. 2007 v 18:15 hod (datum i čas podání jsou z hlášení o příjmu faxu dostatečně zřejmé), což bylo poslední den lhůty k uplatnění námitek. Dne 1. 8. 2007 byly tyto námitky podány písemně v souladu s ust. § 19 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb. Stavební úřad však vycházel z otisku podacího razítka na faxovém podání s datem 31. 7. 2007 a dospěl k závěru, že byly uplatněny po stanovené lhůtě. S ohledem na to, že obsah námitek odpovídá těm, které uvedení účastníci v průběhu řízení uplatňovali opakovaně, a stavební úřad se jimi zabýval, neměla tato skutečnost na výsledek rozhodnutí vliv.

Odvolací orgán musí konstatovat, že stavební úřad v odůvodnění vydaného rozhodnutí uvedl, které zjištěné skutkové okolnosti byly podkladem rozhodnutí, jakými úvahami byl veden při hodnocení důkazů a jak tyto důkazy byly hodnoceny, a to i ve vztahu k uplatněným námitkám účastníků řízení, a v rozsahu jaký odpovídal soudobé stavebně správní praxi. Nedílnou součástí rozhodnutí byly také přílohy, tj. ověřená přehledná situace s umístěním stavby, koordinační situace č. 2.1-2.4 a záborový elaborát C.1 – výkresy č. 1.1- 1.6.

Úplný návrh stavební úřad v územním řízení posoudil z hledisek uvedených v ust. § 37 stavebního zákona. Podle odst. 1 tohoto ustanovení je podkladem pro vydání územního rozhodnutí územně plánovací dokumentace. Nebyla-li pro území zpracována územně plánovací dokumentace, opatří stavební úřad jiné podklady v rozsahu nezbytném pro územní rozhodnutí, například územně plánovací podklady, skutečnosti zjištěné vlastním průzkumem a při místním šetření. Podle odst. 2 stavební úřad v územním řízení posoudí návrh především z hlediska péče o životní prostředí a potřeb požadovaného opatření v území a jeho důsledků; přezkoumá návrh a jeho soulad s podklady podle odstavce 1 a s předchozími rozhodnutími o území, posoudí, zda vyhovuje obecným technickým požadavkům na výstavbu a obecným technickým požadavkům zabezpečujícím užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace, 1a) popřípadě předpisům,

kteří stanoví podmínky hygienické, protipožární, bezpečnosti práce a technických zařízení, dopravní, ochrany přírody, péče o kulturní památky, ochrany zemědělského půdního fondu, lesního půdního fondu apod., pokud posouzení nepřísluší jiným orgánům. Podle odst. 3 stavební úřad v územním řízení zajistí vzájemný soulad předložených stanovisek dotčených orgánů státní správy vyžadovaných zvláštními předpisy a posoudí vyjádření účastníků řízení a jejich námítky. S dotčenými orgány státní správy, jejichž rozhodnutí nebo opatření k podanému návrhu byla získána před oznámením zahájení územního řízení, omezí stavební úřad projednání návrhu podle míry, v jaké byly jejich požadavky splněny.

Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že se stavební úřad zabýval souladem návrhu s územně plánovací dokumentací, přičemž v odůvodnění rozhodnutí uvedl údaje o výsledku posouzení souladu s územně plánovacími dokumentacemi platnými v době rozhodování. V době, kdy probíhalo soudní řízení ve věci žaloby manželů Konvičkových a Zdeňky Konvičkové proti rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 4. 2. 2008, došlo ke změně Územního plánu sídelního útvaru Hukvaldy. Územní plán sídelního útvaru Hukvaldy byl schválen 18. 3. 1998 a jeho závazné části byly vyhlášeny Obecně závaznou vyhláškou č. 16/1998, o regulativech územního rozvoje. Z hlediska dopravy byla v čl. 5 pod bodem 7 této obecně závazné vyhlášky zakotvena povinnost respektovat návrh úprav trasy silnice I/48 a související stavby (komunikace, přeložky inženýrských sítí) a v čl. 7, kde byly vymezeny veřejně prospěšné stavby, byly úpravy silnice I/48 včetně vyvolaných staveb rovněž zahrnuty. S ohledem na datum jeho zpracování a schválení nebylo do územního plánu v plném rozsahu promítnuto řešení rychlostní komunikace dle Územního plánu velkého územního celku Beskydy (dále jen „VÚC Beskydy“), který byl platný od 17. 4. 2002, takže ve smyslu ust. § 30 stavebního zákona měl orgán územního plánování povinnost uvést do souladu územní plán obce s následně schváleným územním plánem velkého územního celku. Následné změny územního plánu sídelního útvaru obce Hukvaldy č. 1 a 2 schválené v letech 2001 a 2004 koncepci dopravy v souvislosti s úpravami silnice I/48 neměnily. Teprve až *Změnou č. 3 a 4* územního plánu obce Hukvaldy, která byla vydána Zastupitelstvem obce Hukvaldy formou opatření obecné povahy č. j. 480/So/08 ze dne 24. 7. 2008, byla v závazné části územního plánu vymezena plocha koridoru pro realizaci přestavby silnice I/48 včetně nezbytných úprav ostatních komunikací a přeložek sítí technické infrastruktury a přeložky Konvičkova potoka a stanovena koncepce dopravní infrastruktury tak, že silnice I/48 bude šířkově homogenizována na směrově dělenou čtyřpruhovou komunikaci výhradně s mimoúrovňovými křižovatkami pro rychlou dálkovou a mezistátní dopravu, že budou realizovány veškeré úpravy okolní komunikační sítě a přeložky sítí technické infrastruktury v souvislosti s přestavbou tahu I/48, a že po provedení silnice R48 bude hájeno budoucí ochranné pásmo v šířce 100 m od osy předpokládaných jízdních pásů na obě strany, resp. osy větví mimoúrovňových křižovatek, a že bude realizována trasa doprovodné silnice III. třídy vedené v souběhu s trasou R48. Jak odvolací orgán zjistil, v době probíhajícího soudního řízení ve věci žaloby manželů Konvičkových a Zdeňky Konvičkové proti rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 4. 11. 2009 nabyl účinnosti nový územní plán obce Hukvaldy. Ten byl vydán Zastupitelstvem obce Hukvaldy formou opatření obecné povahy č. 1/2011, které nabylo účinnosti dne 29. 12. 2011, a nahradil územní plán obce z roku 1998 včetně všech jeho pozdějších změn. Původní územní plán a jeho změny, tedy i shora popsaná změna č. 3 a 4, byly použity pro zpracování nového územního plánu, takže projednávané stavba silnice je v novém územním plánu řešena obdobně. V textové části územního plánu, které je přílohou č. 1 opatření obecné povahy č. 1/2011, je v rámci koncepce veřejné infrastruktury včetně podmínek pro její umístění stanoveno, že u stávajícího tahu silnice I/48 je sledována přestavba na rychlostní silnici R 48, přičemž úsek Rybí – Rychaltice je připravován ke stavební úpravě na směrově rozdělenou rychlostní silnici kategorie R 25,5/120 a u navazujícího úseku Rychaltice – Frýdek-Místek se jedná o novostavbu čtyřpruhové komunikace kategorie R 25,5/120. Součástí stavby je dle textové části územního plánu i úprava související komunikační sítě, zejména stavba doprovodných komunikací silnice R 48 s počátkem v prostoru MÚK Rychaltice a stavba mimoúrovňového připojení silnice II/486 včetně obsluhy přilehlého území. Dle hlavního výkresu grafické části územního plánu se projednávaná

stavba nachází v ploše dopravní infrastruktury silniční (DS), jejímž hlavním využitím jsou dle podmínek využití ploch stavby komunikací, mosty, lávky, komunikace pro chodce a cyklisty, služby motoristům s ohledem na prostorové uspořádání lokality (např. čerpací stanice pohonných hmot), ochranná zeleň, odstavné plochy, výhybny, zastávky pro hromadnou dopravu, odpočívadla a parkoviště, přípustné jsou i stavby a zařízení nezbytné technické infrastruktury a přípojek na technickou infrastrukturu, technická zařízení zabezpečovací a sdělovací a stavby a zařízení pro údržbu silnic a provoz hromadné dopravy. Jakákoliv jiná výstavba je dle územního plánu v této ploše nepřipustná.

Celý úsek silnice R 48 včetně souvisejících úprav ostatní komunikační sítě je na území obce Hukvaldy řešen jako veřejně prospěšná stavba pro dopravu, v textové i výkresové části územního plánu je označena D1a (*R48 Rybí – Rychaltice, stavební úpravy včetně souvisejících úprav ostatní komunikační sítě, čtyřpruhová směrově dělená rychlostní silnice*) a D1b (*R48 Rychaltice - Frýdek-Místek, nová stavba a související úpravy ostatní komunikační sítě, čtyřpruhová směrově dělená rychlostní silnice*). Pro tuto veřejně prospěšnou stavbu je v grafické části – ve výkrese A.6 *Veřejně prospěšné stavby, opatření a asanace*, vymezena plocha v rozsahu, který odpovídá rozsahu návrhu projednávanému v tomto řízení. Závazné a veřejně prospěšné jsou i asanační zásahy a demolice vyvolané stavbou silnice – v daném případě se týkají plochy rodinného domu parc. st. 161/3 a st. 161/4 (ozn. A1) a plochy rodinného domu parc. st. 188/1 a st. 188/3 a parc. st. 188/2 a st. 188/4 (ozn. A2).

Z hlediska krajské koncepce byl pro rozhodování v území Moravskoslezského kraje v době vydání územního rozhodnutí závazný územní plán VÚC Beskydy. Dne 4. 2. 2011 však nabyla účinnosti Zásady územního rozvoje Moravskoslezského kraje (dále jen „ZÚR MSK“), které vydalo Zastupitelstvo Moravskoslezského kraje dne 22. 12. 2010 na svém 16. zasedání usnesením č. 16/1426. Územní plány velkých územních celků, tedy i VÚC Beskydy, které s účinností nového stavebního zákona (zákona č. 183/2006 Sb.) od 1. 1. 2007 platily v omezené míře, nabytím účinnosti ZÚR MSK, které jsou územně plánovací dokumentací pro území celého kraje, zcela pozbyly svou platnost. V ZÚR MSK jsou vymezeny pro nové stavby dopravní infrastruktury plochy a koridory mezinárodního, republikového a nadmístního významu, přičemž v souladu s ust. § 187 zákona č. 183/2006 Sb. ZÚR MSK přebírají bez věcné změny ze schválených územních plánů velkých územních celků a jejich změn na území Moravskoslezského kraje, tedy i z VÚC Beskydy, koridory pro záměry silniční dopravy mezinárodního a republikového významu, kam je zahrnut i koridor pro stavbu projednávanou v tomto řízení. Koridor je vymezen o šířce 300 m od osy krajního pruhu komunikace na obě strany. Graficky je koridor znázorněn ve výkrese A.2 *Plochy a koridory nadmístního významu, ÚSES a územní rezervy* (označení zákresu D8, D9). Trasa navrhované silnice tento koridor plně respektuje. Stavba je v ZÚR MSK zařazena i mezi veřejně prospěšné stavby a je ve výkrese A.4 *Výkres veřejně prospěšných staveb a veřejně prospěšných opatření* označena jako D8 (*R 48 Rybí Rychaltice, stavební úpravy, čtyřpruhová směrově dělená rychlostní silnice*) a D9 (*R 48 Rychaltice – Frýdek-Místek, nová stavba, čtyřpruhová směrově dělená rychlostní silnice*). Projednávaná stavba naplňuje priority územního plánování kraje pro zajištění udržitelného rozvoje území a požadavky na využití území rozvojové oblasti Ostrava OB2 a je součástí sítě komunikací, které zásadním způsobem přispívají ke zkvalitnění a rozvoji dopravního propojení a dopravní obsluhy hlavních sídelních center včetně zajištění návaznosti na sousední oblasti a osy.

Nadále tedy platí závěr, že stavba je umístěna v souladu s platnou územně plánovací dokumentací.

Jak již bylo výše uvedeno, dle odst. 2 ustanovení § 37 stavebního zákona musí stavební úřad návrh přezkoumat především z hlediska péče o životní prostředí a potřeb požadovaného opatření v území a jeho důsledků, zda návrh vyhovuje obecným technickým požadavkům na výstavbu stanoveným vyhláškou č. 137/1998 Sb.,

o obecných technických požadavcích na výstavbu, popřípadě předpisům, které stanoví podmínky hygienické, protipožární, dopravní, ochrany přírody, ochrany zemědělského půdního fondu apod., vždy s uvedením konkrétního právního předpisu, ustanovení, s odkazem na konkrétní podklady a s uvedením konkrétního výsledku tohoto přezkoumání či posouzení.

Při posouzení stavby z hlediska péče o životní prostředí se stavební úřad opírá zejména o stanoviska dotčených orgánů, které hájí chráněné zájmy na jim svěřených úsecích (ochrana přírody a krajiny, ochrana vod, ochrana zemědělského půdního fondu, ochrana ovzduší, ochrana veřejného zdraví, odpadové hospodářství apod.) a jichž se projednáváný záměr dotýká. Jednotlivý dotčený orgán může své kladné stanovisko k umístění stavby vázat na splnění požadavků, které, pokud nejsou obsahem samostatného rozhodnutí, je stavební úřad povinen v souladu s ust. § 126 stavebního zákona zapracovat do podmínek územního rozhodnutí. Stavební úřad jednotlivá hlediska v odůvodnění rozhodnutí vyhodnotil a uvedl, která konkrétní stanoviska, vyjádření a rozhodnutí byla podkladem pro vydání jeho rozhodnutí. Pokud ze stanovisek dotčených orgánů vyplývaly v souvislosti s potřebami projednávaného návrhu v území a jeho důsledků, podmínky, u nichž nebylo prokázáno, že je navrhovatel splnil, stavební úřad je zapracoval do podmínek územního rozhodnutí. Podmínky, které se nevztahovaly k umístění stavby ani k projektové přípravě, stavební úřad do podmínek územního rozhodnutí neuvedl, což v rozhodnutí odůvodnil. Stavební úřad tedy postupoval v souladu s ust. § 126 stavebního zákona.

V souvislosti s péčí o životní prostředí je nutno připomenout, že záměr byl předmětem posuzování vlivů na životní prostředí podle zákona č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o posuzování vlivů na životní prostředí“), jehož účelem je, jak již bylo výše uvedeno, získat objektivní odborný podklad pro vydání rozhodnutí, popřípadě opatření podle zvláštních právních předpisů, tedy i pro vydání územního rozhodnutí o umístění stavby podle stavebního zákona. Posuzují se vlivy na obyvatelstvo a vlivy na životní prostředí, zahrnující vlivy na živočichy a rostliny, ekosystémy, půdu, horninové prostředí, vodu, ovzduší, klima a krajinu, přírodní zdroje, hmotný majetek a kulturní památky, vymezené zvláštními právními předpisy a na jejich vzájemné působení a souvislosti. V rámci procesu podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí se může k záměru vyjadřovat široká veřejnost a je na ní, jak této možnosti využije. Příslušný úřad, Ministerstvo životního prostředí, na základě dokumentace o hodnocení vlivů na životní prostředí, vyjádření příslušných obcí, dotčených orgánů a veřejnosti, doplňujících informací, zpracovaného posudku a výsledku jeho veřejného projednání, vydal k záměru dne 26. 2. 2003 pod č. j. NM700/328/538/OIP/03 e.o. souhlasné stanovisko, doporučil k realizaci tzv. jižní variantu záměru a stanovil podmínky, které je nutno respektovat ve fázích přípravy, výstavby a provozu. Podmínky stanoviska vztahující se k umístění stavby stavební úřad zahrnul do podmínek územního rozhodnutí.

Nejspornějšími vlivy na životní prostředí jsou v daném případě hluková zátěž a imise z následného provozu řešeného záměru. V novém projednání věci stavebním úřadem byla navrhovatelem doložena nová hluková studie z 19. 3. 2007 – Modelový výpočet akustického tlaku z dopravy na silnici I/48 v úseku Rychaltice – Frýdek-Místek, zpracovaná RNDr. Jiřím Matějem na základě platného právního předpisu – nařízení vlády č. 148/2006 Sb., o ochraně před nepříznivými účinky hluku a vibrací. V této studii jsou s ohledem na razantní nárůst vozidel v dopravním proudu a výsledky výpočtu hladiny akustického tlaku pro výhledové zatížení komunikace v roce 2030 navržena ve třech zájmových lokalitách se stávajícími chráněnými objekty protihluková opatření (protihlukové stěny v přesně určených úsecích a konkrétních parametřů, co se týče jejich délky, výšky a činitelů jejich zvukové pohltivosti). Tato protihluková opatření jsou zakreslena i ve výkresové části dokumentace pro územní řízení – v přehledné situaci v měřítku 1:5000 a v koordinačních situacích v měřítku 1:1000. Přesto však není možné pomocí těchto stěn ochránit všechny chráněné venkovní prostory, a proto je

u dvou objektů v místech jejich oplocení navrženo náhradní protihlukové oplocení, k němuž bude přistoupeno po zprovoznění komunikace, a to na základě výsledků měření hluku ze silniční dopravy (podle skutečné akustické situace). K citované studii bylo vydáno závazné stanovisko orgánu ochrany veřejného zdraví - KHS, který je příslušným dotčeným orgánem k řešení problematiky hluku a vibrací (č.j. HOK/OV-3474/215.13/07-2002 ze dne 20. 4. 2007). KHS s uvedenou studií souhlasí a svůj souhlas váže na splnění určitých podmínek (požaduje předložení výsledků měření hluku ke kolaudaci, provedení zkušebního provozu a vyhrazuje si právo požadovat na základě výsledků měření dodatečná protihluková opatření). Odvolací orgán v rámci odvolacího řízení po předchozím zrušení jeho rozhodnutí krajský soudem požádal KHS o odborné vyjádření, zda nedošlo ke změně podmínek, za kterých bylo výše citované závazné stanovisko vydáno, tzn., zda platí závěr, že protihluková opatření navržena v souvislosti s předpokládaným provozem na silnici I/48 jsou dostačující a s ohledem na uplatněné odvolací námitky, že není důvod samostatně posuzovat z hlediska hluku doplňkové a obslužné komunikace, které jsou součástí stavby, mimo jiné i SO 129 Příjezdová komunikace ke stolárně v Rychalticích, která má sloužit jako obslužná komunikace nejen pro zmiňovanou stolárnu, ale i pro rodinný dům odvolatelů. KHS reagovala vyjádřením č.j. HOK/OV-7975/215.1.3/09 ze dne 1. 9. 2009, ve kterém konstatovala, že nemá důvod přehodnotit své závazné stanovisko č.j. HOK/OV-3474/215.13/07-2002 ze dne 20. 4. 2007. Podle KHS je hluk z provozu rychlostní komunikace v řešené lokalitě jednoznačně dominantním zdrojem hluku. Uvedla, že součástí stavby rekonstrukce rychlostní komunikace byl v rámci dokumentace pro územní řízení objekt *SO 129 Příjezdová komunikace ke stolárně* spolu s dalšími příjezdovými komunikacemi navrhovanými za zrušené a přerušené stávající místní obslužné komunikace, a že intenzita dopravy a tedy i hluk z provozu na těchto obslužných silnicích jsou zcela zanedbatelné vzhledem k hluku z dopravy na hlavním tělese stavby - silnice R48. Proto KHS v těchto případech nepožaduje samostatný model a vyhodnocení hluku z jejich provozu. K dopravní obsluze stolárny v Rychalticích č. 61 (provozovatel Vít Klosík, IČ 4613381) blíže uvedla, že se jedná o malou provozovnu s max. třemi zaměstnanci, pracovní dobou 7-15 hod. a že v takovém případě lze důvodně předpokládat dopravní obsluhu (dovoz a odvoz materiálu, zboží zaměstnanců) na úrovni max 2 lehkých nákladních aut do 7,5 t/měsíčně a tří osobních aut denně. Dle KHS taková intenzita dopravy na silnici vzdálené 13 m od venkovního chráněného prostoru rodinného domu nemůže v žádném případě být nadlimitním zdrojem hluku při limitním dopravním hluku daném § 11 Nařízení vlády č. 148/2006 Sb. – $L_{\text{aeq,T den/noc}}=55/45$ dB. Jak již bylo uvedeno v rekapitulaci průběhu odvolacího řízení, dne 1. 11. 2011 nabylo účinnosti nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací. Tento právní předpis nahradil citované nařízení vlády č. 148/2006 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, podle kterého bylo při posuzování předmětné stavby z hlediska hluku postupováno. Odvolací orgán proto požádal opatřením č. j. MSK 77167/2012 ze dne 6. 6. 2012 KHS o vyjádření, zda tato změna v právních předpisech má na výsledek tohoto posouzení z hlediska požadavků na ochranu veřejného zdraví vliv. KHS v odpovědi č. j. KHSMS 17782/2012/HOK/OV ze dne 7. 6. 2012 s odkazem na závazné stanovisko č.j. HOK/OV-3474/215.1.3/07-002 ze dne 20. 4. 2007, které k projednávané stavbě vydala, uvedla, že od doby vydání závazného stanoviska sice došlo ke změně právního předpisu, kterým je posuzována problematika hluku (nyní Nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací), ale že ve srovnání s předpisem platným v době vydání závazného stanoviska KHS nedošlo ke změnám v hodnocení dopravního hluku ani ve výši hlukových limitů. KHS učinila závěr, že změna právního předpisu tedy nemá vliv na obsah ani závěry posuzované hlukové studie zpracované RNDr. Matějem v roce 2007 a výše citované závazné stanovisko včetně stanovených podmínek je platné.

K otázce vlivu imisí z následného provozu řešeného záměru na okolí je nutno uvést, že vliv stavby na ovzduší byl řešen již v dokumentaci o hodnocení vlivu záměru na životní prostředí, která byla předmětem veřejného projednávání posudku záměru stavby a ve výsledku bylo vydáno již výše zmiňované souhlasné stanovisko Ministerstva životního prostředí. Podkladem napadeného rozhodnutí je i „Rozptylová studie Silnice I/48

Rychaltice - Frýdek-Místek" zpracovaná autorizovanou osobou, Ing. Petrem Fiedlerem, z jejíhož závěru je zřejmé, že pro silniční provoz předmětné stavby jsou imisní limity splněny na sledovaném území (o velikosti 7 200 x 1000 m), čímž jsou splněny i ve vzdálenějších bodech, a že uvedením stavby do provozu nemůže docházet k překročení imisních limitů. Příslušný k posouzení otázky je dotčený orgán na úseku ochrany ovzduší, tj. v daném případě Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, který k řešenému záměru vydal dne 8. 8. 2006 kladné stanovisko.

Z hlediska požární ochrany bylo navrhovatelem předloženo vyjádření dotčeného orgánu na úseku požární ochrany, tj. Hasičského záchranného sboru Moravskoslezského kraje, územního odboru Frýdek-Místek, ze dne 11. 4. 2002, zn. PREV-1265/KŘ-SPD-2002, k dokumentaci stavby, který po jejím posouzení v souladu s ust. § 31 odst. 1 zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, vyslovil souhlas s vydáním územního rozhodnutí.

Dle ust. § 37 odst. 2 stavebního zákona je stavební úřad povinen posoudit umístění stavby také z hlediska dopravy. Ve spisové dokumentaci je založeno několik vyjádření, stanovisek a rozhodnutí Správy silnic Moravskoslezského kraje, Policie ČR, obcí, Magistrátu města Frýdku-Místku, odboru dopravy a silničního hospodářství, Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy, Ministerstva vnitra a Ministerstva dopravy, k řešení stavby, k propojení komunikací a jejich případných přeložek a dalším dopravním zásahům na komunikacích v souvislosti s navrhovanou stavbou. Odvolací orgán nezjistil, že by podmínky uvedené v rozhodnutích, stanoviscích či vyjádřeních dotčených orgánů na úseku dopravy znemožnily umístění stavby.

Z hlediska památkové péče navrhovatel předložil stavebnímu úřadu stanoviska Státního památkového ústavu v Ostravě, č.j. 613/FM ze dne 6. 12. 2002, a dotčeného orgánu na úseku ochrany památek, tj. Okresního úřadu Frýdek-Místek, odboru regionálního rozvoje, č. j. RRR/2002/693/Tof ze dne 11. 12. 2002, kteří k předložené dokumentaci neměli námitek.

Předložena byla i závazná stanoviska a rozhodnutí orgánu ochrany přírody a krajiny, např. Městského úřadu Frýdek-Místek (nyní Magistrát města Frýdku-Místku), odboru životního prostředí a zemědělství, z hlediska ust. § 4 odst. 2 a § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, tj. k zásahu do významných krajinných prvků a k zásahu do krajinného rázu.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem je zřejmé, že územní rozhodnutí bylo vydáno v souladu s vyjádřeními dotčených orgánů hájících zájmy podle zvláštních právních předpisů.

K posouzení umístění stavby, zda odpovídá obecným technickým požadavkům zabezpečujícím užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace, odvolací orgán uvádí, že stavební úřad využil pomoc konzultačního střediska Moravskoslezského kraje, Sdružení pro životní prostředí zdravotně postižených v ČR, které provedlo odborné posouzení návrhu z hlediska požadavků vyhlášky č. 369/2001 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících užívání staveb osobami s omezenou schopností pohybu a orientace. Podmínky pro zpracování projektové dokumentace v souladu s požadavky sledovanými vyhláškou stanovil stavební úřad do podmínek územního rozhodnutí.

K posouzení, zda je stavba umístěna v souladu s obecně technickými požadavky na výstavbu, je nutno uvést, že řízení v dané věci bylo třeba dokončit podle právní úpravy platné k 31. 12. 2006. S účinností od 31. prosince 2006 byla vyhláškou č. 502/2006 Sb. zrušena určitá ustanovení vyhlášky č. 137/1998 Sb. - § 3 (část), § 4, § 7, § 8, § 9 a § 50 (část). Nastala tedy situace, že tato ustanovení vyhlášky č. 137/1998 Sb. již nelze na daný

případ aplikovat, neboť jsou dnem 31. 12. 2006 neplatná. Stavební úřad i odvolací orgán v době svého přechozího rozhodování z důvodu právní jistoty aplikovaly na daný případ předmětnou vyhlášku v jejím úplném znění, tj. před její změnou, neboť nebyl ujasněn právní názor, jak postupovat při umísťování staveb dle zákona č. 50/1976 Sb. (v tomto rozhodnutí označován jako „stavební zákon“), když ještě za jeho účinnosti byla všechna ustanovení vyhlášky č. 137/1998 Sb. (dále jen „vyhláška OTP“), která obsahovala zásadní požadavky na umístění staveb, zrušena. Dle současné stavebně správní praxe metodicky usměrňované Ministerstvem pro místní rozvoj, však nebyl a není důvod v řízeních dokončovaných dle zákona č. 50/1976 Sb. zrušená ustanovení vyhlášky OTP aplikovat. Pokud tedy odvolací orgán bude vyhodnocovat odvolací námitky ve vztahu ke zrušeným ustanovením vyhlášky (zejména se jedná o ust. § 4 a § 8 vyhlášky OTP), bude tak činit jen z důvodu, že ho k tomu zavázal svým rozsudkem krajský soud.

Z výše uvedeného vyplývá, že odvolací orgán po opakovaném posouzení zákonnosti vydaného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, neshledal důvody, pro které by bylo nutno předmětné rozhodnutí stavebního úřadu zrušit a věc mu vrátit k novému projednání.

I když krajský soud zrušil rozhodnutí odvolacího orgánu č. j. MSK 180393/2009 ze dne 4. 11. 2009 pouze k jedné žalobní námitce paní Zdeňky Konvičkové, je odvolací orgán povinen se znovu vypořádat se všemi včas podanými odvoláními účastníků řízení. Odvolací orgán zaujímá k námitkám uplatněným v odvoláních v návaznosti na právní názor soudu vyslovený v rozsudcích č. j. 22Ca 87/2008-47, č. j. 22A 2/2010-84 a č. j. 22A 3/2010-78 následující stanovisko:

K odvolání manželů Konvičkových:

Odvolatelé úvodem svého odvolání napadají rozhodnutí stavebního úřadu z hlediska zákonnosti, když rozhodnutí považují za rozhodnutí vydané v rozporu s Ústavou České republiky, Listinou základních práv a svobod, stavebním zákonem a příslušnými právními normami v oblasti životního prostředí a péče o zdraví lidí. Dle jejich názoru není rozhodnutí řádně odůvodněno, zejména nejsou uvedeny konkrétní důvody a skutečnosti, proč se zamítají jejich námitky. Z těchto důvodů považují rozhodnutí za nepřezkoumatelné.

K tomu odvolací orgán uvádí, že odvolatelé napadají rozhodnutí zcela v obecné rovině, takže nelze zhodnotit v jakém smyslu by rozhodnutí mohlo být v rozporu s uvedenými právními předpisy, když nekonkretizují, s jakým článkem Ústavy České republiky či ustanovením zákona je rozhodnutí v rozporu. Jak vyplývá z výše uvedeného rozboru odvoláním napadeného rozhodnutí, neshledal odvolací orgán nezákonnost rozhodnutí ani v oblasti životního prostředí ani veřejného zdraví. Dále je nutno uvést, že se odvolací orgán neztotožňuje s názorem odvolatelů, že v napadeném rozhodnutí nejsou uvedeny důvody a skutečnosti, proč se zamítají jejich námitky. Stavební úřad ke každé ze zamítnutých námitek uvedl důvody, proč tak učinil. Skutečnost, že se odvolatelé s odůvodněním stavebního úřadu neztotožnili, neznamená, že se rozhodnutí stalo nepřezkoumatelným.

Je nutno uvést, že porušení Ústavy České republiky a Listiny základních práv a svobod jednáním a rozhodováním správních orgánů bylo i jednou ze žalobních námitek manželů Konvičkových, kterou krajský soud v rozsudku č. 22A 2/2010-84 shledal nedůvodnou.

1) Odvolatelé nesouhlasí se zajištěním přístupu ke stolárně přes jejich nemovitosti a trvají na tom, ať je pro stolárnu zajištěn jiný přístup. Není jim jasné, pro které čtyři nemovitosti bude příjezd sloužit. Namítají, že dosud měli každý svůj příjezd a jsou toho názoru, že takto by to mělo být zachováno a nikoli napláňovat příjezd pro stolárnu přes jejich zahradu, pod jejich okny.

Odvolací orgán k tomu považuje za nutné uvést, že byť je předmětná komunikace v návrhu označena poněkud zavádějícím způsobem jako „příjezdová komunikace ke stolárně“, jedná se ve skutečnosti o místní komunikaci, která umožňuje komunikační napojení všech k ní přilehlých nemovitostí. V dokumentaci jsou nyní vyznačena napojení čtyř nemovitostí, kdy v případě rodinného domu manželů Konvičkových a stolárny se jedná o náhradu za zrušené sjezdy ze silnice I/48, které s ohledem na změnu parametrů silnice nelze zachovat. Další dvě napojení jsou navržena za účelem zlepšení dopravní obsluhy dalších nemovitostí, pravděpodobně nejsou zcela nezbytné, což však není podstatné. Odvolací orgán považuje požadavek, aby měla každá nemovitost, v daném případě rodinný dům č.p. 181 a stolárna, svůj samostatný příjezd za nelogický, když pro obsluhu stávající garáže u rodinného domu, pro kterou je sjezd z příjezdové komunikace zejména určen, by s ohledem na polohu garáže u východní strany pozemku musel být příjezd vybudován v obdobné poloze, jak je nyní navržen, pouze by byl na východní hranici pozemku ukončen. Taktéž je nutno uvést, že ani snížení provozu na daném příjezdu (pokud by nesloužil i pro stolárnu), by nemělo vliv na technické parametry této komunikace, která je už nyní navržena v minimálním rozsahu (jednopruhová o šířce jízdního pruhu 3 m) tak, aby zabezpečila nezbytnou obsluhu nemovitostí, kam patří například i dojezd požárních vozidel. Pokud je důvodem tohoto požadavku obava z obtěžování provozem vozidel ke stolárně, bylo v tomto řízení ověřeno, že provoz na této komunikaci nebude mít negativní vliv z hlediska hluku a imisí na pohodu bydlení v rodinném domě č.p. 181 (viz níže).

Pokud odvolatelé brojí proti tomu, aby tato komunikace byla vedena pod jejich okny, je nutno uvést, že vzdálenost od oken obytných místností v rodinném domě manželů Konvičkových po okraj navrhované komunikace je více než 11 m (není tedy vedena pod okny jejich domu, jak tvrdí) a tato vzdálenost je ve vztahu ke zrušenému ust. § 8 odst. 4 vyhlášky OTP, které stanovilo minimální vzdálenost průčelí budov, v nichž jsou okna obytných místností, od okraje vozovky silnice nebo místní komunikace 3 m, více než 3 x větší, přičemž je nutno zdůraznit, že silnicí může být ve smyslu tohoto ustanovení i komunikace vyšší třídy, tedy i silnice I. třídy s vysokou intenzitou dopravy. I nyní platný právní předpis, vyhláška č. 501/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření, ve znění pozdějších předpisů, řeší tento požadavek obdobně, a to v ust. § 25 odst. 7.

2) *Odvolatelé dále nesouhlasí s odůvodněním námitky týkající se zachování pohody bydlení. Namítají, že se nikdo nebyl podívat na místo samé, aby zjistil, kde svítí slunce, kolik a které venkovní prostory jsou osluněny, kde je návětrná a závětrná strana, na kterých venkovních prostorech žijí, které nejvíc využívají pro to, aby se jim zde žilo v pohodě, tzn., aby neměli pocit jako v paneláku, ale měli kolem svého domu dostatek prostoru se sluncem, tichem a čistým vzduchem, aby se mohli v tomto prostoru volně nadechnout a být zde spokojeni a že žijí právě v tomto svém domě, kolem kterého mají dostatek výše popsaného prostoru, aby se oni sami i jimi chované zvířectvo cítili volně, svobodně a v klidu, nikoli svázaně, stísněně, nesvobodně, a aby nebyli neustále obtěžováni provozem směřujícím k soukromému podnikateli a zpět se vším, co s tím souvisí, tedy i s možností přijít k úrazu či přímo o život, včetně chovaných zvířat (slepice, kočky, psi). Namítají, že pohoda bydlení je však podle stavebního úřadu pouze hlučnost, která, dle jejich názoru, bude mnohem větší než dosud. Poukazují na to, že nyní je jejich dům od silnice vzdálen cca 36 m a podle návrhu bude před tímto domem ve vzdálenosti cca 13 m silnice s hustým provozem i nákladních automobilů projíždějících pod všemi okny domu č.p 181 (s výjimkou okénka v místnosti WC) do stolárny a zpět, za cestou bude břeh, který dosud nikdo neudrzuje a plevel tam rostoucí se přenáší na jejich zahrádku, kde pěstují biopotraviny, a na vrcholu břehu bude postavena protihluková stěna, která se jim jeví zbytečná, když cca 13 m pod okny bude vést cesta do stolárny. Dle jejich názoru se rodinný dům a veškeré související pozemky stanou neprodejnými a dojde k úplnému znehodnocení celoživotní práce a budování a zvelebování bydlení, ke krádeži a fyzické likvidaci jeho obyvatel. Žádají, aby jim bylo zachováno právo na relativně důstojný život v pohodě.*

Výše uvedené námitky lze shrnout tak, že se jedná o námitky směřující proti zhoršení pohody bydlení umístěním stavby, zejména umístěním obslužné komunikace zajišťující příjezd k nemovitostem v dané lokalitě. Pojem pohoda bydlení je obsažen v ust. § 4 odst. 1 vyhlášky OTP, kde je stanoveno, že při umísťování staveb a jejich začleňování do území musí být respektována omezení vyplývající z právních předpisů chránících veřejné zájmy a předpokládaný rozvoj území, vyjádřený v územně plánovací dokumentaci, popřípadě v územně plánovacích podkladech. Umístění staveb musí odpovídat urbanistickému a architektonickému charakteru prostředí a požadavkům na zachování pohody bydlení. Umístěním stavby a jejím následným provozem nesmí být nad přípustnou míru obtěžováno okolí, zejména v obytném prostředí a ohrožována bezpečnost a plynulost provozu na přilehlých pozemních komunikacích. Dále je tento požadavek obsažen i v ust. § 8 odst. 1, které stanoví požadavky na vzájemné odstupy staveb. Ty musí splňovat zejména požadavky urbanistické, architektonické, životního prostředí, hygienické, veterinární, ochrany povrchových a podzemních vod, ochrany památek, požární ochrany, bezpečnosti, civilní ochrany, požadavky na denní osvětlení a oslunění a na zachování pohody bydlení.

K pohodě bydlení je nutno konstatovat, že tento pojem není uvedenou vyhláškou nijak definován. Dle stavebně správní praxe i soudobé soudní judikatury se tímto rozumí souhrn činitelů a vlivů, které přispívají k tomu, aby bydlení bylo zdravé, vhodné pro všechny kategorie uživatelů a byla vytvořena atmosféra klidného bydlení. Ta je dána zejména kvalitou jednotlivých složek životního prostředí, např. nízkou hladinou hluku (z dopravy, výroby zábavních podniků – rušení nočního klidu, ze stavebních prací apod.), čistotou ovzduší, přiměřeným množstvím a kvalitou zeleně, nízkými emisemi pachů a prachu (z továren, zemědělské výroby apod.), osluněním aj. Zjišťuje se, v čem případné narušení pohody bydlení v daném případě spočívá a konkretizuje se intenzita jejího narušení. Především se posuzuje, zda nebyly překročeny limitní hodnoty negativních účinků stanovené právními předpisy, zejména hluku, množství škodlivin v ovzduší, intenzity osvětlení. U pojmu pohoda bydlení se tedy nejedná o ustanovení určitého předpisu ani o názor jednotlivce, ale o souhrn vlivů a činitelů, které se posuzují každý jednotlivě a všechny ve vzájemných souvislostech.

Odvolací orgán ve svém rozhodnutí ze dne 4. 2. 2008 při vyhodnocování otázky zachování pohody bydlení odkazoval na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2006, čj. 2 As 44/2005-116, který nejen že vyslovil svůj názor na definici samotného pojmu, ale i na to, jak otázku pohody bydlení hodnotit. Dle uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu správní orgán při posuzování, zda je v konkrétním případě pohoda bydlení zajištěna, nemůže zcela abstrahovat ani od určitých subjektivních hledisek daných způsobem života osob, kterých se má stavba, jejíž vliv na pohodu bydlení je zkoumán, dotýkat; podmínkou zohlednění těchto subjektivních hledisek ovšem je, že způsob života dotčených osob a jejich z toho plynoucí subjektivní nároky na pohodu bydlení nevybočují v podstatné míře od obecných oprávněně požadovatelných standardů se zohledněním místních zvláštností dané lokality.

Krajský soud v Ostravě ve svém rozsudku č. j. 22Ca 87/2008-47 ze dne 26. 3. 2009 vytýkal odvolacímu orgánu nedostatečnou aplikaci daného rozsudku na projednávanou věc a vyjádřil názor, že vypořádat se s náhledem na pohodu bydlení způsobem uvedeným v tomto judikátu, předpokládá seznámit se se způsobem života osob, jichž se má stavba dotýkat a teprve na základě takových zjištění vyhodnotit, zda způsob jejich života odpovídá obecným standardům a zohlednit lokální specifika. V této souvislosti krajský soud shledal odůvodněným požadavek vznesený manžely Konvičkovými na uskutečnění jednání na místě samém. Odvolací orgán tedy nařídil ústní jednání na den 11. 9. 2009 u rodinného domu č.p. 181 v Rychalticích za účelem seznámení se se způsobem života osob, jichž se má stavba dotýkat. Z uskutečněného jednání byl pořízen protokol, který je součástí spisu. Protokol dokladuje, že v průběhu jednání se zúčastnění seznámili se situací na pozemku kolem rodinného domu č.p. 181. Odvolací orgán do protokolu zaznamenal, že pozemek před rodinným domem (z jižní

strany) je využíván k pěstování zeleniny pro vlastní potřebu, částečně tvoří zpevněnou příjezdovou a přístupovou část, ve zbytku je travní porost využíván jako krmivo pro hospodářské zvířectvo. Podél hranice pozemku jsou 3 jehličnaté a 4 ovocné stromy. Pozemek ze severní strany (za domem) je z části zastavěn (kotec pro psa, kůlna, zděná hospodářská budova s garáží). Část pozemku je oplocena a slouží jako výběh pro slepice (cca 20 kusů) se seníkem a přístřeškem pro slepice (kurníkem), za hospodářskou budovou je králíkárna (25 kusů králíků), pozemek je osázen stromy (cca 11 kusů) - ovocnými. V rodinném domě je ústřední topení, zdrojem tepla je kotel na tuhá paliva - topí se v něm dřevem uskladněným za domem. Rodinný dům je orientován směrem k silnici I/48 okny obytných místností (dvěma v 1. NP a jedním v podkroví). Dům je situován tak, že je vzhledem ke stávající komunikaci I/48 níže o cca 3 až 4 m (je tedy pod úrovní stávající komunikace). Stávající příjezd je zpevněný cca 8 m od sjezdu ze stávající silnice I/48, zbývající část jsou pouze vyježděné koleje. Z výše uvedeného popisu lze dovodit způsob, jakým odvolatelé své nemovitosti užívají. Žádná vyjádření, která by tuto otázku blíže specifikovala odvolatelé do protokolu neuvedli a odvolací orgán vyhověl požadavku jejich právního zástupce, že vyjádření poskytne dodatečně ve stanovené lhůtě, s tím, že toto jeho vyjádření, stejně jako vyjádření navrhovatele, se stane součástí protokolu, který bude následně po zkompletování zúčastněným účastníkům řízení a znalci poskytnut. Avizovaná vyjádření byla navrhovatelem a právním zástupcem odvolatelů podána a odvolací orgán s nimi naložil tak, jak bylo při ústním jednání dohodnuto, tzn. spolu s kopií a opisem protokolu je zaslal znalci a účastníkům řízení, manželům Konvičkovým a paní Zdeňce Konvičkové (prostřednictvím jejich právního zástupce) a navrhovateli. Ve vyjádření manželů Konvičkových je uvedeno, že nadále přetrvávají jejich důvodné obavy z narušení pohody jejich bydlení, které by způsobila zejména výstavba tzv. příjezdové komunikace ke stolárně, z hlediska maximálního přiblížení se této komunikace k jejich rodinnému domu, z hlediska hluku, prachu a vibrací, a že by mělo dojít i k vyvlastnění podstatné části jejich zahrady před domem a posunutí plotu téměř na vzdálenost asi 3 až 5 m od průčelí jejich rodinného domu. Pro údajnou nemožnost změny trasy této příjezdové komunikace nebyly ze strany investora při jednání vzneseny žádné konkrétní a přitom relevantní důvody. Stejně obavy, ohledně narušení pohody bydlení, přetrvávají i v otázce podstatného omezení oslunění jejich zahrádky a rodinného domu výstavbou břehu a protihlukové neprůhledné opěrné zdi. Nezanedbatelná pak zůstává jejich obava o možnost dalšího vlastního zemědělského hospodaření na přilehlých zemědělských pozemcích, která jim dosud zajišťuje jejich obživu.

S ohledem na obsah odvolacích námitek a v návaznosti na obsah vyjádření odvolací orgán tedy konstatoval a nadále konstatuje, že manželé Konvičkovi námitkami proti umístění stavby, brojí:

- a) obecně vůči umístění stavby jako celku, kde namítají hluk, prach a oslunění
- b) proti konkrétnímu umístění *SO 129 Příjezdová komunikace ke stolárně* z hlediska vlivu hluku, prachu a vibrací
- c) proti konkrétnímu umístění příjezdové komunikace z hlediska záboru jejich pozemku

K bodu a) odvolací orgán již ve svém předchozím rozhodnutí uvedl, že trasa navrhované silnice prochází v převážné části nezastavěným územím, na které se požadavky na zachování pohody bydlení nevztahují. Ty je možné aplikovat pouze ve vztahu k pozemkům, které jsou zastavěny stavbami pro bydlení, nebo jsou k zastavění těmito stavbami určeny dle schválené územně plánovací dokumentace. V projednávaném případě odvolací námitky zpochybňující zachování pohody bydlení v zastavěné části obce Hukvaldy v místní části Rychaltice, kde je zachovávána původní trasa komunikace I/48, dochází pouze k jejímu rozšíření na čtyřpruh a k vybudování souvisejících staveb umožňujících zachování dopravní obslužnosti lokality. V této souvislosti je

tedy nutno konstatovat, že pohoda bydlení v lokalitě Rychaltice, kde se nachází rodinné domy manželů Konvičkových a Milana Konvičky (ten byl dříve ve vlastnictví Zdeňky Konvičkové), je od prvopočátku ovlivněna existencí silnice nadmístního významu, která je postupem času upravována s ohledem na nárůst dopravy, zachování požadavků bezpečnosti, změnu právních předpisů a technických norem tak, aby její dopravní význam zůstal zachován. S tím souvisí i realizace doprovodných objektů obslužných a doprovodných komunikací, které jsou vyvolány právě požadavkem na zachování těchto standardů. Je tedy jednoznačné, že v daném případě je možné v souvislosti se zachováním pohody bydlení vycházet pouze z požadavků na dodržování limitů hluku, prachu, apod. a nelze umístění stavby hodnotit jako zcela nový zásah do území, který by výrazně změnil charakter lokality. S ohledem na skutečnost, že součástí stavby jsou i protihluková opatření, která v současné době v daném úseku silnice s intenzivní dopravou chybí, lze připustit, že navrhovaný stav přinese pro okolní zástavbu i určitá zlepšení.

Dodržení limitů hluku a imisí, kam patří i prachové částice, je dokladováno studii rozptylovou a hlukovou, o kterých se odvolací orgán v tomto rozhodnutí již zmiňoval v souvislosti s posouzením stavby z hledisek ustanovení § 37 odst. 2 stavebního zákona, a které byly podkladem i pro kladná stanoviska dotčených orgánů, které hájí zájmy na úseku ochrany veřejného zdraví a ochrany ovzduší.

Z hlediska oslunění odvolací orgán stejně jako ve svém předchozím rozhodnutí konstatuje, že stínící překážku bude vytvářet protihluková stěna umístěna na svahu silnice I/48. S ohledem na její vzdálenost od průčelí rodinného domu, kde jsou okna obytných místností, odvolací orgán nepředpokládal možnost zastínění těchto oken, bylo mu však soudem v rozsudku č. j. 22Ca 87/2008-47 ze dne 26. 3. 2009 vytýkáno, že součástí spisu není žádný diagram zastínění, který by tuto skutečnost dokladoval.

V ust. § 24 vyhlášky OTP jsou obsaženy požadavky na proslunění obytných místností, pobytových místností a bytů. Podle odst. 1 musí být prosluněny obytné místnosti a ty pobytové místnosti, které to svým charakterem a způsobem využití vyžadují. Přitom musí být zajištěna zraková pohoda a ochrana před osluněním, zejména v pobytových místnostech určených pro přesné činnosti. Podle odst. 2 všechny byty musí být prosluněny. Byt je prosluněn, je-li součet podlahových ploch jeho prosluněných obytných místností roven nejméně jedné třetině součtu podlahových ploch všech jeho obytných místností. Při posuzování proslunění se vychází z normových hodnot.

Otázky proslunění jsou řešeny v normě ČSN 73 4301 Obytné budovy v části 4.3, čl. 4.3.1 – 4.3.7, kde jsou mimo jiné stanoveny podmínky, za kterých lze považovat byt za prosluněný a kritéria na prosluněnost obytné místnosti. V článku 4.3.5 jsou stanoveny minimální požadavky na oslunění venkovních zařízení a pozemků v okolí obytných budov sloužících k rekreaci jejich obyvatel (tyto zařízení a pozemky mají mít alespoň polovinu plochy prosluněnou nejméně 3 hodiny dne 1. března). Norma ČSN 73 4301 Obytné budovy vydaná v červnu 2004, vyžadovala oproti původní normě splnění doby proslunění jen ve dvou dnech, a to 1. března a 21. června. Změnou Z1 z července 2005 došlo v tomto směru k dalšímu zjednodušení, takže proslunění je požadováno jen 1. března, zatímco dodržet požadovanou dobu proslunění i dne 21. června se jen doporučuje.

Jak již bylo uvedeno v předchozím rozhodnutí o odvoláních, odvolací orgán uložil v odvolacím řízení ustanovenému znalci, Ing. Tomáši Malinovi, mimo jiné posouzení vlivu navrhované protihlukové stěny na proslunění bytu v rodinném domě č.p. 181 ve vazbě na požadavky ust. § 24 vyhlášky č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu, ve znění vyhlášky č. 502/2006 Sb., (v tomto rozhodnutí označovaná jako „vyhláška OTP“), a požadavky ČSN 73 4301 Obytné budovy (čl. 4.3.1 a 4.3.2) a oslunění

venkovních zařízení a pozemků v okolí rodinného domu ve vazbě na požadavky ČSN 73 4301 Obytné budovy, čl. 4.3.5.

Znalec v posudku k této otázce uvedl, že pro posuzovanou lokalitu rodinného domu č.p. 181 v Rychalticích platí kromě všech geometrických parametrů z článků 4.3.2 a) až d) též článek 4.3.2 e), kde je stanoveno, že při zanedbání oblačnosti musí být dne 1. března a 21. června doba proslunění nejméně 90 minut. V poznámce k článkům 4.3.6 a 4.3.7, podle nichž se provádí výpočet proslunění, je uvedeno, že pro rychlé orientační posouzení doby proslunění je v příloze A uveden diagram zastínění. Posuzovaný rodinný dům č.p. 181 je situován tak, že obytné místnosti jak v 1. NP tak i v podkroví se nacházejí na jižní straně domku, přičemž líc venkovní stěny RD je zhruba kolmo na osu sever - jih. Zastínění by mohlo vzniknout od projektované protihlukové stěny, která bude umístěna na okraji vozovky rychlostní silnice I/48. Tato protihluková stěna má výšku 5,5 m nad niveletou vozovky projektované rychlostní silnice I/48 a vůči posuzovanému bodu (dle ČSN 73 4301) v pravém okně 1.NP rodinného domu č.p. 181 (pohled ze silnice I/48) má převýšení 6,0 m. Za použití ČSN 73 4301 z června 2004 Obytné budovy znalec oslunění bytu v 1. NP rodinného domu č.p. 181 v Rychalticích řešil podle Diagramu zastínění (obrázek A.1 ČSN 73 4301). Pro posouzení si doplnil příčný řez v km 14,000 stavby silnice I/48 z projektu pro stavební povolení (je to řez na úrovni rodinného domu č.p. 181) vložením protihlukové stěny projektované v objektu SO 261. Do řezu zakreslil schéma svislého řezu RD č.p. 181 ve vzdálenosti odměřené z koordinační situace projektu silnice I/48 pro stavební povolení. Z takto doplněného příčného řezu vložil do diagramu výškové hodnoty potřebné ke zjištění zastínění a rovněž situační podklad (dům č.p. 181 a projektovanou protihlukovou stěnu u silnice I/48). Při posouzení oslunění rodinného domku č.p. 181 zjistil, že okno obytné místnosti v 1.NP, které je z hlediska polohy ke stínící překážce umístěno nejnepříznivěji, bude i po vybudování protihlukové stěny osluněno rozhodujícího dne 1. března po dobu od 7:40 hod minimálně do 16:00 hod ve vymezeném úhlu pro průsvit slunce okny do obytných místností. Celkem tedy 8:20 hod. Je to tedy několikanásobně více než je minimální čas denního osvitu dle ČSN 73 4301. Z toho důvodu znalec upustil od posouzení dalších obytných místností v bytě rodinného domu č.p. 181, neboť je důvodný a logický předpoklad, že normový požadavek na oslunění bude zachován. Protože jsou nad normovou hodnotu osluněny všechny obytné místnosti v domě, znalec konstatoval, že z hlediska oslunění budou dodrženy limity stanovené ČSN 73 4301. Požadavek ust. § 24 vyhlášky OTP je tedy naplněn.

Znaleckým posudkem zpracovaným podle požadavků ust. § 24 vyhlášky OTP v návaznosti na normové hodnoty uvedené v ČSN 73 4301 Obytné budovy tedy byly již při předchozím projednání odvolacích námitek potvrzeny předpoklady odvolacího orgánu, že zákonné požadavky budou v daném případě splněny, neboť stínící překážka je v poměrně velké vzdálenosti od oken obytných místností a je orientována ve vztahu k průčelí budovy jižním směrem, kdy je slunce v takové poloze, že se dostává nad stínící překážku. Výsledná doba oslunění všech obytných místností, které by mohly být protihlukovou stěnou ovlivněny, několikanásobně překročila normový požadavek 90 minut.

Jak už bylo výše uvedeno, na oslunění pozemků v okolí obytných budov sloužících k bydlení nestanoví vyhláška OTP ani jiný právní předpis žádné požadavky. Pouze v ČSN 73 4301 je v článku 4.3.5 uvedeno, že venkovní zařízení a pozemky v okolí obytných budov sloužících rekreaci jejich obyvatel, mají mít alespoň polovinu plochy osluněnou nejméně 3 hodiny dne 1. března. Technické normy však nejsou obecně závazné (jsou považována za kvalifikovaná doporučení). Závaznými se stanou pouze v případech, pokud na ně výslovně odkáže konkrétní právní předpis. Vyhláška OTP ani jiný právní předpis však na normu v souvislosti s osluněním pozemků neodkazuje. Proto pouze z důvodu uplatněných námitek, ve kterých odvolatelé požadují dostatek slunečního světla, odvolací orgán uložil znalci posoudit i proslunění pozemku ve vztahu k uvedenému článku normy, i když,

jak bylo zjištěno při ústním jednání, pozemek kolem rodinného domu k rekreaci jeho obyvatel určen není (nejsou na něm plochy či zařízení, které by sloužily k odpočinku).

Znalec tedy provedl za použití ČSN 73 4301 posouzení oslunění pozemku mezi projektovanými protihlukovými stěnami a rodinným domem č.p. 181, a to také za pomoci diagramu zastínění (obrázek A.1 ČSN 73 4301). Toto posouzení provedl s předpokladem, že „za pozemek určený k rekreaci“ u rodinného domu č.p. 181 je považován pozemek parc. č. 532/3 (k tomu odvolací orgán poznamenává, že se jedná o část této parcely před domem a také z jeho východní a západní strany, neboť za domem je pozemek zastavěn hospodářskými objekty a garáží a je určen jako výběh pro slepice) a parc. č. 1748/26, což je část zahrady přiléhající ke stávajícímu příjezdu a je napadeným rozhodnutím určena k zastavění stavbou *SO 129 Příjezdová komunikace ke stolárně*. Pro posouzení použil znalec doplněný příčný řez v km 14,000 stavby silnice I/48 z projektu pro stavební povolení se zákresem protihlukové stěny projektované v objektu SO 261. Převýšení mezi posuzovaným terénem (zahradou) před rodinným domem č.p. 181 a projektovanou protihlukovou stěnou na severní straně rychlostní silnice I/48 činí v průměru 8,0 m. Za pomoci diagramu zastínění znalec zjistil, že 1. března bude osluněn pozemek parc. č. 532/3 mezi domkem a silnicí I/48 a pozemek tohoto parcelního čísla na západní i východní straně rodinného domu č.p. 181 po dobu od 10:30 hod nejméně do 16:00 hod a že pozemek parc. č. 1748/26 bude dne 1. března zastíněn vlivem projektovaných protihlukových stěn u silnice I/48. Pokud tedy budeme posuzovat oba pozemky jako celek, bude 1. března osluněno více než 50 % posuzovaného celku po dobu 5:30 hod., což je více než normou doporučená doba 3:00 hod. Pokud vezmeme v úvahu, že dle návrhu má být pozemek parc. č. 1748/26 zastavěn objektem *SO 129 Příjezdová komunikace ke stolárně*, takže se na něj požadavky čl. 4.3.5. normy nevztahují, bylo by osluněno 100 % pozemku určeného k rekreaci, neboť tím by byla pouze parcela č. 532/3.

Je nutno uvést, že v žalobě proti rozhodnutí odvolacího orgánu č.j. MSK 180393/2009 ze dne 4. 11. 2009, které již obsahovalo výše uvedené vypořádání odvolací námitky, manželé Konvičkoví zpochybnili správnost ČSN týkající se oslunění obytných místností a pozemků, přičemž krajský soud v rozsudku č.j. 22A 2/2010-84 ze dne 29. 2. 2012 k této žalobní námitce podotkl, že ČSN, jakkoliv nejsou obecně závazné, jak konstantně správní soudy judikují, obsahují odborná a technická kritéria, bez jejichž aplikace v rámci své rozhodovací praxe se správní orgány v různých oblastech státní správy nejen ve stavebním řízení nemohou obejít, a také, že není ve věcné působnosti soudů rozhodujících ve správním soudnictví posuzovat správnost konkrétní ČSN, neboť jim taková pravomoc nebyla zákonem svěřena. Krajský soud tedy postup odvolacího orgánu při vypořádání odvolací námitky nezpochybnil. Odvolací orgán pouze připomíná, že povinnost aplikace normových požadavků na proslunění bytů a obytných místností je zakotvena přímo v ust. § 24 OTP.

K bodu b) odvolací orgán uvádí, že stavba namítané obslužné komunikace označené v dokumentaci poněkud zavádějícím způsobem jako příjezdová komunikace ke stolárně, i když je jednoznačné, že nebude sloužit k dopravní obsluze pouze tohoto objektu, ale i dalších nemovitostí, včetně rodinného domu manželů Konvičkových, je vyvolána tím, že na silnici v kategorii rychlostní není možné přímé napojení sousedních nemovitostí, které by představovalo výrazné bezpečnostní riziko, takže současné sjezdy k těmto nemovitostem ze silnice I/48 nemohou zůstat zachovány. Příjezdová komunikace je navržena v takových parametrech, které odpovídají charakteru obsluhovaných objektů a je navržena tak, že je napojena na stávající silnici II/486, takže její realizace není vázána na vybudování dalších doprovodných komunikací v rámci stavby. Trasa je navržena v souběhu se silnicí I/48, a to tak, aby byla co nejkratší. I když je z podkladů rozhodnutí i ze současného stavu, který je odvolacímu orgánu znám z běžné úřední činnosti, zcela evidentní, že silnice I/48 má na dané území zcela zásadní vliv, který vysoko převažuje nad vlivy jiných staveb dopravní infrastruktury, z čehož odvolací orgán při svém rozhodnutí vycházel – existence silnice nadmístního významu je dle názoru odvolacího orgánu

ve smyslu výše citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu místní zvláštností dané lokality - a od toho se odvíjelo výše uvedené hodnocení otázky pohody bydlení, krajský soud považoval dle rozsudku č. j. 22Ca 87/2008-47 ze dne 26. 3. 2009 výše uvedené odůvodnění za nedostatečné, a to ve vazbě na možné vlivy stavby příjezdové komunikace ke stolárně na pohodu bydlení v rodinném domě manželů Konvičkových. Jak již bylo uvedeno v rekapitulaci průběhu řízení, odvolací orgán si zajistil odborné posouzení některých otázek znalcem. Mimo jiné měl za úkol posoudit vliv stavby označené v návrhu jako *SO 129 Příjezdová komunikace ke stolárně v Rychalticích* na pohodu bydlení v rodinném domě č.p. 181 na pozemku parc. č. -299 a přilehlé zahradě parc. č. 532/3 a 1748/26, vše v k.ú. Rychaltice, ve vlastnictví Dionysia Konvičky a Marie Konvičkové, a to z hlediska hluku a imisí. Výsledek tohoto posouzení odpovídá závěrům, ke kterým dospěl již ve svém rozhodnutí č. j. MSK 188029/2007 ze dne 4. 2. 2008 odvolací orgán, totiž, že hluk a imise z provozu této komunikace nemohou převážit nad vlivy, které má na danou lokalitu, tedy i na rodinný dům manželů Konvičkových, provoz na silnici I/48. Znalec konstatuje, že projektovaná místní komunikace v rámci objektu SO 129 od silnice II/486 ke stolárně je dle jeho odborného odhadu navrhovaná na kapacitu do 5 vozidel za hodinu, a to jen při zcela náhodném shluku vozidel, které ji případně budou užívat (jde o predikovanou intenzitu dopravy s ohledem na druh zástavby a pozemků, které na tuto komunikaci budou připojeny) a do stolárny je pak předpoklad jízdy nejvýše 10 vozidel (dohromady tam i zpět) za 24 hodin, což je jeho odborný odhad s ohledem na velikost stavby a typ provozu. Za těchto okolností jde o tak zanedbatelný počet vozidel, že jde spíše o ojedinělé krátkodobé zvýšení hluku a akustická hladina hluku v prostoru domku č.p. 181 zůstane nezměněná oproti budoucí hladině hluku vyvolané jinými zdroji, například provozem z rychlostní silnice I/48. Z hlediska hluku konstatuje, že jsou dodrženy zákonem předepsané limity a pohoda bydlení z tohoto důvodu není, resp. nebude stavbou objektu *SO 129 Příjezdová komunikace ke stolárně* porušena. Tento závěr potvrdila i KHS, jako orgán ochrany veřejného zdraví, které je svěřeno řešit problematiku hluku. Ve vyjádření ze dne 1. 9. 2009 uvedla, že součástí stavby rekonstrukce rychlostní komunikace byl v rámci dokumentace pro územní řízení objekt *SO 129 Příjezdová komunikace ke stolárně* spolu s dalšími příjezdovými komunikacemi navrhovanými za zrušené a přerušené stávající místní obslužné komunikace a že intenzita dopravy a tedy i hluk z jejich provozu na těchto obslužných silnicích jsou zcela zanedbatelné vzhledem k hluku z dopravy na hlavním tělese stavby silnice R 48, a proto KHS v těchto případech nepožaduje samostatný model a vyhodnocení hluku z jejich provozu. V případě dopravní obsluhy stolárny v Hukvaldech – Rychalticích č. 61 (provozovatel Vít Klosík, IČ 46133381) se jedná o malou provozovnu s max. třemi zaměstnanci, pracovní dobou 7 – 15 hod. V takovém případě lze důvodně předpokládat dopravní obsluhu (dovoz a odvoz materiálu, zboží, zaměstnanců) na úrovni max. 2 lehkých nákladních aut do 7,5 t/měsíčně a tří osobních aut denně. Taková intenzita dopravy dle KHS nemůže v žádném případě být nadlimitním zdrojem hluku při limitu dopravního hluku daném § 11 Nařízení vlády č. 148/2006 Sb. – $L_{Aeq,T}$ den/noc = 55/45 dB. Jak znalec, tak KHS se tedy v této otázce tedy shodli na tom, že z hlediska hluku nebude mít provoz na příjezdové komunikaci ke stolárně na pohodu bydlení v rodinném domě č.p. 181 žádný vliv, s čímž se odvolací orgán naprosto ztotožňuje. Jak již bylo v tomto rozhodnutí uvedeno, citované nařízení vlády č. 148/2006 Sb. bylo s účinností od 1. 11. 2011 nahrazeno novým nařízením vlády č. 272/2011 Sb., přičemž KHS k žádosti odvolacího orgánu o vyjádření ke změně právního předpisu potvrdila, že nedošlo ke změnám v hodnocení dopravního hluku, a že se limity rozhodné pro posouzení stavby nezměnily.

Odvolatelé argumentují v odvolacích námitkách hustým provozem nákladních automobilů do stolárny. Není zřejmé z čeho odvolatelé tento závěr dovozují (neodkazují na to, že by se například jednalo o současný provoz do stolárny, která je v jejich sousedství, takže by jim mohla být frekvence dopravy známa). Dle názoru odvolacího orgánu, však tato situace nemůže nastat, neboť kapacita této provozovny toto neumožňuje. Je nutno podotknout, že v průběhu cca 2 hodin ústního jednání, kdy se zúčastnění zdržovali na pozemku u rodinného domu č.p. 181, nepřišlo do provozovny stolárny žádné vozidlo.

Pokud jde o imise škodlivých plynů, znalec v posudku konstatoval, že zde byla vypracována „Rozptylová studie silnice I/48 Rychaltice – Frýdek-Místek, z níž vyplývá, že zdroje imisí ze silnice I/48 neovlivní rodinný dům č.p. 181 a z hlediska přípustných hodnot jsou v poměru k projektované komunikaci, objekt SO 129 Příjezdová komunikace ke stolárně, cca 10:17.000, což znamená, že na projektované MK (objekt SO 129) jsou i imise jen v tomto poměru. Za těchto okolností jsou imise z provozu na projektované MK ke stolárně tak výrazně nízké, že jsou prakticky zanedbatelné, protože ani imise ze silnice I/48 nedosahují hodnot, které by negativně ovlivnily dané okolí a tedy i rodinný dům č.p. 181.

Žalobní námitku, ve které manželé Konvičkovi zpochybnili výše uvedené odhady znalce v otázce předpokládané intenzity dopravy, krajský soud dle rozsudku č. j. 22A 2/2010-84 ze dne 29. 2. 2012 shledal nedůvodnou. Jak soud uvedl, odhady znalce vycházejí z kapacity stolárny v době vydání rozhodnutí a počtu jejich zaměstnanců, což jsou dle názoru soudu nepochybně správná a logická kritéria posouzení. V rámci jednání před krajským soudem manželé Konvičkovi prostřednictvím svého právního zástupce namítali, že na místě stolárny se již nachází sběrna kovového odpadu. Krajský soud k tomu v rozsudku uvedl, že je pro něj závazný skutkový stav ke dni vydání napadeného rozhodnutí. Odvolací orgán si pro potřeby nového rozhodnutí o odvoláních opatřil od Městského úřadu Brušperk, stavebního úřadu, doklad, který svědčí o tom, že v areálu stolárny je skutečně provozován sklad a sběrna kovových odpadů a papíru, a to na základě souhlasu se změnou užívání stavby, který uvedený stavební úřad vydal dne 4. 3. 2011 pod č. j. SÚ/330/420/2011/St podle ust. § 127 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), v platném znění, a § 14 vyhlášky č. 526/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona ve věcech stavebního řádu. Z uvedeného opatření vyplývá, že změna v užívání se týká pouze části 1. NP stávajícího objektu dřevovýroby na pozemku parc. č. 161/2, k.ú. Rychaltice, tzn., že dosavadní účel objektu (dřevovýroba) nadále převládá. Dle závěrů příslušného stavebního úřadu uvedených v souhlasu se oznámená změna v užívání nedotýká práv třetích osob a nevyžaduje podrobnější posouzení jejich účinků na okolí, když tyto účinky mohou být spojeny i s nárůstem dopravy, který by nový účel užívání mohl vyvolat. Z výsledku posouzení věci stavebním úřadem je jednoznačně zřejmé, že k takovým změnám nedochází. Není tedy důvod přehodnocovat výsledky, ke kterým dospěl odvolací orgán na základě znaleckého posudku v předchozím projednání věci. Pokud by měli manželé Konvičkovi pocit, že je užívání části stavby k novému účelu obtěžuje nebo bude obtěžovat, musí se v návaznosti na ust. § 156 správního řádu obrátit s podnětem na příslušný stavební úřad.

S ohledem na výše uvedené se odvolací orgán nadále ztotožňuje se závěry znalce, který konstatoval zcela jednoznačně, že z hlediska hluku a imisí nedojde vlivem stavby *SO 129 Příjezdová komunikace ke stolárně* v dané lokalitě RD č.p. 181 v Rychalticích ke zhoršení pohody bydlení.

K vibracím, o kterých se odvolatelé zmínili teprve ve vyjádření v rámci odvolacího řízení, odvolací orgán uvádí, že automobilová doprava je možným zdrojem vibrací, přičemž jejich přenos závisí na řadě faktorů (intenzitě a skladbě dopravy, rychlosti pohybu na komunikaci, typu horninového prostředí, provedení podkladových vrstev vozovky, stavu povrchu vozovky, konstrukci a statice dotčených budov atd.). Takto generované vibrace nedosahují hodnot, které by mohly poškozovat lidské zdraví, nicméně mohou mít vliv na konstrukci zasažených staveb. Při normálním stavu vozovky bez poruch však nemůže docházet k takovým vibracím, které by mohly mít vliv na stavební stav přilehlých nemovitostí, takže zcela nová příjezdová komunikace ke stolárně se zcela zanedbatelnou intenzitou dopravy nemůže z hlediska vibrací své okolí ovlivnit. V souvislosti s možnými vibracemi spojenými s výstavbou a provozem na silnici I/48, která, jak již bylo v tomto rozhodnutí uvedeno, má ze všech zkoumaných hledisek na dotčenou lokalitu rozhodující vliv, jsou v napadeném rozhodnutí v souladu se závěry vzešlými z procesu EIA stanoveny podmínky, a to povinnost zajistit provedení podrobného inženýrskogeologického a hydrogeologického průzkumu, které jsou v okrajových oblastech zástavby důležité

právě z hlediska posouzení vibrací, které by se mohly projevit v období výstavby a provozu posuzované rychlostní komunikace (3.d) a v dalším stupni projektové dokumentace specifikovat navrhovanou technologii výstavby a u této technologie posoudit problematiku vibrací a jejich možného působení na přilehlé objekty, zjistit stávající stav statiky objektů a způsob jejich založení a poté zpracovat pro období výstavby a provozu metodiku kontroly vibrací u objektů přilehlých k navrhované rychlostní komunikaci (3.e). Pro fázi územního řízení jsou tyto podmínky dle názoru odvolacího orgánu dostatečné. V této souvislosti je nutno uvést, že stavebně technické a stavebně technologické řešení stavby, ať už vlastní silnice I/48 nebo komunikací souvisejících, tedy i příjezdové komunikace ke stolárně, ze kterého bude mimo jiné zřejmý způsob založení a konstrukce jednotlivých vozovek a postup jejich výstavby, což jsou faktory, které zásadně ovlivňují možné vibrace, je předmětem projektové dokumentace k žádosti o stavební povolení, takže teprve v rámci stavebního řízení lze problematiku možného přenosu vibrací na přilehlé nemovitosti komplexně a kvalifikovaně posoudit.

K bodu c) odvolací orgán uvádí:

V souvislosti s umístění obslužné příjezdové komunikace na jejich pozemku, se odvolatelé domáhají kromě jiného i zachování tradičního venkovského způsobu života, který je v jejich případě spojen se soběstačností z hlediska pěstování zeleniny a chovu hospodářských zvířat. Pohodu bydlení tedy nespojují s pohodou bydlení ve svém rodinném domě ovlivněnou možnými účinky a vlivy stavby, ale spojují je se způsobem života, který dle jejich názoru bude zhoršen tím, že pro účely stavby obslužné komunikace dojde k záboru jejich pozemku, čímž dojde ke ztrátě plochy pro pěstování ovoce a zeleniny a pro zajištění krmení pro zvířata. Pojem pohoda bydlení se tedy z hlediska jejich chápání zcela vymyká obsahu tohoto pojmu, tak, jak je prezentován např. ve výše citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu, neboť spojuvat kvalitní bydlení s výnosy z hospodářské činnosti se jeví absurdní. Navíc zábor pozemku nelze provést jinak, než za náhradu, která jim bude případné ztráty kompenzovat.

V této souvislosti je nutno uvést, že ačkoliv se odvolací orgán seznámil se způsobem života dotčených osob, nedospěl k závěru, že by byl něčím specifický, neboť většina původních rodinných domů a zahrad na vesnicích je užívána tímto způsobem, tj. rodinný dům k trvalému rodinnému bydlení a zahrada k pěstování ovoce a zeleniny a k drobnému chovu hospodářského zvířectva. Výrazným lokálním specifikem je však existence silnice I/48 s velice hustým provozem, který jednak zatěžuje své okolí, tedy i nemovitosti manželů Konvičkových, hlukem a jednak je s ohledem na intenzitu dopravy příjezd a přístup k jejich nemovitostem přímo ze silnice I/48 nebezpečný, a proto je realizace protihlukových opatření a změna v dopravní obslužnosti pro pohodu bydlení v jejich rodinném domě a pro užívání jejich domu jednoznačným přínosem.

3) Odvolatelé nesouhlasí s dělením a vyvlastněním svých pozemků.

Majetkoprávní změny nuceným zásahem do vlastnických práv se realizují vyvlastněním, jehož možnosti jsou limitovány ustanovením článku 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod a ust. § 128 odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“). Listina základních práv a svobod v citovaném ustanovení stanoví, že vyvlastnění nebo nucené omezení vlastnického práva je možné ve veřejném zájmu, a to na základě zákona a za náhradu. Podle ust. § 128 odst. 2 občanského zákoníku lze ve veřejném zájmu věc vyvlastnit nebo vlastnické právo omezit, nelze-li dosáhnout účelu jinak, a to jen na základě zákona, jen pro tento účel a za náhradu. Vyvlastnění je v současné době upraveno zákonem č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnické práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění). Z ust. § 38 stavebního zákona vyplývá, že jestliže nemá navrhovatel k pozemku vlastnické či jiné právo, lze bez souhlasu vlastníka územní rozhodnutí o umístění stavby vydat jen tehdy, jestliže je možno

pro navrhovaný účel pozemek vyvlastnit. Účely vyvlastnění jsou ve vazbě na ust. § 3 zákona o vyvlastnění v současné době upraveny ve zvláštních zákonech, mimo jiné v ust. § 170 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů. Stavební úřad je povinen v územním řízení zkoumat, zda navrhovaná stavba odpovídá účelu vyjmenovanému v citovaném ustanovení zákona č. 183/2006 Sb. pod písmenem a) tohoto ustanovení je jako jeden z účelů vyvlastnění uvedena veřejně prospěšná stavba dopravní a technické infrastruktury, včetně plochy nezbytné k zajištění její výstavby a řádného užívání pro stanovený účel. Jak již bylo v tomto rozhodnutí uvedeno, projednávaná stavba je v současné době jako veřejně prospěšná vymezena v ZÚR MSK (dříve ve VÚC Beskydy) a také v Územním plánu Hukvaldy. Veřejně prospěšné jsou i související úpravy ostatní komunikační sítě, ke kterým dochází v důsledku umístění veřejně prospěšných staveb nadmístního významu. Pod tyto úpravy lze podřadit i příjezdovou komunikaci ke stolárně, která je rovněž součástí komunikační sítě a k její realizaci dochází v důsledku umístění stavby silnice I/48 Rychaltice – Frýdek-Místek. Jako taková je stavbou veřejně prospěšnou bez ohledu na to, že bude sloužit k dopravní obsluze soukromých nemovitostí.

Je nutno uvést, že jak o návrhu změny č. 3 a 4 územního plánu obce Hukvaldy, tak o návrhu nového územního plánu se konalo veřejné projednání, tak, jak ukládá ust. § 52 zákona č. 183/2006 Sb. Podle odst. 2 tohoto ustanovení mohou vlastníci pozemků a staveb dotčených návrhem veřejně prospěšných staveb podat proti návrhu územního plánu námitky. Jak je zřejmé z textu odůvodnění změn č. 3 a 4 i nového územního plánu, ty v daném případě v souvislosti s projednávanou stavbou podány nebyly. Další podmínky pro vyvlastnění, pokud k němu vůbec dojde, budou předmětem vyvlastňovacího řízení podle zákona o vyvlastnění a stavební úřad je tedy nezkoumá (ani nemůže zkoumat) v územním řízení o umístění stavby.

Odvolatelé v řízení také namítali, že umístěním stavby dojde k dělení jejich pozemků a k jejich spekulativnímu využití v budoucnu. K tomu je nutno uvést, že důsledkem každého umístění stavby je dělení pozemku, přičemž důvody vedoucí k vydání územního rozhodnutí již odvolací orgán uvedl výše, a že k otázce spekulativnosti využití se odvolací orgán nemůže vyjádřit, neboť odvolatelé svou námitku blíže nekonkretizovali, je však možno uvést, že budoucí využití pozemků je dáno právě vydaným územním rozhodnutím.

4) Odvolatelé trvají na námitce týkající se posunutí příjezdové komunikace k rychlostní silnici, vybudování opěrné zdi a posunutí severní rampy, neboť dle jejich názoru je to technicky řešitelné. Mají za to, že v odůvodnění zamítnutí této námítky není uveden žádný konkrétní důvod. Příjezd ke stolárně z opačné strany považují za daleko jednodušší, kratší a levnější, nehledě k tomu, že ke stolárně jezdí mnoho nákladních automobilů denně, čímž vznikne stav, kdy pro hluk, emise, ohrožení života a další negativní vlivy nebudou moci své nemovitosti řádně užívat. Příjezdovou komunikaci ke svému domu chápou jako náhradní řešení vzhledem k tomu, že jejich současný příjezd má být zrušen. Pokud by však měla sloužit i jako příjezd ke stolárně, tvrdí, že tak dojde k zásadní změně poměrů v jejich neprospěch a k jejich vážné újmě - jednak zabráním značného kusu stávající zahrady a plotu a jednak k totálnímu zhoršení podmínek jejich bydlení vlivem emisí a hluku z nákladních aut, která jim budou celý den jezdit pod okny, přičemž vedle cesty se nadá ani nic pěstovat, takže ze zahrady se stane pozemek, který nebude možné jako zahradu nijak využít. V souvislosti s příjezdovou komunikací dále namítají, že její vybudování není ve veřejném zájmu, že pozemky vlastníka stolárny zůstanou nedotčeny a že v řízení nebyla zjišťována žádná jiná varianta příjezdu s využitím jiných, zcela volných pozemků, které by bylo možné k vybudování této příjezdové cesty využít, aniž by došlo k tomu, že jejich dům se stane neobyvatelným a zahrada bude zcela znehodnocena. Jsou toho názoru, že za takové situace by jako náhrada přicházelo v úvahu jen poskytnutí nového bydlení o stávající kvalitě a rozsahu, což učiněno nebylo.

Podle ust. § 35 stavebního zákona se územní řízení zahajuje na písemný návrh účastníka a návrh se doloží dokumentací stanovenou prováděcími předpisy k tomuto zákonu, popřípadě doklady stanovenými zvláštními předpisy. Náležitosti návrhu na vydání územního rozhodnutí o umístění stavby stanoví ust. § 3 odst. 1 – 4 prováděcí vyhlášky. Z tohoto ustanovení nevyplývá, že by se předmět územního rozhodnutí měl nebo vůbec mohl předkládat ve variantách a ani není stanoveno, že by navrhovatel musel prokazovat, že navrhované řešení je již výběrem z variant, a že jím zvolená varianta je z určitých hledisek nejpříznivější. Stavební zákon ani prováděcí vyhláška nestanoví takový postup ani v případě, že se jedná o stavbu, pro kterou lze pozemky vyvlastnit a tudíž navrhovatel neprokazuje vlastnické či jiné právo k pozemkům, případně nedokládá souhlas vlastníka s umístěním stavby. Pokud navrhovatel předloží určitý návrh, doloží jej podklady, které jsou podle zákona zapotřebí, návrh je projednán v územním řízení a přezkoumán z hledisek ust. § 37 stavebního zákona, kdy je zjištěno, že splňuje požadavky tohoto ustanovení, nelze územní rozhodnutí nevydat jen proto, že účastníci řízení požadují jiné umístění stavby, i kdyby tento jejich požadavek byl technicky řešitelný.

K obdobnému závěru dospěl i krajský soud v rozsudcích č. j. 22A 2/2010-84 ze dne 29. 2. 2012 a č. j. 22A 3/2010-78 ze dne 29. 2. 2012, kde v souvislosti s žalobními námitkami týkajícími se možných variant řešení příjezdu ke stolárně uvedl, že územní řízení je ve smyslu ust. § 37 odst. 2 stavebního zákona řízením návrhové, na jehož počátku stojí konkrétní návrh na umístění konkrétní stavby a tento konkrétní návrh je správním orgánem posuzován ze všech zákonných hledisek. Soud konstatoval, že pokud předložený návrh zákonná kritéria splňuje, správní orgán umístění stavby povolí, pokud nikoliv, návrh zamítne. Dle názoru soudu jakékoliv změny návrhu mohou vzejít pouze od samotného navrhovatele a i v případě, že existuje více variant řešení určité otázky, přičemž ta varianta, která je obsažena v návrhu, je z hlediska určitých ukazatelů (např. zájmu konkrétních účastníků) nejméně výhodná, ale i přes tuto relativní „nevýhodnost“ vyhovuje požadavkům stavebního zákona a jiných právních předpisů, je správní orgán povinen návrhu vyhovět, neboť nedisponuje žádným právním nástrojem, kterým by „donutil“ navrhovatele přijmout jinou variantu řešení.

Odvolací orgán je v návaznosti na výše uvedené toho názoru, že není smyslem územního řízení, aby stavební úřad či odvolací orgán vysvětlovaly či zdůvodňovaly, proč má komunikace vést právě v daném místě. Dopad na bydlení manželů Konvičkových pak může zkoumat v rozsahu, který stanoví právní předpisy, tzn. v daném případě zejména dodržení ust. § 8 odst. 1 vyhlášky OTP vztahující se právě k namítané pohodě bydlení. Toto je podrobně popsáno v odůvodnění tohoto rozhodnutí k námitce č. 2.

Dle názoru krajského soudu vysloveného v předchozím rozsudku sp. zn. 22CA 87/2008 se odvolací orgán nevypořádal s návrhem řešit příjezd jiným způsobem, konkrétně prodloužením sjezdu ze severní rampy. Vytýkal mu, že pouze převzal tvrzení navrhovatele uvedené v jeho vyjádření k námitkám manželů Konvičkových, a to ve velmi obecné formě v podstatě vyjádřené jednou větou, že takové řešení je podle vyjádření projektanta stavby technicky nemožné. Krajský soud zdůraznil, že závěry správního orgánu uvedené v meritorním rozhodnutí musí být vyústěním jeho vlastní správní úvahy, neboť je to správní orgán, kterému je svěřena pravomoc vydat správní rozhodnutí, takže má zákonnou povinnost posoudit předložený návrh v mezích, které mu stanoví zákon, včetně vypořádání se se vznesenými námitkami jednotlivých účastníků řízení a že je to správní orgán, od něhož se očekává odborné posouzení a odůvodnění rozhodnutí nejen v meritu věci, ale také ohledně jednotlivých dílčích námitek vznesených účastníky řízení. Odvolací orgán musí nejprve uvést, že tvrzení projektanta, že jiné řešení příjezdu není technicky možné, ve svém rozhodnutí neuváděl (toto uvedl v územním rozhodnutí stavební úřad), neboť dle jeho názoru je to zcela bezpředmětné. Není totiž smyslem územního řízení, aby správní orgán spolu s navrhovatelem a ostatními účastníky řízení hledal nejvhodnější variantu umístění stavby, byť by byla technicky řešitelná. Správní orgán může naopak „pouze“ zamítnout návrh na vydání územního rozhodnutí v případě, že by navrhovatelem předložené řešení bylo v rozporu s některým

z hledisek ust. § 37 stavebního zákona, což se v daném případě neprokázalo. Dle odvolacího orgánu tedy nemá způsob vypořádání se s touto námitkou na výsledek řízení žádný vliv, neboť i kdyby se prokázalo, že je jiné technické řešení možné, lze to chápat pouze jako určité doporučení pro navrhovatele a je na jeho úvaze, zda návrh v tomto smyslu změnit, neboť ani stavební úřad ani odvolací orgán nemají zákonné zmocnění k tomu, aby mu takovou povinnost uložili. Jak již bylo shora uvedeno, krajský soud v rozsudku 22A 2/2010-84, kterým zamítl žalobu manželů Konvičkových, dospěl v otázce variant řešení k obdobnému závěru.

S ohledem na názor soudu vyslovený v rozsudku 22Ca 87/2008-47, který odvolacímu orgánu vytýkal, že v posuzovaném případě nastala fakticky situace, kdy se s námitkou žalobců – návrhem stavebních úprav, jež by byly vůči nim šetrnější – vypořádal navrhovatel a nikoliv správní orgán, a že i kdyby byl názor navrhovatele správný a z odborného hlediska opodstatněný, nelze jej oprostít od logické snahy prosazovat v řízení vlastní zájem, a proto takový názor nikdy nemůže být vnímán jako objektivní, odvolací orgán uložil v předchozím odvolacím řízení znalci, aby posoudil možnosti příjezdu ke stolárně v Rychalticích ze severní rampy MÚK Rychaltice, případně jiným způsobem, který by byl adekvátní nyní navrženému řešení (1), dále aby posoudil, zda je technicky možné a vhodné realizovat návrh Dionysia Konvičky a Marie Konvičkové, aby svah od silnice 1/48 směrem k jejich pozemku parc. č. 1748/26 byl nahrazen opěrnou zdí a na vzniklé ploše byl vybudován jízdní pruh pro rozšíření silnice a zda by toto řešení bylo z hlediska požadavků na zachování pohody bydlení v rodinném domě č.p. 181 příznivější (2) a aby posoudil požadavky Dionysia Konvičky a Marie Konvičkové na posunutí severní rampy MÚK Rychaltice směrem k Frýdku-Místku (3).

Znalec k první otázce uvedl, že při výstavbě rychlostní silnice I/48 dojde ke zrušení stávajících sjezdů k jednotlivým nemovitostem přímo ze stávající silnice I/48 a že řešení náhradního komunikačního připojení je možné v podstatě třemi způsoby:

1) Podle projektové dokumentace přestavby silnice I/48, kde projektovaná místní komunikace *SO 129 Příjezdová komunikace ke stolárně* řeší komunikační připojení ze silnice II/486 za použití pozemku za restaurací „U Strakošů“ se sjezdem, nemovitosti - pozemku paní Zdenky Konvičkové se sjezdem, i když ta má již jedno stávající připojení přímo ze silnice II/486 po parcele č. 1542, nemovitosti - pozemku manželů Konvičkových se sjezdem, nemovitosti - pozemku Víta Klosíka a Ing. Lenky Švantnerové z Rychaltic bez sjezdu a stávající stolárny, a to podél paty svahu zemního tělesa projektované silnice I 48 tak, že by byla tato místní komunikace napojena na silnici II/486 bezprostředně za opěrou mostu silnice R 48 přes silnici II/486 ve směru na Brušperk vpravo.

2) Jiná teoretická možnost připojení stolárny, rodinného domku č.p. 181 a popřípadě i nemovitosti -pozemku Víta Klosíka a Ing. Lenky Švantnerové, je do místa budoucí (projektované) stykové křižovatky rampy mimoúrovňového křížení silnice I/48 a budoucí silnice II/648, která je projektována zatím jako objekt *SO 106 Dopravní komunikace*. Toto komunikační připojení lze realizovat přes pozemkovou parcelu č. 193/3 Víta Klosíka a Ing. Lenky Švantnerové a orné půdy Radka Žídka. Znalec konstatoval, že z dostupných podkladů nedovede určit další případné potřeby přeložek, nebo úpravy stávajících inženýrských sítí spojených s výše uvedeným jiným řešením, než je řešení dle Obj. SO 129.

3) Třetí možností komunikačního připojení je realizace objektu *SO 129 Příjezdová komunikace ke stolárně* podle projektu tohoto objektu, ale s vybudováním opěrné zdi u silnice I/48 a posunutím této komunikace podél domku č.p. 181 do souběhu s touto zdí.

Znalec posoudil adekvátnost jednotlivých řešení následujícím způsobem:

Řešení 1) dle projektu sil. I/48 řeší náhradu za nynější přímé komunikační připojení a možnost přecházení silnice I/48 optimálně co nejkratším způsobem, přičemž projektovaná komunikace Obj. SO 129 bude sloužit jak pro motorovou, tak i pro pěší dopravu.

Řešení 2) komunikační připojení na projektovanou křižovatku budoucí silnice II/648 (v projektu Obj. SO 106) se severní rampou mimoúrovňové křižovatky sil. I/48 s II/486 je co do délky stavby zhruba dvojnásobné oproti délce řešení 1), ale pokud jde o vzdálenost – celkovou délku trasy pro dostupnost například od domu Konvičkových na jižní stranu silnice I/48 respektive do místa projektovaného napojení objektu SO 129 na silnici II/486, pak od domku č.p. 181 po trase řešení 1) je to cca 154,0 m a po trase řešení 2) je to cca 1000 m.

Řešení 3) dle projektu, ale s odsunem příjezdové komunikace ke stolárně k projektované rychlostní silnici s vybudováním opěrné zdi místo násypu silničního zemního tělesa je shodné s řešením 1). Dle znalce je pozitivní, že se zvětší vzdálenost mezi rodinným domem č.p. 181 a SO 129 na cca 15 – 16 m. Negativní mohou být o něco zvýšené finanční náklady na stavbu, ale to v tomto rozsahu posudku nelze vyčíslit. Z hlediska hluku, imisí a oslunění bytu v rodinném domě č.p. 181 zůstane situace nezměněna.

K otázce, která je označena v tomto rozhodnutí jako druhá, znalec uvádí, že pokud by zůstalo zachováno řešení komunikačního napojení stolárny vyprojektovaným objektem *SO 129 Příjezdová komunikace ke stolárně*, pak lze zcela určitě odsunout projektovanou komunikaci v místě pozemkové parcely manž. Konvičkových a silniční svah alespoň v potřebném úseku nahradit opěrnou zdí, která by měla výšku od 2,5 do 5,0 m. Tato opěrná zeď by současně mohla sloužit jako základ pro stavbu protihlukové stěny podél severní strany silnice I/48. Technicky je to dle jeho názoru možné.

K otázce označené v textu rozhodnutí jako třetí znalec uvádí, že severní rampa mimoúrovňového křížení je oproti domku č.p. 181 poměrně vzdálená, a to cca o 200 m ve směru na Frýdek-Místek a mezi rampou a RD č.p. 181 je ještě umístěna stolárna. Za těchto okolností konstatuje, že tento požadavek manželů Konvičkových je irelevantní a nemá naprosto žádný vztah k problematice na níž manželé Konvičkovi poukazují v ostatních bodech svých námitek. Pokud se manželé Konvičkovi domnívají, že posunem severní rampy směrem k Frýdku-Místku by nebyla silnice I/48 u jejich domku č.p. 181 rozšiřovaná, pak jde o jejich nedostatečnou informaci, protože odbočovací a připojovací pruhy jsou vždy na úkor průběžné zpevněné krajnice, jejíž šířka je zhruba shodná s odbočovacím nebo připojovacím pruhem.

Po posouzení problematiky znalcem činí odvolací orgán ten závěr, že příjezd k nemovitosti odvolatelů a ke stolárně lze řešit několika způsoby více či méně vhodnými. Každopádně se žádné z řešení neobejde bez zásahu do soukromého vlastnictví. Současně však z posouzení nevyplývá, že by projednávané umístění příjezdové komunikace bylo v rozporu s právními předpisy, a to ani s ust. § 8 odst. 1 a § 4 odst. 1 vyhlášky OTP. Bylo prokázáno, že rodinný dům manželů Konvičkových nebude nad přípustnou míru negativně ovlivněn hlukem a imisemi a že pozemky i rodinný dům budou dostatečně osluněny i po výstavbě protihlukových stěn. Za negativní lze považovat zábor jejich pozemku pro stavbu příjezdové komunikace, tady je však nutno uvést, že ten lze provést pouze za náhradu a pokud nedojde k dohodě, tak bude předmětem vyvlastňovacího řízení podle zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění), kde bude vyvlastnitel povinen prokázat a vyvlastňovací úřad bude povinen zkoumat naplnění podmínek vyvlastnění uvedených v ust. § 3, 4 a 5 tohoto zákona, mimo jiné i to, zda veřejný zájem na dosažení účelu vyvlastnění převažuje nad zachováním dosavadních práv vyvlastňovaného. Územní rozhodnutí o umístění stavby je pak pouze jedním z mnoha podkladů, které vyvlastnitel k žádosti o vyvlastnění přikládá.

5. Odvolatelé nepovažují za porušení zásady rovnosti postavení účastníků předmětného řízení, pokud by jejich připomínky byly projednány na místě samém, jak odůvodnil zamítnutí tohoto požadavku stavební úřad. V této souvislosti poukazují na to, že i když navrženým záměrem budou nejvíce postiženi, protože v dané lokalitě žijí, byly jejich připomínky, na rozdíl od připomínek vlastníků technické infrastruktury, které jsou v rozhodnutí akceptovány, bez dalšího zamítnuty.

V souvislosti s touto námitkou krajský soud dospěl k závěru, že je nutno požadavku odvolatelů na projednání na místě vyhovět. Jak již bylo výše uvedeno, odvolací orgán v souladu s názorem krajského soudu ústní jednání na místě samém provedl.

Pokud odvolatelé vyslovují svou nespokojenost s tím, že jejich připomínky nebyly na rozdíl od připomínek vlastníků a správců dotčených inženýrských sítí akceptovány, je k tomu nutno uvést, že stávající inženýrské sítě jsou ve smyslu zvláštních předpisů /zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích)/ stavbami ve veřejném zájmu a jako takové požívají zvláštní ochrany.

6. Odvolatelé nesouhlasí s tím, aby přes jejich pozemky byly vedeny inženýrské sítě, čímž by bylo znemožněno řádné užívání pozemků, a aby v hranici jejich pozemku byla vybudována neprůhledná protihluková stěna, která znemožní přístup slunce a světla na jejich pozemky. Trvají na vybudování opěrné zdi namísto svahu. Nesouhlasí s odmítnutím jejich námitek s odkazem na technické důvody a zvýšené náklady. Postup, kdy investor bude ve veřejném zájmu šetřit na veřejně prospěšné akci, ale občan utrpí nevratnou a nenahraditelnou újmu, je dle jejich názoru v rozporu s Listinou základních práv a svobod a Ústavou České republiky. Nesouhlasí s tím, že případná měření hluku, zhoršení životního prostředí, apod., mají být provedena až po provedené výstavbě, protože případná nápravná opatření budou vyžadovat nová správní řízení a nové nemalé investice. Měření a posudky požadovali učinit již nyní, před vydáním napadeného rozhodnutí, což považují za logické a v souladu s právními předpisy. Odmítnutí provedení těchto měření je, dle jejich názoru, porušením stavebního zákona, neboť zde není žádný důvod, aby byli neprůhlednou zdí připraveni o průnik světla a přirozený sluneční svit.

Odvolatelé neuvedli, které inženýrské sítě mají na mysli a v čem konkrétně by spočívalo ono znemožnění řádného užívání pozemku, obecně však lze uvést, že i stavby inženýrských sítí související s přestavbou silnice I/48 jsou stavbami veřejně prospěšnými, takže omezení užívání pozemku lze v nezbytném rozsahu provést, ale pouze za náhradu. K námitkám vůči protihlukové stěně jako „neprůhledné zdi“ odvolací orgán uvádí, že i kdyby stěna byla provedena jako zcela neprůhledná a neprůsvitná, bylo v řízení prokázáno, že i po její realizaci bude zajištěno dostatečné oslunění pozemku odvolatelů (doporučené normovové hodnoty jsou splněny) a že i doba oslunění obytných místností v rodinném domě několikanásobně překračuje hodnoty, které jsou stanoveny vyhláškou OTP a příslušnou ČSN jako minimální (viz odůvodnění k odvolací námitce č. 2). Současně je nutno uvést, že přesné materiálové a konstrukční řešení protihlukových stěn bude navrženo až v projektové dokumentaci stavby. V podkladech územního rozhodnutí je specifikováno jejich umístění, délka, výška a činitele zvukové pohltivosti, což je pro potřeby tohoto řízení dostatečné. K požadavku opěrné zdi namísto svahu odvolací orgán uvádí, že znalcem bylo prokázáno, že takové technické řešení by bylo možné, avšak v územním řízení nemají správní orgány takové nástroje, které by donutily navrhovatele ke změně návrhu jen z důvodu, že si určité technické řešení stavby žádá účastník řízení. Současně je nutno uvést, že odvolatelé si ve svých

námítkách a požadavcích odporují, když na jedné straně argumentují, že nechtějí žít jako v paneláku a na straně druhé požadují, aby ozeleněný svah byl nahrazen betonem. K nesouhlasu s tím, aby měření hluku byla provedena až po dokončení stavby odvolací orgán konstatuje, že problematika ochrany proti hluku a vibracím je svěřena KHS jako dotčenému orgánu na úseku ochrany veřejného zdraví a tento orgán stanovil požadavek na měření hluku ke kolaudaci, provedení zkušebního provozu a podle výsledku i možnost realizace dodatečných protihlukových opatření, což je logické, neboť je účinnost navrhovaných protihlukových opatření nelze ověřit jinak, než po jejich dokončení a za plného provozu.

K odvolání paní Zdeňky Konvičkové:

Stejně jako manželé Konvičkovi považuje napadené rozhodnutí za rozhodnutí vydané v rozporu s Ústavou České republiky, Listinou základních práv a svobod, stavebním zákonem a příslušnými právními normami v oblasti životního prostředí a péče o zdraví lidí. Dle jejího názoru není rozhodnutí řádně odůvodněno, zejména, nejsou uvedeny konkrétní důvody a skutečnosti, proč se jednotlivé její námítky zamítají. Z těchto důvodů považuje rozhodnutí za nepřezkoumatelné. K odvolací námítce tohoto znění se odvolací orgán již vyjádřil v rámci odvolání manželů Konvičkových.

1) Odvolatelka trvá na svém nesouhlasu s umístění příjezdové cesty pro stolárnu, protože, dle jejího názoru, není provoz stolárny v obecném zájmu, a proto nemůže být část její zahrady pro tento účel vyvlastněna.

Důvody, pro které je stavba SO 129 Příjezdová komunikace ke stolárně stavbou veřejně prospěšnou, pro kterou lze vyvlastnit, již bylo v tomto rozhodnutí vysvětleno.

2) Odvolatelka namítá, že ke svému pozemku, který se nachází na druhé straně stávající silnice za autobusovou zastávkou má jediný přístup a příjezd přímo z této silnice, což po realizaci stavby nebude možné. Nesouhlasí s tím, aby na základě navrženého řešení stavby byla nucena obcházet 4 km při cestě k nim a 4 km při cestě zpět. Tvrzení, že žádný předpis neupravuje přístup k zemědělským pozemkům považuje za administrativní. Dle jejího názoru dojde navrženým řešením ke stavu, kdy nebude schopna tyto pozemky řádně obhospodařovat. Ve vyjádření k ústnímu jednání dne 11. 9. 2009 uvedla, že otázka možnosti přístupu a příjezdu na její pozemky za cestou zůstala zcela nevyjasněna, když i po ověření skutečného stavu by délka trasy k těmto pozemkům po výstavbě předmětné silnice činila minimálně 4,6 km při jedné cestě tam a stejná délka i při cestě zpět.

Je nezpochybnitelné, že po rekonstrukci silnice I/48 na dělený čtyřpruh s návrhovou rychlostí 120 km/hod nelze z důvodu bezpečnosti silničního provozu zachovat přímé napojení sousedních nemovitostí na tuto komunikaci. Úkolem rychlostní silnice je v dostatečné kapacitě zajistit plynulost a bezpečnost dopravy a z tohoto důvodu jsou rychlostní silnice napojovány na ostatní silniční síť zásadně mimoúrovňovými křižovatkami, které jsou umísťovány na dopravně významné silnice tak, aby se co nejvíc eliminovaly kolizní body v dopravě. V rámci přebudování celé trasy silnice I/48 budou dokonce zrušeny některé stávající mimoúrovňové křižovatky, které nenapojují dopravně významné silnice nebo velké sídelní celky a průmyslové aglomerace. Ve smyslu ust. § 10 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích ve znění pozdějších předpisů, nelze přímo na rychlostní silnici napojovat vůbec žádné stavby a z odpočívák těchto komunikací pak pouze takové stavby, které slouží výlučně uživatelům těchto komunikací. Je tedy logické, že z těchto důvodů nelze připustit ani připojení jednotlivých zemědělských pozemků.

Nelze provést ani nové připojení z tzv. jižní rampy, tj. z větve mimoúrovňové křižovatky (MÚK Rychaltice), jak navrhovala v průběhu řízení p. Konvičková a i p. Konvička při ohledání pozemků dne 30.5. 2012. Podle ust.

§ 10 odst. 2 zákona č. 13/1997 Sb. jsou větve mimoúrovňových křižovatek přiřazeny k pozemní komunikaci vyšší kategorie nebo třídy, což je v daném případě rychlostní silnice I/48, takže se na ně z hlediska připojení sousedních nemovitostí vztahují stejné požadavky jako na rychlostní silnici. Ministerstvo vnitra, které podle zákona č. 12/1997 Sb. vykonává státní správu ve věcech bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích a podle ust. § 10 odst. 4 zákona č. 13/1997 Sb. uděluje souhlas s připojením sousední nemovitosti k rychlostní komunikaci, z hlediska svých kompetencí v rámci územního řízení opakovaně stanovilo, že přístup k nemovitostem bude vyřešen jiným způsobem než z větví MÚK Rychaltice.

Pozemky paní Zdeňky Konvičkové (nyní již pana Milana Konvičky), které se nacházejí po pravé straně stávající komunikace I/48 ve směru na Frýdek-Místek, jsou sice v současné době přístupné přímo z této komunikace, v případě pěšího přístupu jsou však podmíněny v případě parcely č. 197/4 stopadesátimetrovou a v případě vzdálenější parcely č. 191/1 téměř třisetmetrovou chůzí po krajnici komunikace, což je při současné intenzitě provozu velmi nebezpečné. V rámci ústního jednání dne 11. 5. 2009 při předchozím projednání odvolání byla zjišťována možnost jiného příjezdu k těmto pozemkům a byla osobními automobily projeta trasa, která je v územním rozhodnutí označována jako příjezd po místních případně účelových komunikacích. Komunikace, která příjezd umožňuje, je vedena podél pozemku tehdy p. Konvičkové, nyní p. Konvičky, s tím, že na tento pozemek (parc. č. 191/1) navazuje pozemek lesní s potokem (parc. č. 194) a za ním je pozemek užívaný jako louka všechny ve vlastnictví p. Zdeňky Konvičkové, a že v terénu není viditelné propojení mezi pozemky přes les. Byla naměřena délka přístupové trasy přibližně cca 4,6 km. Trasa příjezdu je vedena zastavěnou částí obce po silnici II/486, dále pokračuje po místní komunikaci parc. č. 1576/2 a 23/3 a dále po polní cestě, tedy komunikaci charakteru veřejně přístupné účelové komunikace, parc. č. 1577, 1555/2, 1548 a 1547/10. Všechny pozemky jsou ve vlastnictví obce Hukvaldy. Trasa je patrná ze stavebním úřadem ověřeného výkresu záborového elaborátu označeného jako *situace 1:2880* (tj. na podkladě a v měřítku katastrální mapy), č. 1.1. Navrhovatel ještě předložil k vyjádření k ústnímu jednání konanému dne 11. 9. 2009 obdobný výkres, kde trasu příjezdu, která byla ověřena při ústním jednání, vyznačil barevně, přičemž upozornil i na to, že pozemky paní Zdeňky Konvičkové jsou součástí jednoho celku. Odvolací orgán zjistil, že podle stavu evidovaného v katastru nemovitostí tvoří její pozemky souvislý pruh v délce cca 1,2 km, který začíná u silnice I/48 a končí u komunikace parc. č. 1555/2, přičemž komunikace probíhá i v souběhu s jejími pozemky až po silnici I/48. Odvolací orgán již ve svém předchozím rozhodnutí vyslovil názor, že přístup na pozemky paní Konvičkové je skutečně zajištěn po stávajících komunikacích a že není nutno řešit přístup na každý pozemek jednotlivě, neboť pozemky spolu navzájem sousedí, byť by bylo například nutné provést určité úpravy pozemků či změnit způsob jejich obhospodařování. Konstatoval, že i když je délka přístupu na ty z pozemků paní Konvičkové, které jsou přímo za silnicí I/48, 4,6 km, nejedná se o takovou vzdálenost, kterou by nebylo možné překonat, samozřejmě nelze předpokládat pěší přístup, který však není v případě zemědělských a lesních pozemků bezpodmínečný.

Jak vyplývá ze zrušujícího rozsudku č. j. 22A 3/2010 ze dne 29. 2. 2012, co se týče námitky týkající se délky přístupu k nemovitostem, krajský soud připustil, že navrhovaným řešením dojde k zásadní změně poměrů v neprospěch paní Konvičkové, nikoliv však takové, která by znemožňovala výkon jejího vlastnického práva, když bylo prokázáno jednak mapovými podklady založenými ve spise, jednak protokolem z místního šetření, že pozemky jsou dostupné po místních a účelových komunikacích obce Hukvaldy. Krajský soud tedy konstatoval, že učinil stejný závěr jako odvolací orgán, přičemž paní Konvičková v žalobní námitce přístup ke svým nemovitostem nezpochybnila. Krajský soud uvedl, že délka trasy sice představuje zásadní změnu poměrů s negativním dopadem právě pro žalobkyni, faktickou překážku ve výkonu vlastnického práva však nezpůsobuje. Jinak však krajský soud zhodnotil situaci ohledně části námitky týkající se pozemku parc. č. 197/4. Dle názoru krajského soudu se odvolací orgán s odvolací námitkou paní Zdeňky Konvičkové, že nebude mít přístup na svůj pozemek nacházející se u stávající silnice za autobusovou zastávkou (tj. na uvedený

pozemek parc. č. 197/4, k.ú. Rychaltice), neboť dosud jediný přístup a příjezd přímo z rychlostní komunikace bude umístěním stavby zrušen, nevypořádal. Krajský soud názor odvolacího orgánu v této otázce, který dle názoru soudu nevychází z žádné konkrétní právní úpravy, nesdílel, když měl za to, že v posuzované věci je v rozporu s obecným principem ochrany vlastnického práva. Krajský soud byl toho názoru, že stanovisko odvolacího orgánu by bylo akceptovatelné za situace, kdy by možnost přístupu mezi pozemky byla jednoznačná a nezpochybnitelná. Dospěl však k závěru, že v posuzované věci tomu tak není, neboť dle tvrzení zástupce paní Zdeňky Konvičkové přístup na pozemek parc. č. 197/4 z nejbližšího (sousedního) pozemku ve vlastnictví žalobkyně parc. č. 191/1, který je dostupný z místní komunikace, resp. z pozemku parc. č. 194, není možný, protože na hranici pozemků se nachází strž s lesním porostem a velká nerovnost terénu, což vytváří přirozené překážky přístupu. Krajský soud v odůvodnění rozsudku uvedl, že dle podkladů ve spise pozemek parc. č. 197/4 sousedí také s dalším pozemkem ve vlastnictví paní Zdeňky Konvičkové, a to s pozemkem parc. č. 197/3, ale že možnost tohoto přístupu posuzovaná nebyla.

Jak již bylo uvedeno v rekapitulaci průběhu odvolacího řízení, odvolací orgán provedl za účelem zjištění možností přístupu na pozemek parc.č. 197/4 v návaznosti na právní názor soudu ohledání předmětných pozemků, přičemž povinnost strpět ohledání byla usnesením uložena novému vlastníku pozemků, panu Milanu Konvičkovi. Je nutno podotknout, že změna ve vlastnických vztazích k pozemkům nemá na způsob vypořádání námítky vliv. Ohledání se uskutečnilo dne 30. 5. 2012 za účasti Milana Konvičky a jeho právního zástupce, JUDr. Jiřího Raka, a o jeho průběhu byl pořízen protokol. Jak je v protokolu zaznamenáno, ohledání bylo zahájeno na pozemku parc. č. 187 (lesní pozemek) a pokračovalo po hraně pozemku PK 197/3 a parc. č. 187 a po hraně pozemků PK 198 a 197/3. Dále trasa ohledání procházela po hraně lesního pozemku parc. č. 194 a PK 197/3, v jednom místě se trasa dotýkala okraje pozemku PK 195, dále pokračovala podél lesa parc. č. 194 po pozemku PK 197/3 až na pozemek parc. č. 197/4, přes který je možný průchod až k okraji staveniště silnice R 48. Pro orientaci byla přibližná trasa ohledání vyznačena do kopie katastrální mapy, která je přílohou protokolu. Při ohledání tedy bylo zjištěno, že přístup na pozemek parc. č. 197/4 z pozemku PK 197/3 je možný. Se souhlasem přítomného vlastníka pozemků a jeho právního zástupce byla při ohledání pořízena fotodokumentace. Trasu ohledání absolvoval se zástupci odvolacího orgánu i vlastník pozemků a jeho právní zástupce.

Vlastník pozemků se prostřednictvím právního zástupce, JUDr. Jiřího Raka, do protokolu vyjádřil:

- 1) Považujeme za nezbytné konstatovat, že na pozemek parc. č. 197/4 není do současné doby zajištěn v důsledku stavby příjezd zemědělskou technikou a ostatními vozidly.
- 2) Namítáme, že dnešní úkon byl ze strany úřadu prováděn i přes podané odvolání proti oběma předmětným usnesením, o kterých dosud nebylo rozhodnuto.
- 3) K výsledku ohledání je nutno konstatovat, že toto bylo provedeno pouze k možnosti pěšího přístupu k předmětnému pozemku přes jiné zemědělsky využívané pozemky, na kterých není žádná přístupová cesta. Požadavku na ohledání, zda lze k pozemku parc. č. 197/4 přijet osobním automobilem, nebylo vyhověno, a tedy ani tato možnost v terénu po zemědělských pozemcích v členitém terénu prokázána nebyla.
- 4) Za účelem řešení stavbou vzniklé situace přístupu a příjezdu na pozemek parc. č. 197/4 vlastník navrhuje tento řešit následovně:

- v místě možného vybudování sjezdu z jižní rampy zhotovit komunikaci přes parc. č. 197/4, 194, 191/2, 191/1 s napojením na obecní místní komunikaci, která s pozemkem parc. č. 191/1 sousedí.

Po přečtení protokolu právní zástupce vlastníka uvedl, že nelze s jistotou potvrdit identifikaci jednotlivých pozemků a jejich číselného označení tak, jak jsou uvedeny výše v popisu průběhu jednání, neboť v terénu nejsou vyznačené pozemkové hranice a tudíž nejsou jednoznačně zřejmé.

Odvolací orgán i v návaznosti na výsledek ohledání dospěl k následujícím závěrům:

Je nepochybné, že umístěním stavby silnice I/48 zanikl přímý přístup na pozemek parc. č. 197/4 z této silnice. Je však nutno uvést, že silnice č. I/48 byla historicky vedena v celém úseku Běloutín - Nový Jičín - Příbor - Frýdek Místek - Český Těšín, st.hranice CZ/PL, jako silnice s tzv. neomezeným přístupem. Usnesením vlády Československé socialistické republiky č. 286 ze dne 10. dubna 1963 ve znění usnesení č. 24 ze dne 29. ledna 1987 byla schválena výstavba rychlostní silnice R 48 v úseku Běloutín - státní hranice; veškeré koncepční dokumenty na úseku dopravy včetně územních plánů všech stupňů proto dlouhodobě předvídal modernizaci silnice č. I/48 do uspořádání rychlostní silnice, tj. komunikace směrově rozdělené a výhradně s mimoúrovňovými kříženími. Do uspořádání rychlostní silnice byl takto v letech 2002 - 2007 postupně modernizován úsek R48 "Dálnice D47, přivaděč Běloutín"; "Běloutín, obchvat" a úsek Frýdek-Místek - Český Těšín. Předmětem posuzované stavby "Rychaltice - Frýdek-Místek" je obdobně modernizace tahu historické silnice č. I/48 spočívající v rekonstrukci stávajícího silničního tělesa na silnici rychlostní. Rychlostní silnice jsou zvláštní podskupinou silnic I. třídy, obecně se vyznačují i zvláštními (omezujícími) pravidly užívání a tzv. omezeným přístupem jako dálnice - pro tyto komunikace platí zejména zákaz vstupu a chůze a zákaz jízdy nemotorových vozidel. Na rychlostních silnicích je přípustná pouze jízda motorových vozidel s min. konstrukční rychlostí nad 80 km.h-1 ale se zákazem stání, otáčení, couvání a fyzickým znemožněním vyjždět a vyjíždět na komunikaci jiným způsobem než z tzv.: mimoúrovňové křižovatky. Právní úprava pro určení (omezení) rozsahu užívání rychlostních silnic je zakotvena od 1.4.1997 v ust. § 5 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, resp. v ust. § 4 citovaného zákona). Bližší provozní podmínky pro užívání dálnice a rychlostní silnice stanoví § 35 a násl. zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů. Nutno podotknout, že český právní řád používá historicky pro rychlostní silnice různé termíny ("silnice podobné povahy jako dálnice" či "silnice pro motorová vozidla"), avšak popsané omezující podmínky užívání upravuje výslovně a konzistentně nejméně od r. 1971 - např. část VI. vyhl. FMV č. 80/1966 Sb., o pravidlech silničního provozu, ve znění vyhl.č.42/1971 Sb.

Lze tedy konstatovat, že zatímco silnice s neomezeným přístupem umožňují obecné užívání širokému okruhu uživatelů, kteří v rámci pravidel silničního provozu mohou užívat příležitostně komunikace neformálně i k širší osobní dopravní potřebě (např. parkování, chůze vč. přecházení); silnice s omezeným přístupem a zejména dálnice a rychlostní silnice takovou příležitost nenabízejí a užívat je takto vylučuje přímo zákon. Dále lze konstatovat, že na základě povolení příslušného silničního správního úřadu (§ 10 zákona o pozemních komunikacích) k silnici s neomezeným přístupem lze kromě jiné pozemní komunikace připojit přímo i sousední nemovitost; k silnici s omezeným přístupem sousední nemovitost připojit nelze (§ 10 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích) a na připojování jiných pozemních komunikací k silnici s omezeným přístupem se vztahují přísná pravidla upravená zejména ČSN 766101 Projektování silnic a dálnic, která např. stanoví minimální vzdálenost křižovatek na 5 km.

Z výše uvedeného tedy vyplývá, že u změny silnice na silnici rychlostí lze legitimně očekávat náhradní dopravní řešení pro nemovitost nebo komunikaci, jejíž připojení bylo dříve povoleno. S přihlédnutím k dlouhodobě

předvídatelnému vývoji ale nelze legitimně očekávat zajištění, popř. náhradu, veškerých uživatelských zvyklostí užívat silnici k chůzi vč. přecházení, zkrácení přepravní trasy, popř. otáčení vozidla, couvání či parkování, které jsou na těchto komunikacích obecně nepřipustné (uživatelé vč. vlastníků okolních nemovitostí totiž využívali příležitost silnici s neomezeným přístupem k těmto účelům užívat živelně, protože to její stavební a dopravní stav umožňoval a zákon výslovně nezakazoval).

Vlastník pozemku parc. č. 197/4 neprokázal, že by disponoval povolením, které by ho opravňovalo v souladu s právními předpisy sjíždět ze silnice I/48 na přilehlý pozemek, takže se v daném případě jedná pouze o zvyklost v užívání, za kterou nelze očekávat v důsledku přestavby silnice náhradu. Přesto se odvolací orgán v návaznosti na právní názor krajského soudu možnostmi přístupu zabýval. Nadále platí, že uvedený pozemek je součástí jednoho celku, který pozemky, nyní již ve vlastnictví pana Milana Konvičky, tvoří. Hranice pozemků jsou v terénu přibližně patrné pouze tam, kde spolu sousedí zemědělské a lesní pozemky, nikoliv mezi zemědělskými pozemky navzájem, což nepřímě potvrdil i právní zástupce vlastníka, když do protokolu uvedl, že identifikaci jednotlivých pozemků nelze s jistotou potvrdit. Tento fakt však současně nebyl na překážku tomu, aby byla při ohledání zjištěna trasa přístupu na pozemek PK 197/3, který přímo navazuje na pozemek parc. č. 197/4 (hranice mezi těmito pozemky v terénu patrná není, přechod mezi pozemky je plynulý). V rámci ohledání abslovovali všichni zúčastnění pěší pochůzku celé trasy od místní komunikace až na předmětný pozemek, což je patrné z protokolu i z pořízené fotodokumentace. Trasa je orientačně vyznačena v kopii katastrální mapy (přesné vyznačení není s ohledem na okolnosti případu nutné, neboť trasa se nedostává do kolize s pozemky cizích vlastníků). Průchod nebyl konfigurací terénu nijak omezen (jak je patrné z fotodokumentace, pouze v jednom místě se pozemky mírně svažují, což však na jejich obhospodařování nemá vliv). Odvolací orgán je toho názoru, že přístup na pozemek byl jednoznačně prokázán, a že terén neznemožňuje ani příjezd zemědělské techniky. Požadavku na průjezd trasy osobním automobilem však odvolací orgán nevyhověl, neboť z žádného právního předpisu nevyplývá, že by k jednotlivým zemědělským pozemkům (pozemek parc. č. 197/4 je v kultuře orná půda) měl být zajištěn příjezd osobními automobily. Obhospodařování pozemku zemědělskou technikou možné je.

K vyjádření uvedenému do protokolu odvolací orgán, kromě toho, co již uvedl výše, konstastuje, že odvolání proti usnesením o povinnosti strpět ohledání nemá podle ust. § 76 odst. 5 správního řádu odkladný účinek, takže odvolání nebylo na překážku provedení ohledání a není ani na překážku vydání rozhodnutí o odvoláních. Co se týče návrhu na řešení přístupu a příjezdu k pozemkům z jižní rampy MÚK Rychaltice, toto bylo namítáno i v rámci podaného odvolání a platí, co již odvolací orgán k této námitce uvedl (zákonné důvody, pro které připojení na rampu není možné).

3. Odvolatelka nesouhlasí se zamítnutím námítky, že navrhovanou stavbou dojde ke značnému zásahu do jejich vlastnických práv, ke zhoršení životního prostředí a ke zhoršení kvality a pohody bydlení.

K této obecně formulované námitce nezbyvá než uvést, že v dotčené lokalitě je zachovávána původní trasa komunikace I/48, dochází pouze k jejímu rozšíření na čtyřpruh a k vybudování souvisejících staveb umožňujících zachování dopravní obslužnosti lokality. V této souvislosti je tedy nutno konstatovat, že kvalita a pohoda bydlení v lokalitě Rychaltice, kde se nachází i rodinný dům paní Zdeňky Konvičkové, je od prvopočátku ovlivněna existencí silnice nadmístního významu, která je postupem času upravována s ohledem na nárůst dopravy, zachování požadavků bezpečnosti, změnu právních předpisů a technických norem tak, aby její dopravní význam zůstal zachován. S tím souvisí i realizace doprovodných objektů obslužných a doprovodných komunikací, které jsou vyvolány právě požadavkem na zachování těchto standardů. Je tedy jednoznačné, že v daném případě je možné v souvislosti se zachováním pohody bydlení vycházet pouze

z požadavků na dodržování limitů hluku a imisí, jejichž dodržení bylo v rámci řízení prokázáno a nelze umístění stavby hodnotit jako zcela nový zásah do území, který by výrazně změnil charakter lokality. S ohledem na skutečnost, že součástí stavby jsou i protihluková opatření, která v současné době v daném úseku silnice s intenzivní dopravou chybí, lze připustit, že navrhovaný stav přinese pro okolní zástavbu i určitá zlepšení.

4. Nesouhlasí s dělením a vyvlastněním svých pozemků.

Platí to, co odvolací orgán uvedl k obdobné odvolací námitce manželů Konvičkových (v tomto rozhodnutí označené číslem 3).

5. Nepovažuje za porušení zásady rovnosti postavení účastníků předmětného řízení, pokud by její připomínky byly projednány na místě samém, jak odůvodnil zamítnutí tohoto požadavku stavební úřad. V této souvislosti poukazuje na to, že i když navrženým záměrem budou nejvíce postižena, protože v dané lokalitě žije, byly její připomínky, na rozdíl od připomínek vlastníků technické infrastruktury, které jsou v rozhodnutí akceptovány, bez dalšího zamítnuty.

Platí to, co odvolací orgán uvedl k obdobné námitce manželů Konvičkových (v tomto rozhodnutí označené číslem 5).

K odvolání společnosti KATAJAN s.r.o.:

V rámci tohoto řízení se odvolací orgán nemůže zabývat obsahem rozhodnutí vydaných pro stavbu čerpací stanice, ani průběhem řízení, které jejich vydání předcházelo. Odvolací orgán se k nim vyjadřoval v rámci řešení podnětu společnosti KATAJAN s.r.o. a dospěl k závěru, že jak v odůvodnění územního rozhodnutí o umístění předmětné stavby, tak i v podmínce č. 21 výše uvedeného stavebního povolení, je dočasnost stavby čerpací stanice pohonných hmot stanovena do doby realizace budoucí rychlostní komunikace I/48 a její doprovodné komunikace. Na této skutečnosti nic nemění ani to, že v kolaudačním rozhodnutí pro předmětnou stavbu byla dočasnost stanovena na dobu 10 let od nabytí právní moci kolaudačního rozhodnutí, neboť z ust. § 66 stavebního zákona je zřejmé, že podmínkami stavebního povolení stavební úřad stanoví mj. také podmínky pro užívání stavby. Předmětem tohoto řízení však nemůže být přezkoumávání důvodů, pro které byla stanovena podmínka dočasnosti čerpací stanice. Pokud se vlastník stavby neztotožňuje s podmínkou její dočasnosti je nutno uvést, že své námitky měl uplatnit v územním, případně stavebním řízení ve věci stavby čerpací stanice. Samotná podmínka dočasnosti stavby, vázaná na dobu realizace stavby silnice I/48, nezavazuje jejího navrhovatele, aby stavbu čerpací stanice respektoval. Odvolací orgán se neztotožňuje s názorem odvolatele, že podmínka dočasnosti stavby je neurčitá, když je vázána na dobu realizace stavby, neboť tato odpovídá okamžiku jejího zahájení, což lze jednoznačně prokázat, a to např. zápisem do stavebního deníku. Rovněž se neztotožňuje s jeho závěry, že po uplynutí doby dočasnosti stavby se tato stává stavbou trvalou, neboť z ust. § 129 odst. 5 zák.č. 183/2006 Sb., vyplývá, že takovou stavbu stavební úřad nařídí odstranit. Pouze v případě, kdy vlastník stavby požádá o prodloužení doby trvání stavby nebo o změnu v jejím užívání, stavební úřad řízení o odstranění stavby přeruší a vede řízení o podané žádosti. Bude-li žádosti vyhověno, stavební úřad řízení o odstranění stavby zastaví. K námitkám týkajícím se konkrétního řešení dopravního napojení stávající stavby na komunikační síť je nutno uvést, že dle předloženého návrhu je zrušeno stávající napojení parkoviště u motorestu, přes které je čerpací stanice přístupná, na silnici I/48, což je vyvoláno normovými požadavky na stavby rychlostních komunikací. Návrh však řeší adekvátní připojení parkoviště na nově budovanou doprovodnou komunikaci. Odvolací orgán zjistil, že toto dopravní napojení svými parametry odpovídá ČSN 73 6102 Projektování křižovatek na místních komunikacích a že poloměry zaoblení nároží navrhovaného sjezdu

jsou navrženy v hodnotě $R=12$ m a tato hodnota je v souladu s platnou ČSN 73 6102, čl. 5.2.4.2.3. Podle ust. § 46b stavebního zákona odpovídá za správnost, úplnost a proveditelnost zpracované projektové dokumentace projektant, který v daném případě potvrdil, že parametry průjezdu závěsové soustavy byly navíc prověřeny pomocí softwaru Autoturn, který simuluje průjezdové křivky vozidel. Toto řešení vyhovuje i pro připojení sjezdu na parkoviště – odstavnou plochu. Co se týče požadavků na zajištění dopravního značení pro stavbu čerpací stanice, je nutno uvést, že předmětem územního řízení není umisťování dopravních značek.

K požadavku odvolatele, aby odvolání řešilo příslušné ministerstvo, je nutno uvést, že příslušnost k vedení odvolacího řízení vyplývá jak ze správního řádu, tak ze zák.č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, přičemž z těchto právních předpisů nevyplývá možnost, aby si z důvodu námitky podjatosti správního orgánu ministerstvo na sebe vztáhlo pravomoc rozhodnout namísto příslušného odvolacího orgánu. Navíc je nutno uvést, že pokud je namítána „podjatost odvolacího orgánu“ jako celku, z důvodu, že z podnětu odvolatele již přezkoumával jiné správní rozhodnutí a dospěl k určitému závěru, na kterém trvá, pak takovou námitku nelze považovat za námitku podjatosti ve smyslu ust. § 9 zákona č. 71/1967 Sb. Z citovaného ustanovení vyplývá, že námitka podjatosti může být vznesena pouze vůči konkrétnímu pracovníku správního orgánu, přičemž důvody pro které může být tento pracovník z projednávání a rozhodování věci vyloučen jsou uvedeny v ust. § 9 odst. 1 a 2 zákona č. 71/1967 Sb.

Odvolací orgán po přezkoumání napadeného rozhodnutí a po posouzení jednotlivých odvolání dospěl k závěru, že neshledal v postupu stavebního úřadu ani ve vydaném rozhodnutí takové vady, které by odůvodňovaly zrušení rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání nebo ke změně rozhodnutí. Z výše uvedených důvodů proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

Účastníky odvolacího řízení jsou stejně jako v prvoinstančním řízení navrhovatel, tj. Ředitelství silnic a dálnic ČR, obce na jejichž územích má být požadovaný záměr uskutečněn, tj. Statutární město Frýdek-Místek a obce Hukvaldy a Fryčovice, osoby, jejichž vlastnická nebo jiná práva k pozemkům nebo stavbám na nich, včetně sousedních pozemků a staveb na nich, mohou být rozhodnutím přímo dotčena a Sdružení Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu.

Poučení

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat. Rozhodnutí odvolacího správního orgánu je v právní moci, jestliže bylo doručeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v ust. § 27 odst. 1 správního řádu.

„otisk úředního razítka“

JUDr. Marta Wroblowska
vedoucí odboru
územního plánování, stavebního řádu a kultury

Po dobu nepřítomnosti zastoupena
Ing. Ervínem Severou, v. r.
vedoucím oddělení územního plánování

Za správnost vyhotovení: Ing. Renáta Koláčková

Rozdělovník

Účastníci řízení – doručováno veřejnou vyhláškou

1. navrhovatel - Ředitelství silnic a dálnic ČR, správa Ostrava, Mojžírovců 5, 709 81 Ostrava – Mariánské Hory
2. osoby, jejichž vlastnická nebo jiná práva k pozemkům nebo stavbám na nich, včetně sousedních pozemků a staveb na nich, mohou být rozhodnutím přímo dotčena
3. Statutární město Frýdek-Místek
4. Obec Hukvaldy
5. Obec Fryčovice
6. Sdružení Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, se sídlem Cejl 48/51, 602 00 Brno

Dále obdrží

1. Magistrát města Frýdku-Místku, odbor územního rozvoje a stavebního řádu, Radniční 1148, 738 22 Frýdek-Místek (na vědomí)
2. Magistrát města Frýdku-Místku, odbor právní, Radniční 1148, 738 22 Frýdek-Místek (s žádostí o vyvěšení na úřední desce)
3. Obecní úřad Hukvaldy, č. p. 3, 739 46 Hukvaldy (s žádostí o vyvěšení na úřední desce)
4. Obecní úřad Fryčovice, č. p. 83, 739 45 Fryčovice (s žádostí o vyvěšení na úřední desce)
5. Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor vnitra a krajský živnostenský úřad – zde (s žádostí o vyvěšení na úřední desce)

Tato písemnost se doručuje účastníkům řízení veřejnou vyhláškou tak, že se vyvěsí na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje, tj. na úřední desce Krajského úřadu Moravskoslezského kraje. Písemnost se zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Patnáctým dnem po vyvěšení na úřední desce Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a zveřejněním na webových stránkách Moravskoslezského kraje, elektronické desce krajského úřadu, se písemnost považuje za doručenou.

Současně se písemnost vyvěsí na úředních deskách obecních úřadů dotčených obcí, tj. na úředních deskách Magistrátu města Frýdku-Místku, Obecního úřadu Hukvaldy a Obecního úřadu Fryčovice, na dobu nejméně 15 dnů a současně se zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup. Je nutno upozornit, že podle ust. § 25 odst. 3 správního řádu jsou účinky doručení písemnosti spojeny s jejím vyvěšením na úřední desce Krajského úřadu Moravskoslezského kraje.

Magistrát města Frýdku-Místku

Vyvěšeno dne:

Sňato dne:

a současně zveřejněno způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Obecní úřad Hukvaldy

Vyvěšeno dne:

Sňato dne:

a současně zveřejněno způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Obecní úřad Fryčovice

Vyvěšeno dne:

Sňato dne:

a současně zveřejněno způsobem umožňujícím dálkový přístup.